

LIBRARY
21 JAN 1956
STATE LEGISLATURE, MADRAS

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, 22nd September 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, the Deputy Speaker (SRI B. BHAKTHAVATSALU NAIDU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Harassment of Harijans by Caste Hindus

* 2349 Q.—SRI R. S. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether a petition was received on 30th June 1954 from the Harijans of Keela Omalur village, Tirunelveli taluk, Tirunelveli district, addressed to the Collector of Tirunelveli, with copies to the Chief Minister, Madras, regarding the harassment of Harijans by Caste Hindus; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) The Police inquired into the complaints as and when they were reported to them. In most of the incidents, young boys and girls were found to be responsible for the acts of mischief done to the properties of the Harijans. The persons concerned were admonished in the presence of their parents. In the course of the enquiries the Harijans also stated that they had effected a compromise with the Caste Hindus and that there was no further trouble.

SRI M. NARAYANA KURUP: The Minister stated that most of the mischief-makers were boys and girls. Did the enquiry reveal that there were parents behind the disturbance who goaded these children?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: From the facts available with me, no such inference can be drawn.

Deep-sea fishing boats for the Laccadive Islands

* 2350 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have made available any deep-sea fishing boats to the Laccadive Islands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The answer is in the negative.

[22nd September 1955]

Drinking water wells for Harijans in South Arcot district

* 2351 Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the amount sanctioned for drinking water wells for Harijans by the District Harijan Welfare Department in South Arcot district in the year 1954-55;

(b) the amount actually spent from the amount; and

(c) the number of new wells sunk during the year 1954-55 and the number of old wells repaired in South Arcot district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Rs. 8,200.

(b) Rs. 4,284.

(c) (i) The number of new wells sunk during 1954-55—9.

(ii) Number of wells repaired in South Arcot district—7.

SRI S. R. ARUMUGAM : It is the policy of the Government to throw open all public wells to all irrespective of caste. I wish to know whether the Government have thrown open to Harijans all the public wells in South Arcot district and, if so, the number of such wells.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : All public wells are open to all classes and communities.

Rehabilitation of persons affected by the Araniyar Project

* 2352 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state with reference to the answer to question No. 1677 given on 23rd March 1955, the cost of the proposals for rehabilitating persons dispossessed on account of the Araniyar Project?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The cost of the rehabilitation proposals is still under examination by the Collector of Chingleput. It approximately works out to Rs. 5,76,000.

SRI M. NARAYANA KURUP : May I know the rehabilitation steps that have so far been taken by the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The proposal is to allot land which costs about Rs. 4½ lakhs. Then there is provision for house-sites, supply of timber free of cost (Rs. 93,000), provision of drinking water facilities (Rs. 10,000 odd), charges for transporting the belongings of the ryots to the newly formed villages (Rs. 2,000) and other charges (Rs. 2,700 odd).

22nd September 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP : On a previous occasion there was a request by the residents of the locality that the trees standing there may be auctioned to them, and the Government promised to consider the request. May I know whether any steps have been taken for auctioning the trees?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : If it had been promised, due steps will be taken to implement it.

SRI M. NARAYANA KURUP : It has been recorded that most of the assurances given by the Government are not implemented. That is why I ask the Government whether the promise has been implemented and, if not whether it will be implemented soon.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I take objection to the statement that most of the assurances are not implemented. Anyway, I shall examine the question.

Closure period of Uyyakondan channel

* 2353 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government received in March 1955, a mahazar from the ayacutdars of Uyyakondan channel for changing the period of closure to May every year instead of June; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) Yes.

(b) Orders have been issued by the Collector fixing the closure period as from 1st to 31st May.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Are the Government aware that in spite of the orders of the Collector, the closure is made as usual, and will the Government take steps to implement the orders of the Collector?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : This year it was closed on 3rd June instead of 31st May. There was a delay of only three or four days. Orders of the Collector have been issued now and hereafter it will be followed.

Free passes for the City Police in Government Transport buses

* 2354 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI (on behalf of Sri K. P. Gopalan) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the number of free passes issued to the different divisions of the Madras City Police for travelling in Government Transport buses?

[22nd September 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : No free bus pass has been issued to the Police Department for travel in Government Transport buses. But 272 passes have been issued as indicated below at the rate of Rs. 12 per pass per month—

<i>Issued in favour of.</i>	<i>Number of passes issued.</i>
Commissioner of Police	235
Inspector-General of Police	28
Deputy Inspector-General of Police, Railways and C.I.D.	7
District Superintendent of Police, Government Railway Police, Tiruchirappalli	2
Total ...	272

SRI K. R. SAMBANDAM : Will the Government issue free passes to M.L.As. if they apply?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : This supplementary question does not arise from the main question.

SRI M. NARAYANA KURUP : Is it not a fact that Police officials travel without either a pass or a ticket not only in Government buses but also in private crowded buses much to the inconvenience of the passengers?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I do not think they are travelling without a pass. I would like the Member to prove whether they have travelled without a pass.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is the Minister aware that as a corollary to the issue of passes, Police officials enter the buses through the exit and depart through the entrance?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The hon. Member himself is not sure of his facts. He raises probabilities.

Arrest of the store-keeper of the Central Jail, Cannanore

* 2355 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM** (on behalf of Sri K. P. Gopalan) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the store-keeper of the Central Jail, Cannanore, was arrested on 15th March 1955 at Madras Hotel, Cannanore, with an oil engine belt 100 yards in length belonging to the Central Jail;

(b) whether the Government have received any report from the Superintendent, Central Jail, Cannanore, in the matter; and

(c) if so, the action taken thereon?

22nd September 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir. On 15th March 1955, the Police, however, recovered a black belting about 98 feet long from the Madras Hotel, Cannanore, which was alleged to have been left there by the Store-keeper, Central Jail, Cannanore, on his arrival at the hotel from Salem on 14th March 1955.

(b) Yes, Sir.

(c) A case has been registered by the Police and the accused will be charged under section 379, Indian Penal Code.

Retrenchment of some workers in rubber estates in Malabar

* 2356 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI (on behalf of Sri K. P. Gopalan): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the management of Nilambur Rubber Estate, Munderi, Nilambur, Malabar, retrenched 30 workers on 11th March 1955, without giving any proper notice and retrenchment benefits thus violating Industrial Disputes Act, as amended in 1953;

(b) whether the Government has conducted any conciliation proceedings in the matter; and

(c) if so, with what result?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) & (c) With the good offices of the Labour Officer, Kozhikode, the management and the workers had settled their dispute amicably.

* 2357 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI (on behalf of Sri K. P. Gopalan): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that thirty-four tappers were dismissed from the Mannarghat Rubber Estates, Malabar, recently;

(b) if so, whether Government have conducted any conciliation proceedings and with what result;

(c) whether the management of the said estate have given proper notice to the workers before retrenchment; and

(d) the causes for the retrenchment?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) to (d) A report has been called for from the Commissioner of Labour and it is awaited.

Family planning institutions in the State

* 2358 Q.—SRI C. KANDASAMY (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the amount spent by the Government on family planning institutions in the State in 1954-55?

[22nd September 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY : A sum of Rs. 55-6-0 (rupees fifty-five and annas six only) was spent during 1954-55 on the advertisement charges in connexion with family planning.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is the Hon. the Minister for Health in any way qualifying himself in family planning?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The hon. Member seems to be a specialist in this matter, Sir.

DR. K. B. MENON : Have the Government any plan to have family planning centres in every village?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Family planning centres are being set up in eight big hospitals. Thirteen part-time clinics are being opened in all district headquarters hospitals. Instructions have been given that at maternity centres advice on family planning should be given to married couples who want such advice.

SRI K. R. SAMBANDAM : How many family planning centres are there in the City?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There are nine family planning clinics in the City.

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH : Are the Government very serious about this family planning and do they feel that the sum now being spent is adequate for the work?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Government of India have sanctioned to this State a grant of Rs. 15,000 for the opening of a Research Centre at the Women and Children Hospital at Egmore. Eight full-time family planning clinics have been set up. The recurring expenditure will be about Rs. 60,200 per annum and this will be shared by the Central and the State Governments.

Sales tax on Inter-State trade.

* 2359 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the amount of sales tax collected on inter-State trade during 1954; and

(b) the number of officers appointed to collect the tax from outside the State and their travelling allowance?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Rupees 9,19,324-13-4.

(b) One Commercial Tax Officer, four Deputy Commercial Tax Officers and four Assistant Commercial Tax Officers have been appointed. The amount of travelling allowance paid to them during 1954 is Rs. 1,402-3-3 which includes the travelling allowance for the staff that accompanied them.

22nd September 1955]

SRI N. K. PALANISAMY : சமீபத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட் இன்டர்ஸ்டேட் சேல்ஸ் டாக்ஸ் வசூல் செய்வது சட்டவிரோதமானது என்று தீர்ப்புச் சொல்லியிருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தீர்ப்பை அனுசரித்து இதுவரையிலும் அம்மாதிரி வசூல் செய்திருப்பதையும் திருப்பிக் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சுப்ரீம் கோர்ட்டின் தீர்ப்பு திடும்பிரவேசமாக வந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றியெல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்த பிறகே எந்த முடிவையும் சர்க்கார் எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

DR. K. B. MENON : Are the Government aware that orders have not been received by the subordinate officers and that they are still collecting the tax? Will the Government see that such collections are stopped?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : After the judgment was given, instructions have been issued that there should be no such collection. The hon. Member says that he has received some complaints. I do not understand how there could be any complaint because the collections are made outside the State.

SRI S. PANCHAKSHARAM : I know that goods involved in inter-State transactions are not liable to sales tax. But according to the Explanation to Article 286 of the Constitution, goods even though they are involved in inter-State transactions are liable to be taxed if they are intended for consumption in this State. Can I presume that this tax of Rs. 9 lakhs which has been collected is only on goods which have been utilized for internal consumption in this State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The reference of hon. Member now is to the old judgment of the Supreme Court. We have now got a new judgment.

Irrigation tanks in disuse in Tiruchirappalli district

* 2360 Q.—**SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of irrigation tanks, if any, classified as useless or in disuse in Tiruchirappalli district; and

(b) the total acreage of lands under the said tanks?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) No tank is classified as useless or is in disuse in Tiruchirappalli district.

(b) Does not arise.

Membership of Harijan Welfare school teachers in Akhila Malabar Harijan Samajam

* 2361 Q.—**SRI O. KORAN :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any instructions to the teachers of Harijan Welfare schools in Malabar not to become members of Akhila Malabar Harijan Samaj; and

(b) if so, for what reasons?

[22nd September 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) The Collector of Malabar has issued instructions to the teachers to dissociate themselves from the All-Malabar Harijan Samajam.

(b) The Samajam was participating in political activities. Government servants are prohibited from associating themselves with political organizations.

SRI O. KORAN : Considering the fact that the Samajam is working for the social and educational uplift of Harijans and does not take part in any political activities just like the Bharat Sevak Samaj and such other organizations, will the Government sympathetically consider the necessity of allowing the teachers to be members of the Samajam?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : They were found to be leaning towards politics in 1951 and subsequently in the last general elections also they took active part.

SRI M. NARAYANA KURUP : Have the Government or the authorities who issued the rule seen the constitution of this Samajam and will the Hon. Minister say whether any candidate was put up in the last elections either to the Assembly, Parliament, Local Board or Panchayat on the Samajam ticket?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The members were closely associating themselves with political movements and also taking active part in the last general elections.

DR. K. B. MENON : Will the Government make a distinction between the Association taking part in politics and the members, a few teachers, taking part in politics and if only a few teachers have taken part in politics, will the Government please see that the Association is not banned?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Action has been taken only against such of the teachers as have been taking part in politics.

SRI M. NARAYANA KURUP : There are other Associations, for instance, there is the Depressed Classes Federation organized by the Congress. May I know why the teachers and other people are allowed to be members of that organization?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : There is nothing like a Depressed Classes Federation. There is the Depressed Classes League and no teacher is allowed to be a member of the League.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : When an Association has been registered or has been working in a particular place, that Association should have some rules and regulations. May I know whether the Hon. Minister has perused the rules and regulations of that Association? Is there any rule saying that this organization has got a political aspect? If so, the Government can very easily decide whether a particular organization is political or not. Have this Government bestowed any attention on that?

22nd September 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Before the Collector issued the circular, he was satisfied that some members of the organization were taking active part in politics. Therefore, circulars were issued to the heads of the institution there to advise the teachers not to associate themselves with the Samajam as long as the Samajam was found to be taking active part in elections and other matters.

SRI M. NARAYANA KURUP : Any individual member who takes part in politics may be dealt with properly. That is not because he is a member of the Samajam. That is applicable to all. Does the Hon. Minister know whether this Samajam has been recognized as a political party either by the Central Election Commission of the State Election Commission for any purpose in the State?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Any teacher who offends the Government Servants' Conduct Rules will have to be punished.

Jaundice in the Central Jail, Cannanore

* 2362 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM** (on behalf of Sri K. P. Gopalan) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state— 8-50 p.m.

(a) how many prisoners died in the Central Jail, Cannanore, recently on account of jaundice (manchapitham);

(b) how many prisoners have been affected by the disease;

(c) the remedial measures taken by the Government;

(d) whether Government have received any report either from the Superintendent or from the Medical Officer, Central Jail, Cannanore, regarding the disease; and

(e) if so, whether the Government will place a copy of the report on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) None, Sir.

(b) 219.

(c) All cases of infectious hepatitis are segregated and kept in a separate block inside the jail. Special squads of prisoners are specially deputed for the thorough disinfection of all the blocks and lavatories and special arrangements are made to supply boiled water for drinking purposes in addition to the chlorination and stringent anti-fly measures that are taken to protect the food from pollution. Medicine is administered at the hospital. The special medical officers deputed by the Director of Medical Services to investigate the disease, besides suggesting various measures to check the disease have given to the Medical Officer of the Jail a copy of the curative and prophylactic measures to be undertaken to bring down the incidence of the disease.

(d) Yes, Sir.

[22nd September 1955]

(e) An extract from the report of the Research Health Officer who inspected the jail along with the Medical Officer of the jail, is placed on the table of the House *.

Payment of compensation to a fisherman in the Fisheries Department at Dharmadam

* 2363 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri C. H. Kanaran): Will the Hon the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have paid any compensation to Umali Usman, a fisherman, working under the Fisheries Department at Dharmadam, Malabar, who met with an accident during May 1954; and

(b) If so, the amount so disbursed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) No compensation was given to the employee as the injury received by him was slight and the question of compensation did not arise.

Research section in the Ophthalmic Hospital, Madras

* 2364 Q.—SRI C. KANDASAMY (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have started any research section attached to the Ophthalmic Hospital, Madras; and

(b) if so, its monthly cost?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Fire accidents

* 2365 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a serious fire accident took place in Pullambadi, Tiruchirappalli district, during the first week of April 1955;

(b) if so, the extent of damage caused by the fire; and

(c) the relief measures undertaken by the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Yes.

(b) Two hundred and ninety-seven houses and 52 cattle-sheds were destroyed. Three women died. Eight persons received severe burns. Twenty young goats with three kids and a dozen fowls were burnt alive. Sixty-six hay-ricks, valued at Rs. 8,000 and 50 dung-pits, valued at Rs. 2,000, were also destroyed. The victims lost their clothing, foodgrains which were to last for the whole year and unsold agricultural produce and agricultural implements. The total damage is estimated at Rs. 1,32,683.

22nd September 1955]

(c) A free grant of Rs. 8,670 was given to 289 persons at the rate of Rs. 30 each for reconstructing their damaged houses. A sum of Rs. 3,000 was also sanctioned from the Cyclone Relief Fund for the purchase and distribution of handloom clothes to the needy victims. Milk powder received from the hospital was supplied to both adults and children. Fifty bags of rice received from some charitable persons in the neighbourhood were also distributed to the victims. Sarees and dhoties, etc., worth Rs. 1,000 were also bought for distribution from the funds collected from the local philanthropic persons and institutions. Action has also been taken by the local Revenue Officers for granting loans for re-building and repairing the burnt houses.

* 2366 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the relief given by the Government to the people who lost their homes in the fire accident at Rayapuram in May 1955;

(b) how many people were rendered homeless; and

(c) whether any permanent funds are placed at the disposal of the Collector of Madras apart from the Mayor's Relief Fund?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) (i) A sum of Rs. 570 was granted in cash by the Collector of Madras to the victims of the fire accident towards their immediate requirements of food, etc. ;

(ii) a sum of Rs. 500 was given from the Madras State Cyclone Relief Fund for the purchase of handloom cloth, sarees, dhoties, towels, etc. ; and

(iii) a sum of Rs. 500 was contributed by the Governor of Madras and Rs. 220 by the Corporation of Madras and the amounts were made available for the purchase of empty tar barrels to reconstruct the huts affected by the fire.

(b) Thirty-eight families consisting of 168 persons including children.

(c) No. No amount from the Mayor's Relief Fund was placed at the disposal of the Collector.

Grievances of workers in the electricity department

* 2367 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the grievances of the workers of the electricity department, contained in the petition presented through the Assembly during the Budget debate on the Electricity Demand on 16th March 1955, have been examined by the Government; and

(b) if so, what demands have been conceded?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) & (b) The Chief Engineer's report has been received. The matter is now under the consideration of the Government.

[22nd September 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM : இதன் மீது ஒரு முடிவு எடுக்க இன்னும் எவ்வளவு காலம் ஆகுமென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I cannot give any definite period within which the work will be done. But, I may, however, state that the matter is being expeditiously looked into.

Tiruchirappalli Ex-servicemen Co-operative Motor Transport Society

* 2368 Q.—**SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many times the Tiruchirappalli Ex-Servicemen Co-operative Motor Transport Society, Limited, No. Ex-S-22, applied to Regional Transport Authority, Tiruchirappalli, for (i) plying buses (new) on new routes and (ii) for extension of existing routes, during the years 1951–54;

(b) how many permits were granted to the Society; and

(c) how many permits were given to private persons during the said period?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) The Tiruchirappalli Ex-Servicemen Co-operative Motor Transport Society, Limited, Ex-S-22 applied four times for grant of fresh permits and three times for extension of existing routes to the Regional Transport Authority, Tiruchirappalli.

(b) Two fresh permits were granted to the Society.

(c) Twenty-nine permits were granted to other operators.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Sir, in issuing permits to these motor transport societies, may I know whether any preference was shown to individual owners or private operators as against these Societies and if so, why? May I also know whether any representation was made direct to the Government expressing grievances in the grant of new permits?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, not only in Tiruchirappalli district, but in other districts also, due consideration was given to the applications received from the Ex-servicemen Co-operative Societies. All the permits are granted in accordance with certain rules framed under the Act. I do not think that any special preference has been given to anybody.

SRI M. KALYANASUNDARAM : திருச்சிராப்பள்ளி மாஜி ராணுவத்தினர் கூட்டுறவு மோட்டார் டிரான்ஸ்போர்ட் சொஸைடிக்கு இரண்டு பர்மிட்கள் கொடுக்கப்பட்டதாக மந்திரி அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த இரண்டும் ரூட் நீடிப்பு பர்மிட்களா? அல்லது புது பர்மிட்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இரண்டும் புது பர்மிட்கள்

22nd September 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP : In cases of refusal, do the Government or the Officers concerned give the reasons for the refusal?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Yes, the Officers have got to give reasons and they are giving.

SRI V. BALAKRISHNAN : All things being equal, why not an institution be preferred to an individual?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The question whether public interests would be served by granting permits to that institution has to be examined before a permit is granted.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்தக் கூட்டுறவு சொஸைடிக்குப் போதுமான தகுதி இருந்தும், பர்மிட்டுகள் கொடுக்க மறுக்கப்பட்டு, தனி நபர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருச்சி ஜில்லாவிலே பஸ் பர்மிட்கள் பெறுவதற்குள்ள தகுதிகளில், காங்கிரஸ் கமிட்டிகளில் அங்கம் வகிக்க வேண்டும் என்பது ஒன்று என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அப்படி இருக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. பொது ஜனங்களின் நன்மையைக் கருதி பஸ் பர்மிட்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. மாஜி இராணுவத்தினர் கூட்டுறவு மோட்டார் டிரான்ஸ்போர்ட் சொஸைடியினர் தங்களுக்குப் புது பர்மிட்டுகள் வேண்டுமென்று நான்கு அப்ளிகேஷன்கள் போட்டிருந்தார்கள். அந்த சொஸைடிக்கு இரண்டு புது பர்மிட்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : For want of viable units, is this Motor Transport Society sustaining any loss during the past three years? How many route permits does this Society hold at present? May I know whether the Government will be prepared to consider the issue of fresh permits to make them hold ten route permits making a viable unit?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I do not know whether they have come to the Government for revision. Anyway, I will examine the position.

Bifurcation of the Coimbatore Police district

* 2369 Q.—**SRI S. R. ARUMUGAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) Whether the Government propose to bifurcate the Coimbatore Police district into Coimbatore Urban and Coimbatore Rural units; and

(b) if so, how many additional police officers will be required to man the two units?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

[22nd September 1955]

Manufacture and sale of shark liver oil.

* 2370 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri C. H. Kanaran): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the quantity of shark liver oil produced by the Government Oil Factory, Kozhikode, during 1954-55;

(b) whether the oil produced in the factory is sold through private agencies; and

(c) if so, the name of such agencies and commission paid to them?

THE HON SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 1,62,212½ lb.

(b) Yes, Sir, in addition to supply direct to hospitals.

(c) Messrs. Parry & Co., Ltd., Madras, are the sole agents for the sale of the products of the Government Oil Factory in the States of Madras, Andhra, Hyderabad, Mysore, Travancore-Cochin, West Bengal, Bihar, Assam and Orissa and the agency commission paid to the firm during 1954-55 was Rs. 16,800.

* 2371 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri C. H. Kanaran): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any restriction that the shark liver obtained from catches made by fishermen in the West Coast should not be sold to outsiders but only to the Government Fisheries department; and

(b) the price paid by Government for the shark livers.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) The price paid at present by Government for the shark livers is as follows:—

Size of livers in weight.						Rate per lb.		
LB.						RS.	A.	P.
1-5	..	..	..	..	..	0	2	0
6-10	..	..	..	..	..	0	2	6
11-20	..	..	..	..	..	0	3	0
21-30	..	..	..	..	..	0	3	6
31-40	..	..	..	..	..	0	4	6
41-50	..	..	..	..	..	0	5	0
Above 50	..	..	..	..	..	0	6	0

22nd September 1955]

Drainage scheme for the Tellicherry Municipality

* 2372 Q.—SRI C. KANDASAMY (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum from the Tellicherry Municipal Council and from M.L.As. of North Malabar urging the immediate taking up of a drainage scheme for the Tellicherry Municipality; and

(b) whether the Government have taken any action thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) & (b) Yes, Sir.

Language used in Commercial Tax appeals

* 2373 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have changed the rule that appeals to Commercial Tax Officers against the assessment of sales tax should be filed in English?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The Government have examined the question and consider that no amendment is necessary to the rule which requires that appeals against assessment to the Commercial Tax Officer should be written in English.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, the Government have ambitious proposals for introducing the regional languages even for higher studies in our State and also for State administration. That being the case, will the Government make a humble beginning in this regard by allowing the ignorant and illiterate persons to file appeals in the regional language?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I have made a detailed statement on this question at the last sitting of the House.

Absorption of the Wynaad Highway Gang Workers in the permanent cadre.

* 2374 Q.—SRI O. KORAN (on behalf of Sri M. K. Padma-prabha Gounder) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer to question No. 43 (unstarred) given on 7th February 1955 the decision of the Government in regard to the question of absorption of the Wynaad Highway Gang Workers into the permanent cadre?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : In February 1955, it was stated that the proposal to provincialise the services of Road Inspectors in the Highways Department was under the consideration of the Government. It has since been decided to defer the proposal and to consider it in connection with the Budget for 1956-57. The Government have also decided to take up the general question of permanent retention of temporary workers in the Highways Department

[22nd September 1955]

after the issue of orders on the proposal to provincialise the services of Road Inspectors, who supervise the work of gang mazdoors and other workers in the Highways Department. This general question will cover the question of permanent absorption of the Wynaad Highways Gang Workers.

Sale of ginger tonic in soda factories

* 2375 Q.—SRI A. RATNAM (on behalf of Sri D. Dasarathan) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that licences are issued for the sale of ginger tonic in soda factories;

(b) whether it is a fact that the persons who consume the ginger tonic are charged under the Prohibition Act; and

(c) whether the ginger tonic has been chemically examined and certified to be free from any intoxicants?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) to (c) No, Sir.

Arrests of betting on New York Cotton Prices

* 2376 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of people arrested during 1953 and 1954 for betting on New York Cotton Prices in the City of Madras?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 1953—2,920.

1954—4,569.

SRI N. K. PALANISAMY : சமீபத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்திற்குப் பிறகு கூட இன்று இந்த சூதாட்டம் ஏராளமான அளவிலே நடக்கிறது. ஆகவே இதைத் தடை செய்வதற்கு சர்க்கார் மேலும் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போதுதான் சட்டம் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் இன்னும் தீவிரமான நடவடிக்கை இனிமேல் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

SRI S. RAMALINGAM : கவர்ன்மென்ட் எஸ்டேட் காம்பெளண்டுக்குள்ளேயே இந்த பஞ்சு மார்கெட் சூதாட்டம் நடப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினருக்கு இது நன்றாகத் தெரியும் போலிருக்கிறது. விஷயம் சொன்னால் அதைப் பற்றி நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்கப்படும்.

Survey of raw materials in Pudukkottai Division

* 2377 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—whether a survey of raw materials in Pudukkottai division, Tiruchirappalli district, has been made for starting (1) small-scale industries and (2) large-scale industries?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

22nd September 1955]

SRI V. BALAKRISHNAN : Is the Hon. Minister aware of the fact that the premerger Pudukottah State Government had made the required survey and found the required raw-materials available for starting a cement factory? If so will the Hon. Minister pursue those steps and start a cement factory for the dry area of Pudukottah?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I have no such information with me. But Government do propose to appoint some additional staff. It will take up the survey of raw material resources, so that we can plan a programme of industrial development, both small-scale and large-scale in the Pudukottah State.

Dysentery in Thilannur desam in Chirakkal taluk

* 2378 Q.—**SRI K. C. GOPALAN UNNI** (on behalf of Sri K. P. Gopalan) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that dysentery has affected the people and especially children in the Thilannur desam in Chelore amsom in Chirakkal taluk, North Malabar; and

(b) if so, what relief measures the Government have taken to prevent the spread of the disease?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) & (b) No, Sir. One suspected case of dysentery, 8 mild attacks of diarrhoea and some attacks of measles occurred among children in the Thilanoor desom.

However, disinfection and chlorination of water sources, distribution of sulphaguanidine tablets and skim milk powder and anticipatory inoculation against cholera are the preventive measures taken in the village.

Hot wind in West Coast on 20th May 1955

* 2379 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP** : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a hot wind blew along the West Coast on 20th May 1955, which caused the withering of leaves of plants; and

(b) if so, whether the Government have investigated the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes.

(b) Yes. Investigation had revealed that the withering of leaves of plants was due to the highly saline water of the sea which was blown by the unusually strong winds and sprayed on the leaves of trees facing the sea and near the sea shore.

[22nd September 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, suggestions appeared not only in the local Malayalam press but in the English papers also whether this withering away might be due to radio activity. May I know whether the experts have examined the question with special reference to this aspect?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : That also suggested itself to me. But that particular aspect was not probably examined.

SRI K. ARANGANATHAN : May I know whether the withering of leaves was due to the atom bomb tests?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir that seems to be a surmise. We do not know whether it is due to radio activity. It requires elaborate scientific investigation to find it out.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Has there been any explosion of atom or hydrogen bomb just at that time to suspect radio activity?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Radio activity takes place even after many months and years after the explosion. We have received such reports from Japan. Therefore it is not necessary that an explosion should have taken place immediately before.

SRI K. ARANGANATHAN : May I know the various steps taken by the Government to investigate the reasons for the withering of the leaves? Is it on account of radio activity or any other factor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Experiments can be made only at the time when it happens. Now it is too late I should think.

SRI S. RAMALINGAM : அனுகூண்டு வெடியினால் ஏற்படக்கூடிய ரேடியோ அக்கடிவிடிகளை தடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, the best remedy would be for every country to be peaceful and not to embark upon wars and atom explosions.

Appointment of Harijan trustees in temples in Tanjore district

* 2380 Q.—SRI M. MARIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many Harijan trustees have been appointed to the temples in the 12 taluks of Tanjore district so far; and

(b) the number that are proposed to be appointed this year?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) Seven.

(b) It is not possible to say how many will be appointed this year.

22nd September 1955]

SRI M. MARIMUTHU : இதுவரை நியமிக்கப்பட்டவர்களில் எத்தனை ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள்? இந்த வருஷம் எத்தனை ஹரிஜனங்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள்?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : ஏழு பேர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வருஷம் எத்தனைபேர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்பதுபற்றி இப்போது தகவல் கொடுக்கமுடியாது.

SRI M. MARIMUTHU : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது நிலைமை 7 பேர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த 12 தாலுக்காக்களிலும் டிரஸ்டிகளாக எத்தனை ஹரிஜனங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னாலும் கூட, திரும்பவும் உடனடியாக ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் அதிகமான ஹரிஜன டிரஸ்டிகள் நியமிப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அந்த அந்த ஜில்லா எரியா கமிட்டி அங்கத்தினர்களுக்கு ஹரிஜனங்களை டிரஸ்டிகளாக நியமிப்பதற்கு அதிகாரம் உண்டு. அவரிஸ்டென்ட் கமிஷனர்களுக்கும் கமிஷனர் மூலமாக உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். எங்கெங்கு ஹரிஜனங்களை நியமிக்க முடியுமோ அங்கெல்லாம் ஹரிஜனங்களை நியமனம் செய்வதற்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம்.

SRI A. RATNAM : தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் எத்தனை கோவில்கள் இருக்கின்றன? அங்குள்ள எரியா கமிட்டியில் ஒரு ஹரிஜனனாவது மெம்பராக இருக்கிறாரா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அங்கு 2 எரியா கமிட்டிகள் இருக்கின்றன. இரண்டு எரியா கமிட்டிகளிலும் இரண்டு ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான கோயில்கள் தஞ்சாவூரில் இருக்கின்றன.

SRI K. R. VISWANATHAN : May I know the number of trustees in the 12 taluks of the Tanjore district and also the percentage of Harijan trustees?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I would like to have notice.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, why not make it a statutory obligation to appoint Harijans to every temple as trustee now that the policy of the Government is to recognise Harijans as trustees?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I do not know whether making any such statutory provision would affect the Fundamental Rights. But at any rate we have made it a convention to appoint for every area committee one Harijan at least.

Kidnapping of school and college-going girls

* 2381 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Sub-Inspector of Police, Mambalam, Madras, arrested a person who attempted to kidnap a school-going girl near Mambalam during March 1955; and

(b) whether it is a fact that he belongs to a gang which kidnap school and college-going girls in the City of Madras; and if so, the steps taken by the Police to put down this gang?

[22nd September 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) No, Sir.

SRI N K. PALANISAMY: இந்த மாதிரி கேஸ்களில், ஜூடிஷியல் டிபார்ட்மென்டிலும், சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருக்கக்கூடிய உயர்தர உத்தியோகஸ்தர்களும்கூட, இன்னும் தனிப்பட்ட வக்கீல்களும் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சர்க்கார் பரிசீலனையில் இதுபற்றிய விஷயம் ஏதாவது வெளி வந்ததா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இது என்னமோ திடீரென்று குண்டு போடுகிற மாதிரி இருக்கிறது. எங்களுக்குத் தெரிந்த வரையில், இந்த மாதிரி நினைப்பதற்கு எந்தவிதமான ஆதாரமும் கிடையாது.

SRI K. R. SAMBANDAM: கிட்நாப் பண்ணினவரின் வயதும், "கிட்நாப்" பண்ணப்பட்ட பெண்ணின் வயதும் என்ன என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்தப் பெண்ணின் வயது 19. அந்த ஆஸிஸ்டைய வயது இங்கே கொடுக்கப்படவில்லை.

Stay-in strike in Harvey Mills, Tuticorin

* 2382 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there was a stay-in strike in Harvey Mills, Tuticorin, during March 1955; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The workers staged a stay-in-strike on 30th March 1955 and on 31st March 1955 demanding settlement of the question of bonus for 1954. A settlement has since been reached in the matter.

Exemption of milk, curd, etc., from sales tax

* 2383 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have under consideration any proposal to include milk, curd, butter and buttermilk in the category of perishable articles and exempt them from sales tax?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The Government have no such proposal under their consideration.

SRI M. NARAYANA KURUP: Have not the Government received various representations to this effect and why not the Government consider this proposal because these articles are patently perishable articles?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Representations are received not only in respect of these articles but also with respect to so many other articles. Already the milk sold by co-operative societies is exempted. Therefore, I do not think that curd and butter need exemption from sales tax as they are all sold in small quantities.

22nd September 1955]

SRI S. RAMALINGAM : “Drink more milk” அதிகப்படி பால் குடிக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் இப்பொழுது ஒரு கொள்கை வகுத்திருக்கிறார்கள். மேலும் மேலும் மக்களை உற்சாகப்படுத்துவதற்கும் பால் விற்பனையை அதி ரிப்பதற்கும் பால் விலையைக் குறைப்பதற்கும் விற்பனை வரியை எடுக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANI KAVELU : சாதாரணமாக பெருவாரியான ஜனங்களுக்குக் கிடைக்கிற பாலுக்கு விற்பனை வரி இல்லை.

DR. K. B. MENON : Since the per capita consumption of milk in India is the lowest in the world and which is responsible for lack of health, will the Government consider making available milk at as low a price as possible by giving exemption to it from the sales tax?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : One difficulty is that even if the tax is removed, the price may not go down. The beneficiary may be only the milkman.

SRI S. RAMALINGAM : விற்பனை வரி சட்டத்தைத் திருத்தி பல பொருள்களுக்கு ஒரு முனை வரி விதிப்பது சர்க்கார் ஆலோசனையில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது என்ன அயிற்று ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அது இன்னும் சர்க்கார் ஆலோசனையில்தான் இருக்கிறது.”

SRI A. RATNAM : சர்க்கார் ஆலோசனை முடிவடைவதற்கு எவ்வளவு நாள் பிடிக்கும்? வருஷம் ஒன்றுக்கு பாலுக்கும் தயிருக்கும் எவ்வளவு விற்பனை வரி வசூலிக்கப்படுகிறது ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : முதல் கேள்வியைப் பொருத்தவரை கூடிய சீக்கிரத்தில் ஓரிரண்டு வாரத்தில் வியாடாரிகள் மகாநாடு கூடும். இரண்டாவது கேள்விக்கு நேரமில் வேண்டும்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : The Hon. Minister has stated that even if the sales tax is removed, the private individuals may not reduce the price because of their profit-making motive. But the co-operative milk supply unions are public institutions and they are not interested in profit-making. So, will the Government come forward to exempt at least the co-operative milk supply unions from the sales tax?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I referred only to small milk vendors when I stated that the removal of the sales tax will not be of real benefit to the consuming public. We have already lifted sales tax on so many articles. This proposal will also come up before the conference to be held shortly.

Sign-boards in Government Transport buses

* 2384 Q.—**SRI M. MARIMUTHU :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the language in which the termini of Government Transport buses are written on them at present; and

[22nd September 1955]

(b) whether there is any proposal to write the boards in Tamil for the benefit of the general public?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) At present the destination boards on the top of Government buses are written in English.

(b) No, Sir.

SRI M. MARIMUTHU : தமிழில் பதில் தெரிவிக்கும்படி கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இப்பொழுது பஸ்களில் லெல்லாம் போர்டுகள் ஆங்கிலத்திலே தான் எழுதப்படுகின்றன. தமிழிலே எழுதுவது பற்றி இப்பொழுது அரசாங்கத்தார் யோசிக்கவில்லை.

SRI S. RAMALINGAM : சென்னையிலே ஆங்கிலம் படிக்கத் தெரியாதவர்கள் பல லக்ஷக்கணக்கான மக்கள் இருக்கிறார்கள். போர்டுகளைத் தமிழில் எழுதுவதற்கு சர்க்கார் முன் வராததற்கு காரணம் என்ன?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : தமிழில் எழுதுவதற்கு முன் பக்கத்தில் இடமில்லை. பக்கங்களில் எழுதுவதுபற்றி யோசிக்கலாம்.

SRI A. RATNAM : ஆங்கில எழுத்துக்களை அழித்துவிட்டு தமிழில் எழுதுவதற்கு சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : ஆக்க வேலையைப்பற்றி யோசிப்போம். அழிக்கும் வேலை செய்ய வேண்டாம். ஆங்கிலத்திலும் இருக்கட்டும். தமிழில் எந்த இடத்தில் எழுதுவது என்பது பற்றி யோசிப்போம்.

SRI K. ARANGANATHAN : ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருக்கும் இடத்தில் தமிழில் எழுதிவிட்டு, தமிழில் எழுதப்போகிற இடத்தில் ஆங்கிலத்தில் எழுத அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : நான் சொன்ன பிரகாரம் தமிழில் எழுதுவது பற்றி அரசாங்கம் யோசனை செய்யும்.

SRI K. R. SAMBANDAM : பஸ்களிலே இப்பொழுது புறப்படும் இடம் போய்ச்சேரும் இடம் இரண்டும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் புரிந்து கொள்ளுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. போய்ச் சேரும் இடத்தை மாத்திரம் எழுதும்படி போக்கு வரத்து போர்டுக்கு அரசாங்கம் உத்தரவு செய்ய முன் வருமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அதைப்பற்றி யோசிப்போம்.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : The Madras City being a cosmopolitan one, will the Hon. Minister consider putting the destination boards written in other languages like Malayalam and Kannada also when he proposes to put up boards written in Tamil?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I do not know whether we can at all have big boards like the cricket score-boards indicating the number of runs, etc. We have to limit the size of the board and it is quite sufficient if we limit it to Tamil only. Even that we have got to examine.

22nd September 1955]

SRI T. SHANMUGAM : அந்த போர்டுகளில் இனிமேல் ஹிந்தியிலே எழுத வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து உத்தரவு வந்திருக்கிறதா? (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : சும்மா இருக்கும் சங்கை ஊதிக் கெடுக்கவேண்டாம்.

SRI A. RAJNAM : கனம் அமைச்சர் அவர்களை அழிக்கும் வேலை செய்யச் சொல்லவில்லை. போர்டுகளை ஆங்கில எழுத்துக்களுக்குப் பதிலாக தமிழில் எழுதிப் பொருத்த வேண்டுமென்று தான் கேட்டுக் கொண்டேன். திருவண்ணாமலை பஸ்களில் ஹிந்தி எழுத்துக்களும் இருக்கின்றன. எதற்காக ஹிந்தியில் எழுதப்பட்ட போர்டுகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : ஹிந்தியில் எழுதியிருப்பதுபற்றி சர்க்காருக்குத் தெரியாது. போர்டுகளைத் தமிழில் எழுதுவதற்கு முயற்சி செய்கிறேன்.

SRI S. I ANCHAKSHARAM : நகரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கத் தெரியாத மக்கள் பெருவாரியாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பஸ்கள் எந்த வழிகளில் செல்கின்றன என்று தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு சர்க்கார் வழி செய்யுமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : பஸ்களில் ஓட்ட நெம்பர்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தந்த நெம்பர் பஸ் ஸ்டாண்டுகளில் அந்தந்த பஸ்கள் நிற்கின்றன.

Report of the Secondary Education Commission

* 2385 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government constituted any committee in 1954 to examine the recommendations of the Secondary Education Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY : சமீபத்தில் லீண்டிகேட் செகண்டரி படிப்பை 10 வருஷங்களிலிருந்து 11 வருஷங்களாக ஆக்குவதாக முடிவு செய்திருக்கிறது. இது உற்றி சர்க்கார் அப்பிராயம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது லீண்டிகேட் 'Pre-University Course' என்ற ஒரு வருவடப்படிப்பும் Degree Course-யை மூன்று வருஷ படிப்பாவும் வகுத்திருக்கிறது. அதற்கும் செகண்டரி கல்விக்கும் சம்பந்தமில்லை.

Reconstitution of University bodies according to recommendation of Radhakrishnan Commission.

* 2386 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Central Government have sent a circular to this Government to amend the University Acts so as to reconstitute the Syndicate, the Senate and the Academic Council and other University bodies according to the recommendations of the Radhakrishnan Commission; and

(b) if so, the action taken thereon?

[22nd September 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) The matter is separately under consideration.

SRI N. K. PALANISAMY : ஒருவர் ரூ 10,000-க்கு மேல் “டொனேஷன்” கொடுத்தால் அவருக்கு ஒரு “ரெப்ரஸெண்டேஷன்” கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த மாதிரி “நாமனேஷன்”களை குறைக்க வேண்டும். ராதாகிருஷ்ணன் கமிட்டியாரின் சிபார்சுகளின்படி சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ரூ. 10,000 சமாதாரண என்னவென்று விளங்கவில்லை. ராதாகிருஷ்ணன் கமிட்டி சிபார்சுகளை அனுசரித்து இப்பொழுது சர்வகலாசாலை சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமா, திருத்த வேண்டியதில்லையா என்பது பற்றி பரிசீலனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

DR. K. B. MENON : Is it the intention of the Government to bring into effect all the recommendations of the Radhakrishnan Commission? Or have the Government deferred any decision or taken any decision on the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The main question relates only to the amendment of the University Acts in accordance with the recommendations of the University Commission. This matter is under consideration and if the hon. Member wants information with regard to any other recommendation, he may put a separate question.

Extraction of aluminium from Bauxite Ores in Salem district

* 2387 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the steps taken by the Government to extract aluminium from the Bauxite ores in Pachamalai and Kollimalai in Salem district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There are no known deposits of bauxite in Pachamalai and Kollimalai in Salem in Salem district. Bauxite deposits are reported to occur only in the Shevaroy Hills in the Salem district. As already stated in reply to Starred Question No. 853 on the floor of the House on 23rd February 1955 the Planning Commission has been addressed to arrange for an expert study of the development of the Shevaroy bauxite deposits and to include a scheme for their exploitation in the Second Five-Year Plan of the Government of India.

SRI N. K. PALANISAMY : இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி விவாதிக்கும்போது இம்மாதிரி அலுமினியம் எடுப்பதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொண்டாலும் சேர்த்துக் கொள்ளாவிட்டாலும் நாங்கள் எடுத்து நடத்தப் போகிறோம் என்று கனம் நிதி மந்திரி சொன்னார். ஆனால் கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் சமீபத்தில் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது இம்மாதிரி சர்க்கார் எடுத்து நடத்த வேண்டிய அவசியமில்லை, தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்போகிறோம் என்று சொன்னார். இதிலிருந்து சர்க்காருடைய கொள்கை என்னவென்பது தெரியவில்லை. ஒருவர் சொல்வது மற்றவர் சொல்வதற்கு முரணாக இருக்கிறது. யார் சொல்வது சரி என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

22nd September 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சர்க்காருடைய கொள்கையில் வித்யாசமும் எந்த விதமான முரண்பாடும் இல்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்தாலும் சேர்க்காவிட்டாலும் அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்க முடியாது. அவ்வாறு சொல்லவும் இல்லை. இதை எடுத்து நடத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளில் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். அரசாங்கத்தின் பங்கைக் கொண்டும் பரையேட்செட்டாருடைய பங்கைக் கொண்டும், இந்த இரண்டையும் சேர்த்து ஒரு கார்போரேஷன் வைத்து அதை நடத்துவது சலபம் என்ற யோசனை இந்த அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிறது. அதைத்தான் இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பாக சொல்லப்பட்டது.

SRI M. P. SUBRAMANYAM : ஸார், மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டியை நியமிக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்திருப்பதாகக் கூறினார்கள். இதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அந்தக் கமிட்டிக்கு சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் அதைப்பற்றி பரிசீலனை இந்த கமிட்டி செய்யும் எனவும் கூறப்பட்டது. இந்த கமிட்டி என்ன முடிவு எடுக்கும் என உருதியாக சொல்ல முடியாது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இண்டஸ்ட்ரிசுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவரும் இந்த அரசாங்கம் இதுவரையில் இதை பற்றி பரிசீலனை செய்து ஆரம்பிப்பதற்கு ஏன் முடிவு செய்யவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அலுமினியம் தொழிற்சாலை அமைப்பது பற்றி அரசாங்கம் ஏற்கெனவேயே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டும் இதில் கவனம் செலுத்தி அந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று யோசித்துக் கொண்டிருந்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

SRI S. RAMALINGAM : குறிப்பிட்ட இரண்டு மலைகளிலிருந்தும் அலுமினியம் பாக்கஸ்ட் கனி இருக்கிறது என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி சொன்னார். ஜியலாஜிகல் சர்வே நடந்து ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஜியலாஜிகல் சர்வே செய்துவிட்டுதான் அங்கு இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அது சேலம் மலையில்தான் இருக்கிறது.

SRI M. P. SUBRAMANYAM : இந்த அரசாங்கம் இதுவரையில் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்ட பிறகு இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியுமா, முடியாதா என்பதையும் அதை எடுக்க முடியுமா என்பதைப்பற்றியும் சொல்வதற்கு ஏதாவது புள்ளி விவரங்கள் அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : முடியுமா முடியாதா என்று சொல்வதற்கு இப்பொழுது முடியாது. மேற்கொண்டு என்ன செய்வது, இந்தத் தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்கு என்ன செய்வது என்பதில் இந்த அரசாங்கம் தீவிரமாக கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்கு எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

Colonies for Harijans in rural areas

* 2388 Q.—**SRI O. A. NANJAPPA :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether loans are given to Harijans to build houses on the sites assigned to them;

[22nd September 1955]

(b) whether the Government have prepared any scheme to form colonies for Harijans in rural areas, and if so, whether any funds have been allotted for the same; and

(c) if not, whether the Government contemplate starting model colonies in various districts, particularly in Salem district?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) to (c) No, Sir.

SRI O. A. NANJAPPA : இதுவரையில் சேலம் ஜில்லாவில் அல்லது இந்த மாகாணத்தில் மற்ற இடங்களில் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு மனைகட்டுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன, அப்படி நிலம் வழங்கப்பட்டிருக்கும் ஹரிஜனங்களுடைய எண்ணிக்கை என்ன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கும் மற்றும் பல சௌகரியங்கள் செய்து கொடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் எவ்வளவோ திட்டம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிய வேண்டுமானால் தனிக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI A. RATNAM : ஹரிஜனங்கள் வீடுகள் கட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கடன் கேட்டால் அவர்கள் ஜாமீன் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. பிஸ்டிங் சொசைடி மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல் ஒவ்வொரு சொசைடியும் பத்து சத விதிக் ஹரிஜனங்கள் வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கு என்று கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதில் கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்கள் வீடுகள் கட்ட வேண்டும் என்று கடன் கேட்டால் அவர்கள் கட்டும் வீடுகளையே ஜாமீனாக வைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க முன் வருவார்களா என்பதை கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : வீடுகள் கட்டுவதற்கும் மற்றவைகளுக்கும் எவ்வளவு சலுகைகள் காட்ட முடியுமோ அவ்வளவையும் அரசாங்கம் காட்டிக்கொண்டு வருகிறது. அதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனையும் செய்து கொண்டு வருகிறது. அதைப்பற்றி கூடிய சீக்கிரத்தில் ஒரு முடிவுக்கு வருவார்கள். இலவசமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் திட்டம் போட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தின் பண உதவியையும் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கும் திட்டம் பெரிய அளவில் இருப்பதால் அதற்கு பதில் சொல்வதற்கு அதிக நேரம் ஆகும் என்பதால் அதைப்பற்றி இப்பொழுது சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லை.

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின் கீழும் சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழும் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு ஜாமீன் இல்லாமல் கடன் கொடுக்கிறார்கள் அல்லவா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : உண்மை.

SRI A. RATNAM : ஸார், ஹரிஜனங்களுக்கு இதுவரையிலும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியும் இன்னும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவைகள் பிரஜைக்ட் எரியாவில்தான் கட்டிக் கொடுக்கப்போவதாக இருக்கிறது. அங்குள்ளவர்களுக்குத்தான் சலுகைகள் காட்டப் போவதாக இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் ஹரிஜனங்கள் ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா இடங்களிலும் பரவலாக யூர் யாருக்கு சொந்தமாக நிலங்கள் இருக்கின்றனவோ அவர்களுக்கெல்லாம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு

22nd September 1955]

அரசாங்கம் முன் வருமா? ப்ராஜெக்ட் ஏரியாவில் அவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுத்தால் அங்கு அவர்கள் பல வருஷங்கள் குடியிருந்து வேலை செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். அப்படி வேலை செய்து அடிமையாக ஆகக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். மற்றும் அங்கு சேரிகளையும் உண்டாக்கும் நிலைமையும் ஏற்படும். அதனால் ஹரிஜனங்கள் இருக்கும் எல்லா இடங்களிலும் வீடுகள் இல்லாதவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா என்பதை ஆட்சியாளர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : மத்திய சர்க்காரி பமிருந்து பண உதவி கிடைத்த பிறகு கம்யூனிடி டெவலப்மெண்ட் ஏரியாவில் எங்கெல்லாம் கட்ட முடியும் என்று பரிசீலனை செய்யப் போகிறார்கள். 'அது மாத்திரம் அல்ல. மற்ற பிராந்தியங்களிலும் அவர்களுக்கு எவ்வளவு செளகரியங்கள் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். இலவசமாகக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கும் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு பரிசீலனையில் இருக்கிறது. பதிலே சீக்கிரத்தில் எதிர்பார்க்கிறோம்.

SRI A. IYANAR : மதுரை ஜில்லாவில் கம்யூனிடி ப்ராஜெக்ட் ஏரியாவில் வீடுகள் கட்டுவதற்கு கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் தனிப்பட்ட ஏழைகள் கேட்டால் கொடுப்பது இல்லை. சேர்ந்தார்போல் லைனாக பத்து அல்லது எட்டு வீடுகள் என்று இருந்தால் அங்குதான் வீடுகள் கட்டி வதற்கு கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் தனிப்பட்ட ஏழைகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு கடன் கொடுக்க வசதி செய்வார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அதையும் பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறோம்.

SRI O. KORAN : Sir, Sri Swami Sundara Das, a gentleman from Kozhikode, has donated about 100 acres of land Nadiyirippa in Ernad taluk. May I know whether the Government will come forward to give financial help to Harijans to build houses and settle down there?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : That proposal is under the examination of the Government.

SRI R. S. ARUMUGAM : ஹரிஜனங்கள் மிகவும் ஏழைகளாக இருக்கிறதனால், அவர்களுக்கு பல இடங்களில் மனைக்கட்டுகள் வழங்கப்படும் அவர்களால் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத்தெரியுமா? சில இடங்களில் அநியாய வட்டிக்கு கடன் வாங்கி வீடுகள் கட்டிய பிறகு அந்த வீடுகளையே அந்த வட்டிக்காக கொடுத்து விடுகிறார்கள் என்பதும் சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ஆகவே அவர்களுக்கு சொற்ப வட்டியில் நீண்டகால கடனாக கொடுக்க திட்டமான ஏற்பாடு செய்வார்களா? ஷே விஷயத்தை துரிதப்படுத்துவார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : ஹரிஜனங்கள் வீடுகள் கட்டிக் கொள்ளும் வகையில் எப்படி கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்ற தகவல் சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும். கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அங்கத்தினர் சொன்ன யோசனையையும் எடுத்துக்கொண்டு பரிசீலனை செய்வதற்கு தயாராக இருக்கிறோம். அதன்படி அவர்களுக்குக் கூடிய சீக்கிரம் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கும் பணத்தையும் வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு என்ன செய்ய முடியும் என்பதைப்பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதோடு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதை எவ்வளவு துரிதப்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் துரிதப்படுத்த முடியும்.

[22nd September 1955]

SRI V. S. SIVAPRAKASAM : May I know, Sir, whether any special housing schemes for Harijans during the Second Five-year Plan are under the examination of the Government?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Yes, Sir. A scheme for construction of 1,500 houses in rural areas and 50 houses in urban areas for Harijans on the lines chalked out by the Government of Madras has been included in the Grant-in-aid Scheme for the removal of untouchability during 1955-56. Provision has also been made for construction of 5,000 houses each year in the Second Five-year Plan period under the Grant-in-aid Scheme. Both the schemes have been forwarded by the Government in July 1955 to the Government of India and their approval is awaited.

9.30 a.m. SRI A. RATNAM : “ஹரிஜன் காலனிஸ்”, திட்டத்தின்கீழ் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க முடியாதென்பது என்னுடைய எண்ணம். அது உண்மையும் கூட. ஆனால் சேரிகளை அகற்றவேண்டுமென்ற திட்டத்தின்கீழ் ஒதுக்கப்படும் 600 லட்சம் ரூபாயையும் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தருவதற்கே செலவிட அரசாங்கம் முன் வருமா? அன்றியும் காலனி டெவலப்மெண்டு ஸ்கீம் விதிகள் சில, சென்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழேயே ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு இடைச்சலாக இருந்திருக்கின்றன. எனவே இனி யாவது அந்த விதிகளைத் திருத்தி ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா? இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி அதிகமாக விவாதிக்க வேண்டியிருப்பதால் இந்தக் கேள்வியின் மீது சபை விவாதிக்க ஒரு மணி நேரம் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : It will be considered.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : May I submit for your consideration that I have already answered this question exhaustively and that, if the hon. Member Sri Ratnam still insists on an one-hour debate, the Hon. Deputy Speaker might consider it.

DEPUTY SPEAKER : Yes, it will be considered. Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTIONS *RE*

- (1) DELAY IN GETTING THE ASSENT OF THE PRESIDENT TO THE MADRAS CULTIVATING TENANTS' PROTECTION BILL, 1955.

DEPUTY SPEAKER : I have received an adjournment motion from Sri M. Kalyanasundaram which reads as follows :—

“ I beg to move that the business of the House be adjourned for the purpose of discussing the following definite matter of urgent public importance, viz. :

“ the failure of the Government to obtain the assent of the President to the Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 passed by this House on 24th August 1955 resulting in large-scale eviction and consequent unrest among the peasants.” ”

22nd September 1955] [Deputy Speaker]

May I know from Sri M. Kalyanasundaram how this is a matter of urgent public importance?

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்தச் சட்டம் மிகவும் முக்கியமானது. இந்த மசோதா விவாதத்தில் இருந்தபொது கனம் மந்திரி அவர்கள் இதை அவசரச் சட்டமாகவே கொண்டுவரலாமா என்று கூட எண்ணினோம், அவ்வளவு அவசரமான மசோதாவாகும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டு ஒரு மாதம் ஆகியும்கூட, இன்னும் அதற்கு ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்வாறு காலதாமதம் ஏற்படுவதினால் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். நிலச்சவரந்தார்கள் குத்தகைக்காரர்களையும், பண்ணையாட்களையும் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி வருகிறார்கள். தங்களுக்கு வசதியாக சட்டம் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை நன்கு உணர்ந்து கொண்டு வெளியேற்றி வருகிறார்கள். திருச்சி ஜில்லாவில் பல தகராறுகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்த பொழுதே இதற்கு கவர்னரின் அனுமதி மாத்திரம் போதுமா? அல்லது ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரமும் வேண்டுமா என்பதையெல்லாம் மந்திரி சபையார் விவாதித்து இருப்பார்கள். ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் வேண்டுமென்றால் அதை சீக்கிரத்திலேயே பெறுவது எப்படி என்பதையும் முடிவு செய்திருக்கலாம். கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்திற்கு இரண்டே தினங்களில் அனுமதி கிடைத்திருக்கிறது என்றால், இந்தச் சட்டத்திற்கு மட்டும் இவ்வளவு காலதாமதம் ஏற்படக் காரணம் என்ன? நான் அறிந்த வரையில் இந்த மசோதா சபையில் நிறைவேறிய பின் டிபார்ட்மெண்டிலேயே பத்து தினங்களுக்குமேல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்து தினங்களுக்கு முன்புதான் இதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவுதாரம் இதைக் காலதாமதம் செய்வதற்கு வேண்டிய காரணம் என்னவென்பதைத்தான் நான் அறிய விரும்புகிறேன். உடனடியாக இந்தச் சட்டத்திற்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லையென்றால் இன்றைக்கு இருந்தகொண்டிருக்கும் தகராறுகள் எல்லாம் மிக அதிகப்பட்டுவிடும். இப்பொழுதே திருச்சி ஜில்லாவில் பலபேர்கள் தினமும் கைதி செய்யப்பட்டு வருகிறார்கள். அதோடு சர்க்காரின் கொள்கையில் கூட மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்தவந்த கரூர் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் மிக அவசரம் அவசரமாக அங்கிருந்து மாற்றப்பட்டிருப்பதும், அவருக்குப் பதிலாக புது ஆபீசர் மிக மிக வேகமாக வந்து வேலையில் சேர்ந்திருப்பதும் அப்படிப்பட்ட சந்தேகத்தை அதிகப்படுத்துகின்றன. ஆகவே சர்க்காருடைய கொள்கையில் ஏதாவது மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறதா, அதனால்தான் இந்த மசோதாவுக்கு ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கு இவ்வளவு காலதாமதம் செய்யப்படுகிறதா என்பதை அறியவே இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். இது மிகவும் அவசரமானது. இதை ஒத்தக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI M. NARAYANA KURUP :** Even while the Cultivating Tenants Protection Bill was under discussion in this House, it was pointed out that there was no specific mention, if I remember right, in the Bill as to when it would come into force. That being so, the measure would come into force after the assent of the President was received and it was published in the gazette. We apprehended at that time that the landowners would be apt to do mischief in the meanwhile, viz., before the measure came into force. In view of the delay now caused in getting the assent of the President, it seems that our apprehensions have come true. Therefore this is a very

[Sri M. Narayana Kurup] [22nd September 1955]

urgent matter, especially in view of the fact that there is no definite statement as to when the Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 would come into force.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I fail to see how this can come up as a motion for adjournment. But apart from that, since the Deputy Leader of the Opposition has chosen to make certain insinuations, I think I have to disabuse him and also members who are thinking in that light. I am sure he made that statement not quite casually, but with a purpose, I may say with a political purpose. When he says that Government are purposely delaying getting the assent of the President to this Bill, he is making a mischievous statement which is not warranted by any facts, or by any action on the part of Government. As soon as the Bill was passed by the Legislature, the respective Ministers signed it and we sent it to the Governor for his signature and then to the President for getting his assent. I do not remember the exact date on which the Bill was sent for getting the assent of the President. If the hon. Member had given notice of it earlier, I would have furnished the information. There was no delay on our part. We sent the Bill in time for getting the assent of the President. Apart from this, when I found that the assent of the President had not been received I asked the department last week to send a reminder telegram for getting the assent of the President at an early date. because the matter was important. As far as this Government is concerned, there was no delay on our part in sending the Bill in time for getting the assent of the President. Certainly the assent of the President is out of the jurisdiction of this Government or of this House. It is a matter exclusively within the jurisdiction of the President and therefore of the Central Government. We are not responsible for it in any way. But all matters which relate to land tenure are properly scrutinised and then only the assent of the President is given. Perhaps they want to scrutinise the Bill before the assent of the President is given. It is certainly out of our jurisdiction. Thus hon. Members could see that there is absolutely no basis for all the insinuations which the Deputy Leader of the Opposition chose to make on this occasion. Even Opposition political parties have a duty to perform and they should be responsible in making their statements. I wish he had thought over the statement before making it and thereby making an insinuation against the Government to the effect that they had purposely delayed the bringing into effect of this legislation.

9-40
a.m.

Another point raised by the hon. Member, Sri Kurup was that there is no date fixed for the Act to come into effect and that the date of coming into effect is only when the Act is published in the official gazette. That is true. But as far as the provisions of the Act are concerned, we have given retrospective effect to those provisions. Hon. Members are aware that as far as evictions are concerned, we have now fixed the date as 1953 and not 1954. Therefore, it does not matter when the Act comes into effect. With

22nd September 1955] [Sri C. Subramaniam]

reference to persons who have already been evicted and who will have to be put in possession, petitions have to be filed before the respective officers or in the Court. Persons already in possession cannot be disturbed because the agricultural year has begun now. Therefore, wherever there has been illegal evictions by force, certainly sufficient protection will be given.

There is another political agitation going on in order to take advantage of the position, and persons who are not entitled to possession of lands are incited. That is the policy of the Communist Party, that is, to create trouble and for the purpose of creating trouble, they are setting persons who have absolutely no right to enter upon the land and squat upon the land. Not only the Communist Party but others also are trying to take advantage of this position. It is done perhaps for cheap popularity, for showing that they are also siding with the peasants and that they want to safeguard the interests of the peasants. Unfortunately, the general election is drawing near and everybody is trying to make some political capital out of it.

I request hon. Members here and other leaders outside not to view this matter from the advantages which they are likely to derive, but to view it from the general interest of the community, particularly the interests of the tenants, labourers and others who are interested in agricultural operation. All the agitation is unnecessary. If this is realised, absolutely baseless insinuations would not have been made. The very fact that such insinuations have been made reveal only the basis of actions of these political parties.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள், நான் கேட்ட விஷயங்களை விட்டுவிட்டு மற்ற அரசியல் குற்றச் சாட்டுக்களைக் கொண்டுவந்து பிரச்சனையை மூடி மறைக்கப் பார்க்கிறார்கள். எனக்கு எந்தவிதமான உள்நோக்கமும் கிடையாது. அப்படி இருக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை, திருச்சியில் நடக்கக்கூடிய இப்படிப்பட்ட தகராறுகளிலே, உரிமையில்தான் விவசாயிகள் நிலத்தில் பிரவேசிக்க முயற்சி செய்தார்கள் என்பதற்கு ஏதாவது ஒரு சம்பவத்தையாவது மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக்காட்டட்டும். அம்மாதிரி ஒரு சம்பவத்தையாவது அவர் எடுத்துக்காட்டுவாரானால், நான் எந்தவிதமான கட்டுப்பாட்டுக்கும் உட்படத் தயாராய் இருக்கிறேன். அவர்கள் கையில் ஸ்பெஷல் பிராஞ்சு போலிஸ் இருக்கிறது. ஸ்பெஷல் பிராஞ்சு போலிஸ் அதிகாரிகளைக் கொண்டு விசாரணை செய்து பார்க்கட்டும். சர்க்காருக்கு இருக்கவேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் உபயோகப்படுத்தி விஷயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அவர்கள்தான் பொறுப்புடன் பேசவேண்டுமென்று நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் பேசும்போது எனக்குள்ள பொறுப்பை உணர்ந்தே பேசியிருக்கிறேன்.

நான் குறிப்பிட்ட ஒரு விஷயத்துக்கு மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்ல வில்லை. இந்தச் சட்டமானது, ஜனாதிபதியின் சம்மதத்திற்காக எப்பொழுது நம்முடைய சர்க்காரால் அனுப்பப்பட்டது என்பதை மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்கவில்லை. சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I actually mentioned that there was no delay and that if the hon. Member had given me

[Sri C. Subramaniam] [22nd September 1955]

sufficient notice, I would have given even the date when it was sent to the President. I cannot carry the date in my memory. That is what I have already mentioned.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கடன் ஒத்திவைப்பு சட்ட விஷயத்தில், சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட இரண்டு மூன்று தினங்களுக்குள்ளாகவே அதற்கு ஜனாதிபதியின் சம்மதத்தைப் பெற முடிந்தது. இந்தச் சட்டமும் அதைப்போல முக்கியமானதொரு சட்டம் தான். அப்படியிருக்க சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக அதற்கு ஜனாதிபதியின் சம்மதத்தைப் பெறமுடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை நியாயமாக எடுத்துக்கூறுவதற்குப் பதிலாக, வேறு அரசியல் பழியைச் சுமத்தி பிரச்சனையைத் தட்டிக்கழிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. RAMALINGAM : சட்டத்தை ஜனாதிபதியின் சம்மதத்திற்கு அனுப்பின தேதியானது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு இப்பொழுது ஞாபகம் இல்லையென்றாலும் நாளைக்காவது சபையில் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : When the mover has replied, the hon. Member has no right of reply.

I have heard the Hon. Leader of the House and the hon. Deputy Leader of the Opposition regarding this motion. This cannot be the subject matter of an adjournment motion. The delay in getting the assent of the President will not in any way put the ryots to any permanent disability, since the Act, section 4 (i), provides that the cultivator who was in possession on 1st December 1953, if he had been evicted illegally can be restored to possession. It is very clear in the Act under section 4 (i), right of restoration, viz. : "Every cultivating tenant who was in possession of any land on the 1st December 1953 and who is not in possession thereof at the commencement of this Act shall on application to the Revenue Divisional Officer, be entitled to be restored to such possession on the same terms as those applicable to the possession of the land on the 1st December 1953."

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, there is a discrimination. In the case of those tenants who are employed by land-owners owning about 6-2/3rd acres, right of restoration is there, but in the case of those employed by owners of less than 6-2/3rd acres, if they are evicted, they do not get the right of restoration.

DEPUTY SPEAKER : This Act itself provides for those who own more than 6-2/3rd acres and not below. So there is no need to apply this Act to persons who own less than 6-2/3rd acres. A specific provision has been made in the Act for evictions that take place before the commencement of this Act. This Government is not responsible for delay in the President giving his assent. Therefore, I rule this motion out of order.

22nd September 1955]

(2) AGRARIAN UNREST IN MATHUR VILLAGE

DEPUTY SPEAKER :—The next item is motions given notice of by the hon. Members Sri Daivasigamoney, Sri K. T. Raju and Sri N. K. Palanisamy. Sri Daivasigamoney's motion reads as follows :—

“ I request your kind permission to move the following motion for adjournment under rule 41 of the Assembly Rules :—

‘ This House do stand adjourned to discuss a definite matter of urgent public importance, viz., the grave and serious situation now prevailing in Mathur village, Sriperumbadur taluk, Chingleput district, in respect of the dispute between the mirasdars and kisans owing to the failure of the Government to make the mirasdars adhere to the terms of the agreement brought about by the Government mediator, viz., the Tahsildar of Sriperumbadur taluk.’ ”

May I know how this is a matter of urgent public importance?

* SRI S. DAIVASIGAMONEY : Mr. Deputy Speaker, Sir, in order to understand the real urgency and public importance of this matter, it is necessary that we should know something about the peasants' trouble in Mathur village, Sriperumbadur taluk, Chingleput district, which is 30 miles away from the City. A dispute arose between the mirasdars and peasants of this village some time ago regarding the fixation of daily wages for daily coolies and also wages for pannayals, besides fixation of melwaram and kudiwaram. This dispute was finally disposed of by negotiation and an agreement was entered into between the mirasdars and the peasants.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, before we proceed further, even in explaining this motion, I think this matter is pending before the Court and therefore, it is better not to have any discussion about this, for, any expression of opinion at this stage will be with reference to the case already pending. Definite action has been taken by the parties and the police and the matter is now before the court. Therefore, the hon. Member must bear that aspect in mind even in explaining the motion.

* SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, I only want to refer to the matter which is in dispute and not before any Court of Law. I would only make a general statement as to what is happening, what the general state of affairs is in Mathur village and I will confine myself . . .

DEPUTY SPEAKER : How is the Government responsible?

* SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, as I have been stating, in this dispute an agreement was effected and under the agreement the representatives of the mirasdars and the representatives of the peasants agreed to abide by certain conditions. This agreement was in fact brought about by the Tahsildar of Sriperumbadur taluk who is a Government representative. Of course, the Government are interested in seeing that there is peace prevalent in every village and the Tahsildar of the taluk wanted that the people there, both the mirasdars and the peasants should live peacefully and brought

[Sri S. Daivasigamoney] [22nd September 1955]

about a settlement between them on certain conditions. But after a week, the mirasdars said that they were not going to give effect to the agreement; they brought in outside labour for working in their fields. The peasants for their part organized themselves into what is called a Satyagraha campaign, saying that the agreement should be given effect to. In the meantime, the mirasdars moved the Government and got an order under section 144 of Criminal Procedure Code promulgated in the vilage, on the ground that there is likelihood of breach of peace between the cultivators and the mirasdars. Soon after the promulgation of the order under section 144, Criminal Procedure Code, several persons were arrested, including both men and women and they were sent to the sub-jail, Saidapet. After this, the peasants formed themselves into a Satyagraha Committee and they have been sending batches after batches to protest against the high-handed action of the mirasdars. They have also been demanding that the agreement should be enforced and that the order under section 144 should be annulled immediately because the agreement was one which was brought into effect by a Government representative. If the Government representative is unable to enforce the terms of the agreement, the people will naturally think that the Government are powerless.

9-50
a.m.

DEPUTY SPEAKER : I would request the hon. Member to be brief and not to take much time of the House.

* SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, I shall be very brief. Coming to the subject on hand, so far about 150 persons, both men and women, have been arrested. What they request is that this matter should be treated like any other industrial dispute and that their grievances should be redressed by the Government. After all, their request is very simple. But the Government are simply keeping quiet without taking any steps. They are satisfied with sending some armed police to the spot in order to see that there is no breach of the peace. As a matter of fact, there is no breach of the peace at all. What is happening is only a peaceful Satyagraha movement. The peasants are protesting against the action of the mirasdars. I would only submit that as the peasants have been deprived of their lawful avocation, the Government should interfere immediately and see that the matter is brought to a peaceful end. Otherwise, there will be serious trouble in the whole village. We are striving to aim at a socialistic pattern of society. I would, therefore, request the Government to investigate into the matter immediately and take necessary steps.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I will be very brief. This matter is one of public importance in the sense that it affects the agricultural sector in Mathur village, because the agricultural sector is the widest sector in our State. The matter is very urgent because the cultivation season is now on and the trouble is likely to spread to other places also. The Government have not exercised their authority in the way the situation requires, though the matter is of public importance. The Government have failed to take the necessary steps.

22nd September 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM : சர்க்கார் இதில் குறிப்பாகத் தவறியிருக்கிறார்கள். ஒப்பந்தப்படி கூலி கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி மிராச்தார்கள்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக, 144 தடையுத்தரவு போட்டு, பல விவசாயிகளை, தினம் 10 பேர், 20 பேராக கைது செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவரை கைது செய்யப்பட்டவர்கள் 70, 80 பேர். விவசாய சங்கத்தின் முக்கிய ஊழியர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களை போலீசார் கைது செய்திருக்கிறார்கள். பிறகு போலீசார் ஸ்ரீ எஸ். பி. ஆதித்தன் அவர்களுக்கும் கைது செய்து, “ஸி” வகுப்பில் வைத்திருக்கிறார்கள். போலீசாருக்கு விவசாயிகளின்மீது எவ்வளவு ஆத்திரம் இருக்கிறது என்பதற்கு இதை நான் உதாரணமாகக் காட்டுகிறேன். பொதுவாக, சர்க்கார் போலீசாரை அவ்வாறு செய்வதற்குத் தூண்டாமல் இருக்கலாம். ஆகவே சர்க்கார் மீது நான் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் ஸ்தலத்தில் இருக்கக்கூடிய போலீஸ் அதிகாரிகள் விவசாயிகளின்மீது எவ்வளவு துவேஷத்தோடு நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்பது, ஸ்ரீ ஆதித்தனை கைது செய்த பிறகு அவரை அவர்கள் “பி” வகுப்பு சிறையில் வைக்காமல், தங்கள் கடமையிலிருந்து தவறி “ஸி” வகுப்பில் வைத்திருப்பதிலிருந்து தெரிகிறது. ஆகவே அங்குள்ள விவசாயிகள் மீது போலீஸ் அதிகாரிகள் ஆத்திரத்தோடு நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு போதிய ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால் இதை விவாதிப்பதற்காக சபை நடவடிக்கையை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ தெய்வசிகாமணி கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய பிரேரணையை ஆதரிக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, the point for consideration now is whether by any action or inaction on the part of the Government, the present state of affairs has been brought about. As has been pointed out by the hon. Member Sri Swayamprakasam, this is completely a private sector wherein the private rights of parties and their contractual rights have got to operate. As between the labourers and mirasdars, naturally we are interested in seeing that there should be good feelings and that the agricultural operations should be carried on peacefully and because there was a dispute, a settlement was also arrived at. The Government officers were also interested in seeing that such a settlement was arrived at. Even though Government officers took interest to bring about a settlement, it is an agreement between two private parties. We are interested in seeing that that agreement is implemented and the Government are helping to bring about that state of affairs. But, unfortunately, the reports we have received go to show that even though the parties concerned, namely, the agricultural labourers on the one hand and the mirasdars on the other were willing to abide by the terms of the agreement and were willing to carry on agricultural operations, I am told that certain political parties were interested in creating trouble and induced the labourers to violate certain parts of the contract. Even though the labourers were willing to come to a settlement with the mirasdars, such a state of affairs was not allowed to be brought about because certain persons wanted to become heroes in this transaction.

Incidentally, the Deputy Leader of the Opposition referred to the fact that Sri Adityan has been placed in the C class. I am not aware of that, but hon. Members may be aware that this is a

[Sri C. Subramaniam] [22nd September 1955]

bailable offence and Sri Adityan can be released if anyone is willing to offer bail. Unfortunately, I am told that even though it is a bailable offence, Sri Adityan is not willing to come out. Nobody expected that. In the ordinary course of things, he would have been arrested and released. The question whether he should be placed in the B class or in the C class could not have entered into the minds of the officials because this is a bailable offence and he can be released if somebody offers bail. Probably, Sri Adityan wants to say "I have remained in jail for four or five days". That also is a matter of importance. He is not willing to come out. We do not know what to do. I wish the Deputy Leader of the opposition tells Sri Adityan to come out. But if he, of his own accord, wants to undergo all this suffering to achieve his own purposes, may be political or private, we cannot help because nobody compelled him to remain in jail. He can come out if somebody offers bail. That being so, the appeal must be made to Sri Adityan and not to the Government on this side. I would only say that we are not in any way responsible for all these things. Of course, as was pointed out by Sri S. Swayamprakasam, the trouble should not spread. That is why the Government come into the picture and they have promulgated an order under section 144, Criminal Procedure Code, so that there may not be any breach of the peace and that the trouble may not spread and may be localised. Therefore, we are taking all possible steps to see that normal conditions are restored and that agricultural operations are carried on by the labourers peacefully. But, in this case, it is not a question of the mirasdars and the labourers coming into conflict and their being unable to come to an agreement. A third party has come into the picture and this has created all the difficulties. If only the third party withdraws peacefully without doing any Satyagraha, I have absolutely no doubt that peaceful conditions will prevail at a very early date and there would not be any necessity for any of these orders. Therefore, it is not the fault of the Government. The Government are also trying their best to see that even the political parties see reason in this matter and that they do not carry on the agitation for their own purposes.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஸ்ரீ ஆதித்தன் "ஹி" வகுப்பில் வைத்திருப்பது மட்டும் தெரியவில்லை. ஆனால் அவர் "பெயில்"-ல் போகலாம் என்று சொல்லியும் அவர் போகமாட்டேன் என்று சொல்லியதைப் பற்றி மட்டும் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஒரு இயக்கத்தில் சேர்ந்தவர் சிறையில் இருக்கக்கூடிய சமயத்தில் மற்ற விவசாயிகளை சிறையில் விட்டுவிட்டு தான் வெளியில் வர நியமப்பாமல் இருக்கலாம். அது நியாயமான உணர்ச்சி. அதை மதிக்க வேண்டியது சர்க்கார் கடமை. அதை விட்டுவிட்டு, "ஜெயிலே விட்டு வெளியே போய்விடு; இல்லாவிட்டால், 'ஹி' வகுப்பில்தான் இருக்க வேண்டும்" என்று கட்டாயப்படுத்துவது ஒரு உள்நோக்கத்தைக் காட்டுகிறது. அந்த உள்நோக்கத்தை மறைப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் எதிர்க்கட்சியின்மீது உள்நோக்கத்தை சுமத்துகிறார்கள் என்று நம்புகிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

10 a.m. * SRI S. DAIVASIGAMONEY: Mr. Deputy Speaker, Sir, what we are really interested is to find a solution for easing the

22nd September 1955] [Sri C. Daivasigamoney]

tension which is now prevailing in Mathur village and not to find why certain persons have gone to jail and courted imprisonment. This could be done only by an elaborate discussion in the Assembly. Sir, one of the suggestions that may be put forward to the Hon. Minister is that in cases of agricultural disputes, if an agreement is reached, the terms of that agreement should be enforced as is done in the case of industrial disputes. It is only for that purpose I am requesting for an adjournment of the House. (At this stage Sri T. Shanmugam rose.)

DEPUTY SPEAKER : Do you want to say anything? The Mover of the adjournment motion has finished.

* SRI T. SHANMUGAM : நான் பிரஸ்தாபத் தொகுதியிலிருந்து வந்த ஒரு M.L.A. ஆதலால், எனக்கு இந்த விஷயத்தைப் பற்றி பேச அதிக உரிமை உண்டு. நான் மாத்தூரில் போய் விசாரித்தேன். Agreement-ல் அங்கே உள்ள 60 மிராச்தார்களில் நான்கு பேர்கள்தான் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற 56 பேர்கள் கையெழுத்துப் போடவில்லை. இது விஷயத்தில் உடன்படிக்கை ஏற்படுத்திய தாசில்தாரை மறுபடியும் ஒரு நாள் அந்த இடத்துக்கு வரச்சொல்லவேண்டும். என்னையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வரச் சொன்னால் நானும் வருகிறேன். நானும் தாசில்தாரும் சேர்ந்து dispute ஒன்றுமில்லாமல் மிராச்தார்களும் விவசாயிகளும் ஒன்று சேர்ந்து வாழ்வதற்கு சமரசம் செய்ய முடியும். இந்த விஷயத்தில் வெளியார் பிரவேசிக்காமல் இருந்தால்தான் மிராச்தார்களும் விவசாயிகளும் நன்றாக ஒத்து வாழமுடியும். (காங்கிரஸ் கட்சியினர் கரகோஷம்.) வீணை அவர்களிடையே சண்டை மூட்டுவது நியாயமல்ல. பழையபடி நானும் தாசில்தாரும் சேர்ந்து இந்த விஷயத்தை நல்ல முறையில் முடிவுசெய்ய முடியும். ஆகையால் கவர்ன்மெண்டார் உடனடியாக என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால், தாசில்தார் மறுபடியும் வந்து சமரசம் செய்யப்படி உத்தரவு போடவேண்டும். எனக்கும் இந்த விஷயத்தில் சமரசம் செய்யும் படி ஒரு அறிக்கை அனுப்பவேண்டும். நாங்கள் இரண்டுபேரும் சேர்ந்து இந்த ஒப்பந்தத்தை உடனடியாக திருத்தி எழுதி எல்லோரிடமும் கையெழுத்து வாங்கி விடுவோம். ஆகையால் கவர்ன்மெண்டார் தயவுசெய்து இதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(Then, Sri A. Rathnam rose to speak.)

DEPUTY SPEAKER : You also want to speak? You see that we must follow a certain procedure.

SRI A. RATNAM : மாத்தூரில் 125 பேர்களுக்கு அதிகமான விவசாயிகள் arrest செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுள் 100-க்கு அதிகமான விவசாயிகள் ஹரிஜனங்கள்தான். அவர்கள் எல்லோரும் இப்பொழுது ஜெயிலில் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். அதிலும் ஹரிஜனப் பெண்கள் இந்த சத்தியாக்கிரஹத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதில் உண்மை உண்டு. ஒரு சிலர் ஹரிஜன விவசாயிகளை வேறுவிதமாகத் திருப்பி விவசாயிகளுக்கும் மிராச்தார்களுக்கு மிடையே சண்டை சச்சரவுகளை உண்டுபண்ணி விட்டார்கள். ஆதலால் அறிந்தும் அறியாமலும் ஹரிஜனப் பெண்கள், ஹரிஜனத் தொழில்கள், நடந்தகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இரண்டு தினங்கள் இந்த வட்டாரத்தில் சுற்றிப்பார்த்தேன். சில கூட்டங்களிலும் பேசினேன். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் உடனடியாக ஒரு சமூகமான முடிவை ஏற்படுத்தவேண்டும். இல்லாவிட்டால் மற்ற கிராமங்களுக்கும் இந்த தொத்து வியாதி பரவி பல தொந்தரவுகளை விளைவிக்குமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். தாசில்தார் செய்த ஒரு நியாயமான முடி

[Sri A. Ratnam] [22nd September 1955]

வில் மிராச்தார்கள் எல்லோரும் கையெழுத்திடவில்லை. நான்கு பேர்கள் தான் கையொப்பமிட்டார்கள். மற்றவர்கள் இதை நிராகரித்துவிட்டார்கள். தலைவர்களின் உதவியைக்கொண்டு மிராச்தார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் நியாயமான ஒரு முடிவை உடனடியாக அரசாங்கம் செய்தால், இந்த விஷயம் சுமுகமாக முடிந்துவிடும். 144 தடை உத்திரவு போட வேண்டிய அவசியமே கிடையாது. லீன் பிரசாரத்தினாலும் மற்றவர்கள் இந்த விஷயத்தில் பிரவேசிப்பததினாலும்தான் சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பாக, இந்தக் கிராமத்தில் மிராச்தார்களுக்கும் ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கும் தகராறு அதிகமாக இல்லை என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே, தடை உத்திரவுகளைக் காட்டியோ, சட்டங்களைக் காட்டியோ, கோர்ட்டுகளைக் காட்டியோ அல்லது போலீசாரைக் காட்டியோ பயமுறுத்தாமல் உடனடியாக சுமுகமான முறையில் இந்த விஷயத்தில் ஒரு முடிவை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சர்க்கரைக் கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(Another hon. Member stood up.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There cannot be a general discussion.

DEPUTY SPEAKER : It is purely a matter of day-to-day administration of the Government. In this matter, some persons have been arrested in Mathur village because some of them have defied the order under section 144 and they are now in custody. So, the matter is *sub judice*, and there is no need to allow a discussion on this matter. I rule the motion out of order. Sri N. K. Palanisamy has also given notice of the following motion for adjournment under rule 41 :—

“ I beg to move that the business of the House be adjourned for the purpose of discussing the following matter of urgent public importance, viz :

‘ the indiscriminate arrest of peasants and the leaders of Tamilnad Vivasayigal Sangham like Sri S. B. Adityan in the district of Chingleput in order to protect the landlords who refuse to implement the agreed terms of wages and service in respect of the services rendered by the peasants.’ ”

I will have to say that he need not make any suggestion at this stage. This is *sub judice* and the matter is pending in the court. The House cannot interfere in this matter now. So, I rule it out of order.

III.—ANNOUNCEMENT BY THE DEPUTY SPEAKER.

MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

DEPUTY SPEAKER : I have to announce to the House the following message, dated the 2nd September 1955, from the Governor of Madras :

“ In pursuance of Article 207, clause (1), read with Article 199, clause (1) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Commercial Crops Markets (Amendment) Bill, 1955.”

22nd September 1955]

**IV.—MOTION UNDER RULE 23 OF THE ASSEMBLY RULES *RE*
CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS OF THE HOUSE.**

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move—

“ That rule 23 of the Madras Assembly Rules be suspended and the House do resolve to transact Government business on Thursday, the 22nd September 1955.”

This has been agreed to in the Business Advisory Committee also. I hope the House has no objection.

The motion was put and carried.

V.—GOVERNMENT BILLS.

**(1) THE MADRAS DISTRICT MUNICIPALITIES (SECOND AMENDMENT)
BILL, 1955.**

* **THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :** Mr. Deputy Speaker, Sir I beg to introduce the Madras District Municipalities (Second Amendment) Bill ^a, 1955, and move—

“ That the Bill be taken into consideration at once.”

Sir, Commissioners were first appointed to municipalities over twenty years ago and the constitution of a service for them has been a long-felt and degitimate need. The question of constituting a service for Municipal Commissioners was considered several times previously but while the necessity for such a service was generally recognized, the implementation of the suggestions had to be deferred for some reason or other. Honourable members are aware that a regular Government service for the District Health Officers under district boards and Municipal Health Officers under municipal councils has been in existence for a long time; similarly, different Government services for Municipal Engineers, District Panchayat Officers and Deputy Panchayat Officers have been constituted. It was rather anomalous that a Government service for the principal executive officers of municipal bodies had not been formed and Government have therefore considered necessary that the constitution of a Government service for the Municipal Commissioners should not be postponed further. The entire cost of Commissioners, viz., their pay and allowances and the contributions towards their leave salary and pension or provident fund is at present met by the municipal council under which the Commissioner is working. Even if a Government service is constituted for Commissioners as proposed, the municipal councils will continue to meet the entire cost of the Commissioners and the State funds will not be directly affected. The appointment and transfer of Commissioners are now ordered by Government on the recommendation of the Inspector of Municipal Councils and Local Boards. It is therefore proposed to amend section 12-C of the Madras District Municipalities Act so that the State Government shall

^a Published in the *Fort St. George Gazette*, dated 18th May 1955.

[Sri S. S. Ramasamy Padayachi] [22nd September 1955]

have power to regulate the methods of recruitment, conditions of service, pay and allowances and discipline and conduct of the Municipal Commissioners.

I accordingly move that the Madras District Municipalities (Second Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once.

DEPUTY SPEAKER :—Motion moved—

“ That the Madras District Municipalities (Second Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once.”

10-10
a.m.

Sri P. K. Gopalakrishnan has given notice of the following amendment : “ That the Bill be taken into consideration after one year ”. This is not a permissible amendment and he cannot move it.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, it is a proper amendment and amendments of this nature are usually allowed to be moved in this House.

DEPUTY SPEAKER : According to rule 94 of the Madras Assembly Rules “ At any time after the publication of a Bill in the Gazette, the member-in-charge of the Bill may, after giving six days’ notice, make one of the following motions in regard to the Bill, viz.—

- (a) that it be taken into consideration,
- (b) that it be referred to a Select Committee of the House, or
- (c) that it be circulated for the purpose of eliciting opinion thereon ”.

Only these three kinds of motions are envisaged and there is no provision for moving an amendment of the nature given notice of by Sri P. K. Gopalakrishnan under the present rules. There was a provision for moving such an amendment under the old rules. If the Member wants, he can oppose the motion.

* SRI M. NARAYANA KURUP : It is left to the mover of a Bill to move any of these motions. It is quite within the right of the other members to move that the Bill be taken into consideration six months or six years hence. I do not know how the amendment is inconsistent with the motion before the House.

DEPUTY SPEAKER : We have got certain rules and we should follow them. The rules are very clear. No member can move an amendment which is against the rule. If the Member wants, he can oppose the motion.

22nd September 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM : I too want that the rules should be followed. There is a difference between opposing the motion and moving an amendment to the motion. Such amendments were allowed to be moved previously and they have been moved. I submit that the amendment given notice of by Sri P. K. Gopalakrishnan is quite in order.

DEPUTY SPEAKER : I want to draw the attention of the House to rule 79 of the old Madras Assembly Rules. It says :

“ At any time after the expiry of six days from the publication of a Bill in the Gazette the member-in-charge of the Bill may make one of the following motions in regard to his Bill, namely :—

(a) ‘ that it be taken into consideration by the Assembly either at once or at some future day to be then specified.’ ”

The position is clear in the old rules. Now we have to follow the new rule. I have given a ruling on the point and there is no use of arguing further.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Since you have given a ruling, I will not pursue the matter. I pass on to my amendment. I move—

“ That the Madras District Municipalities (Second Amendment) Bill, 1955, be referred to a Select Committee for consideration and report whether the principal Act requires amendment in any other respect.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : I second the amendment.

DEPUTY SPEAKER : The motion and the amendment are before the House for discussion.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Deputy Speaker, I totally oppose the Bill for the reason that the policy behind it is, according to me, vicious and reactionary. Our local boards are governed by legislation framed by the Britisher years ago, and from time to time there was an insistent demand that it should be recast consistent with the effective and efficient working of local boards and municipalities. I am surprised that five years after the coming into force of our Constitution, which has accepted democracy and decentralization of power, the Congress Government comes forward with a Bill for taking away even the limited rights that were conferred on these bodies by the Britisher. The Madras Village Panchayats Act was passed in 1950. The Government placed before the public a leaflet with the pompous title of ‘ Panchayat Raj ’ and said that Panchayat Raj would be ushered

[Sri M. Narayana Kurup] [22nd September 1955]

in. The Government said that they wanted to improve the financial position of the panchayat boards and provided in section 71 of the Village Panchayat Act that they will set apart every year a sum not being less than twelve and a half per cent of the total land revenue collected in the State during that year for giving grants to Class II panchayats. We know that not a pie has been given. Now the Government are coming forward with the honest method of deleting the section altogether. There have been committees of district board and municipal officers all of which have recommended that the existing system is most unsatisfactory as it prevents the local boards from doing what little they can do even under the present circumstances. If we want to function as a democratic State, we must trust the people in the ultimate analysis. This amendment proposing the appointment of Commissioners directly by the Government and taking away the little power of making the Government transfer an officer on a resolution passed by a two-third majority in a municipal council leads one to the conclusion that this Government do not trust the people even as much as the Britisher trusted. If there is much centralization, there will be all the vices of a democracy without its virtues. That we are having now. If democracy is to function efficiently, power should be given to the people however limited it may be. We know that municipalities and district boards are given some power. But in the exercise of that power, there are one thousand and one hindrances in their way. If the Government want to maintain local self-governing institutions, it is up to them to vest them with power and allow them to exercise that power. I do not for a moment suggest that the Government should not exercise any control or even the power of supersession over them. My submission is that so long as they function, they must be allowed a free hand within limits. That is why I said that this Bill involved a reactionary principle. We have had the experience of dyarchy at the State level. A worse system is now prevailing in local bodies. According to this Bill, the Commissioner or the executive officer will be appointed by an outside authority and not by the council or the chairman. I do not know how much the Hon. Minister himself will relish the idea of having a Secretary over whom he has no legal control. That is the position between the Commissioner on the one hand and the council and the chairman on the other. A municipality or district board may pass pious resolutions. It is left to the executive authority to implement them; if he does not implement them, the municipality or district board is helpless.

10-20
a.m.

Moreover, even Resolutions are subject to more than one control. There is the District Collector who is the revenue head. He can suspend any Resolution passed. Ultimately, there is the Government which can rescind it altogether. Then, take the other important officers. There is the Health Officer; there is the Education Officer, and of course, there is the Commissioner or the Executive Officer. They are appointed by foreign authorities, that is, authorities other than the municipal authority, but their

22nd September 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

pay is to be borne by these bodies. We have now the experience of, what are called, Health Assistants. If their pay is not paid, the Government are not responsible. But, for their transfer and work, the District Health Officer is responsible. In that way, the work is imposed by another. It is supervised by another, but payments are made helplessly by these local bodies. That is a most obnoxious system. That is why persons of honesty and integrity who want to do something in the interest of the public refuse to enter the local bodies. Inasmuch as we have accepted the Parliamentary system of democracy, it is our duty to train our young men and our future Parliamentarians in the administration of these local bodies, and, therefore, to provide facilities for them in such fields. But instead of implementing the recommendations of the Committee appointed for the re-organization of district boards and municipalities, the Government have come forward with this measure to concentrate more and more power in the Government and make municipalities helpless tools in the hands of the Government. That is quite contrary to the spirit of the Constitution, the spirit of democracy and the proper working of the system. Therefore, I totally oppose this Bill and I request the House to reject it altogether so that the Government may bring in a comprehensive Bill revising the 25-year old legislation brought by the Britisher instead of making it worse by such casual amendments.

DEPUTY SPEAKER: I fix a time-limit of ten minutes for each speaker hereafter.

SRI C. KANDASAMY: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய முனிசிபல் கமிஷனருடைய உத்தியோகத்தை ஒழுங்குப்படுத்தக்கூடியது சம்பந்தமான திருத்தத்தை எதிர்க்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறேன். ஏனென்றால் சென்ற மூன்று வருஷ காலமாக இந்த சட்ட சபையில் கொண்டு வரக்கூடிய சட்டங்களெல்லாம் பழைய பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய காலத்தில் ஏற்பட்ட சட்டங்களின் தன்மையை மாற்றாத வெறும் சில்லரை திருத்தச் சட்டங்களாகவே இருக்கின்றன. அவைகளை மாற்றியமைக்கக்கூடிய திருத்தங்களாகவே இல்லை. ஜனநாயகம் வளர்ந்து வரக்கூடிய இந்த நாளில் இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்படுவது வருத்தத்தக்கதாகவே இருக்கிறது. ஜனநாயகம் விஸ்தரிக்கக்கூடிய முறையில் சட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது நடைமுறையில் பார்த்தால் அப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் கொண்டுவரப்படுவதாகவே இல்லை. இது என்னுடைய கருத்து. இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்போகிறோம். பெரிய ஜனநாயக உரிமையை வழங்கப்போகிறோம். ஸ்தல-ஸ்தாபனங்களிலும் ஜனநாயக முறையை ஒழுங்கான முறையில் ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளக்கூடிய இந்த நாளில் இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களை கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவருவதைப் பார்த்தால் அதைக் கண்டு வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில் முனிசிபாலிட்டிகள் சம்பந்தமாக அங்கு இருக்கக்கூடிய நிர்வாகத்தை சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு என்ன செய்யப்போகிறோம் என்றும், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறோம் என்றும் அவர் வாக்குறுதி கொடுத்தார். அதை இப்பொழுது அவருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

[Sri C. Kandasamy]

[22nd September 1955]

முனிசிபாலிட்டி சம்பந்தமாகவும் முனிசிபல் கமிஷனர் சம்பந்தமாகவும் ரத்னசபாபதி முதலியார் கமிட்டியின் சிபாரிசு என்ன? அதில் கமிட்டி என்ன கூறியிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி பல வருஷங்களாக நாங்கள் கேட்டும் இன்னும் அதற்கு பதில் கிடைக்கவில்லை. எப்படிப்பட்ட சிபாரிசுகளை அந்தக் கமிட்டி செய்திருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் கேட்டும் அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டை இன்னும் சபை மேஜையின் பேரில் வைக்கப்படவில்லை. அந்தக் கமிட்டியின் சிபாரிசு எப்படி இருந்த போதிலும்கூட சபையின் பேரில் நம்பிக்கை வைத்து அதை சபையின் மேஜையின் மேல் வைத்தால் அதைப் பார்த்து சபையின் அங்கத்தினர்கள் அதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வர முடியும். அதற்குத் தகுந்தபடி சட்டம் செய்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அப்படி அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் சபையின் முன் வைக்கப்படாமல் இருப்பது ஒரு பெரிய குறை என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நிலைமையில் முனிசிபல் கமிஷனருடைய உத்தியோகத்தை ஒழுங்காக்குவது சம்பந்தமாகக் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த சிறிய திருத்தத்தால் எந்த விதத்திலும் முனிசிபல் நிர்வாகத்தில் மாறுதல் ஏற்படப் போவதில்லை. மக்கள் பயன்படும்படியாக நிர்வாகம் சரிவர நடைபெறப் போவதில்லை. முனிசிபல் கமிஷனருடைய அதிகாரமும் அவருடைய சர்வீசும் நல்ல முறையில் அமைக்கப்படவேண்டும். மாற்று அபிப்பிராயம் கொண்டவர்கள் இருந்தால் அவர்கள் முனிசிபல் நிர்வாகம் நன்கு நடைபெற வேண்டுமென்று எண்ணம் கொண்டவர்கள் என்று கருத முடியாது. இப்படிப்பட்ட திருத்தமானது முனிசிபல் நிர்வாக முன்னேற்றத்திற்கு உதவிக்கரமாக இருக்கிறதா என்பதை பார்க்க வேண்டும். முனிசிபல் நிர்வாகத்தையும், கமிஷனருடைய சர்வீசையும் நல்ல முறையில் சேர்ந்தாற்போல் அமைத்தால்தான் முனிசிபல் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெறும், மக்களுக்கு நன்மையைக் கொண்டு வர முடியும் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இதைப் பற்றி ஒன்றுமே சொல்லாமல் இந்த சிறிய திருத்தத்தை மட்டும் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவது என்பது சரியல்ல. பட்ஜெட் பிரசங்கத்தின்போது கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும். அதற்குத் தகுந்தபடி சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவதால் அப்படிப்பட்ட சீர்திருத்தத்தை நாம் செய்வதாக இருக்க முடியாது. இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்தத்தை பார்த்தால் அரசாங்கம் ஏதோ ஒரு திருத்தம் கொண்டுவருவதிட்டோம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில்தான் இருக்கிறது. ஒட்டு மொத்தமாக பார்த்தால் முனிசிபல் நிர்வாகத்தில் எந்த அளவிலும் இந்த திருத்தத்தினால் ஒழங்கு ஏற்பட்டு விடும் என்று கருத முடியாது.

கமிஷனர்களை நியமிக்கும்போது ஏன் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக நியமிக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். இப்படிப்பட்ட முறைகளைக் கையாண்டால் முனிசிபல் நிர்வாகத்தில் பலவிதமான ஊழல்கள்தான் ஏற்படும். பல தகராறுகளும் ஏற்படும். ஜனநாயக நிலைமையில் நிர்வாகம் ஏற்படாது என்று நான் கருதுகிறேன். இப்பொழுது முனிசிபல் தேர்தல் வரப்போகிறது. சில இடங்களில் நடந்துகொண்டும் இருக்கின்றன. அவைகள் ஜனநாயக முறையில் நடைபெற வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களைக் கொண்டுவருவதனால் தன்னுடைய கடமையைத் தட்டிக் கழிப்பதாக இருக்கிறது. அதனால் இந்த சட்டத்தை ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது. ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கப் போனால் முனிசிபல் நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடக்காது என்று நான் கருதுவதால் இந்த திருத்தத்தை நான் எதிர்ப்புகிறேன் என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு இத்தான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. RATNAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்தாலும் இந்த மசோதாவில் பல திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. பல புது கருத்துக்களையும் இதில் புகுத்தத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. மற்றும் பல திருத்தங்களையும் சேர்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது

22nd September 1955] [Sri A. Ratnam]

நடைமுறையில் பார்த்தால் முனிசிபல் நிர்வாகம் மிக மிக மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது. முனிசிபல் கவுன்சிலர்களாக வரக்கூடியவர்கள் அந்தக் கவுன்சில் ஏகபோக உரிமையைக் கொண்டாடுகிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியில் உள்ள கவுன்சிலர்கள் சொல்லுவதை முனிசிபல் கமிஷனர் கேட்கும்படியாக இருக்கிறது. எந்த கட்சியோ அல்லது கூட்டமோ அல்லது குழுவோ சக்தி வாய்ந்ததாக இருக்கிறதோ அவர்களுக்குச் சலுகையைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அது ஜனநாயகத்திற்கு தகுந்தவாறு இல்லை.

மக்களுக்கு எல்லா வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்ப தற்காகத்தான் கமிஷனர்களை நியமிக்கிறார்கள். மக்களுக்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்யவேண்டும் என்பதற்காகவும் நியாயமான முறையில் மக்களிடம் நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவும் அவர்களை நிய மிக்கிறார்கள். மக்கள் சுகாதாரமாகவும், சத்தமாகவும், ஆரோக்கிய மாகவும் கல்வி வளர்ச்சி, இன்னும் மற்ற வளர்ச்சிகள் அடைந்து வருவதற் காகவும் அதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்காகவும் அவர்களை நியமிக்கிறார்கள். மற்ற எல்லா சௌகர்யங்களைச் செய்வதற் காகவும் அவர்களை நியமிக்கிறார்கள். வரி வசூல் செய்து அவைகளைக் கொண்டு நல்ல முறையில் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நியமிக்கிறார்கள். வசூலிக்கும் பணத்தை சரியான முறையில் செலவழிக் கிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்பதற்கும் அதைக் கண்காணிப்பதற்கும் அவர் களை நியமிக்கிறார்கள். ஆனால் ஆதிக்கம் படைத்தவர்கள், பணம் படைத்த வர்கள், செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள் நகரசபைக் கமிஷனர்களை ஆட்டி வைக்கிறார்கள். கமிஷனர்கள் அவர்களுடைய செல்வாக்குக்கு கீழ்ப்பட்டே நடக்கவேண்டியிருக்கிறது.

குறிப்பாக சென்னையை எடுத்துக்கொண்டால் நகரசபைத் தேர்தல்கள் நடக்கின்றன. நான் இன்று பத்து வோட்டுச் சாவடிக்குச் சென்று பார்த் தேன். பல பேர்களிடம் பல கேள்விகள் கேட்டேன். செல்வாக்குப் படைத்த வர்கள் தங்களுக்கு வோட்டுப் போடுவதற்காக இறந்தவர்களுக்குப் பதி லாக வேறு யார் யாரையோ அழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். வோட்டுச் சாவடியில் இருப்பவர்கள் அம்மாதிரி வருகிறவர்களின் பேரில் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் அவர்களை வோட்டுப் போட அனுமதிக்கிறார்கள். கேட்டால் சரியாகப் பதில் சொல்வதில்லை. ஏனென்றால் அதிகாரிகள் எல்லாம் அந்தச் செல்வாக்குப் படைத்தவர்களுக்கு உறவினர்களாக இருக் கிறார்கள். அல்லது வேண்டியப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். செல் வாக்குப் படைத்தவர்களை விரோதித்துக் கொள்ள அதிகாரிகள் விரும்பா ததினால்தான் இம்மாதிரியான பல ஊழல்கள் நடக்கின்றன.

10-30
a.m.

என் சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் வட சென்னை எல்லா வகையிலும் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. தென் சென்னை எல்லா வகையிலும் மென்மையெ செய்யப்படுகிறது. ரோடு வசதியை எடுத்துக்கொண்டாலும், தண்ணீர் வசதியை எடுத்துக் கொண்டாலும் வட சென்னை வாசிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதிகார வர்க்கமும், பணம் படைத்த செல் வந்தர்களும், ஆதிக்கக்காரர்களும் நிரம்பிய தென் சென்னை பலவிதமாக சௌகர்யங்களை அடைகிறது. இந்தமாதிரியான ஒரு முறை நீடித்தால் இதுதான் ஜனநாயகமா? ஜனநாயக ஆட்சியா? இவற்றை யெல்லாம் இந்தச் சர்க்கார் சீர்திருத்த வேண்டுமென்றால் இந்தமாதிரியான ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதினால் முடியாது என்பதைத்தான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். என்னுடைய வார்த்தைகள் மூலம் அரசாங்கத்தைத் தாக்கவோ, அரசாங்கத்தின் போக்கை மாற்றவோ நான் விரும்பவில்லை. இருக்கக்கூடிய குற்றங் குறைகளை எடுத்துச்சொல்லி அவற்றை திருத்தவே நான் விரும்புகிறேன். கமிஷனர்கள் கெஜெட் உத்தியோகஸ்தர்களைச் சம்பளம் வாங்கினாலும் கூட சர்வில கமிஷன் சிபாரிசின் மூலம் நியமிக்கப்படுவதில்லை. அதிகார வர்க்கத்திற்கு வேண்டிய வர்கள் அதிகாரிகளாக்கப்படுகிறார்கள். அதனால்தான் இப்படிப்பட்ட குறை கள் எல்லாம் மிக அதிகமாக மலிந்து கிடக்கின்றன. அவற்றை யெல்லாம்

[Sri A. Ratnam] [22nd September 1955]

நீக்க ஒரு நல்ல சட்டம் வரவேண்டும். ஆகவேதான் இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று ஸ்ரீ கல்லியாணசுந்தரம் அவர்களால் பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். அவர்கள் அதை அலசிப் பார்த்து திருத்தங்கள் பல சேர்த்து நல்ல முறையில் உருவாக்குவார்கள். இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவது சர்க்காரின் கடமை என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. BALAKRISHNAN : Mr. Deputy Speaker, I welcome this Bill. It is a simple, harmless and clear Bill. I do not know why hon. Member Sri Narayana Kurup has indulged in such flights of imagination and illogical reasoning. It is very clear that this Bill just seeks to constitute a service for Municipal Commissioners just like the regular Government service for the District Health Officers under District Boards and Municipal Health Officers under Municipal Councils which has been in existence for a long time. Sir, many irrelevant issues have been introduced into the discussion. Some hon. Members referred to the democratic set-up of local bodies, the administration of local bodies and so forth which have nothing to do with the Bill under discussion. As I have already said, the Bill only seeks to create a separate Government service for Municipal Commissioners also as has been done in the case of other officers of District Boards and Municipal Councils and thus seeks to extend a principle already in vogue without damage or danger to the local bodies or connected persons. Therefore, there is nothing much to contend against this Bill. There is not sufficient need to refer the Bill to a Select Committee. We may pass this Bill straightway.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : Mr. Deputy Speaker, I am of course one with Mr. Narayana Kurup in demanding that the Chairman of Municipal Councils should be invested with more powers. But, that does not mean that we can do away with Commissioners. With the expansion of the work of Municipal Councils in all fields, we cannot expect a non-official like the Municipal Chairman to attend to the day to day administration of the Municipal Council, with all its details. Therefore, the Commissioner has come to stay as a permanent member of a Municipal Council. This Bill is a simple one as my hon. Friend Sri Balakrishnan said. It only seeks to regularize the service of Commissioners and it has been long overdue. I am glad that the Hon. the Minister for Local Administration has thought it not to introduce this Bill at least at this late stage.

Hon. Members may be aware of the difficult position in which the Commissioners are placed in the administration of municipal councils. With the various factions and various vested interests dragging in different directions, it is necessary that only men of great tact and talent are to be posted as Municipal Commissioners. Only men of tact and talent can manage the affairs of the municipal councils without giving room for any complaints. To attract such men of tact and talents, the service must be placed on a permanent footing. The men posted as Commissioners must have

22nd September 1955] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

security of service and the remuneration paid to them must also be made attractive. Unfortunately, I find that, though in the old Act, under section 12 (6), the maximum salary of the Commissioners of certain municipalities is fixed, no such fixation has been given in the present amending Bill that is before the House. Therefore, it is that I have given notice of an amendment to fix the minimum salary of Commissioners. Because, I find that there are certain anomalies in the case of III Class Municipalities where the Commissioners, who are considered to be the Chief Executive Officers and have got disciplinary control over other subordinates, such as Health officers, Engineers, Headmasters and so on, are paid lesser than their subordinates. It is certainly an anomaly that a controlling officer must be made to receive a lesser salary than his subordinates. Therefore it is I submit that a minimum salary consistent with the position that these Commissioners occupy, must be fixed in the Act itself. We find that in many municipalities, the Commissioners are made to work there in spite of the fact that the ruling party or the majority of the councillors do not want him to continue there. To solve such a problem, under the old Act there was some provision that if a certain proportion of the councillors express a desire that the Commissioner should be transferred, he must be transferred from that place by the Government. I find that provision is also significantly omitted in the Bill now proposed. I wish the Hon. Minister for Local Administration who has himself been a chairman of a municipal council ought to have realised what his position would have been if the Commissioner whom he did not like or his party members did not like continued to sit there doing things against the wishes of the ruling party. As an experienced Chairman he must realise that there must be a provision in the proposed amendment to the Act to get the Commissioner transferred when a certain proportion of the Councillors do not want him to continue there.

With these few remarks, I thank you, Mr. Deputy Speaker for the opportunity you gave me for speaking on this Bill.

*SRI K. R. SAMBANDAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் 10-40 a.m.
கனே, சர்க்கார் தரப்பில் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தத் திருத்த மசோதாவை நான் ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதே சமயத்தில் இன்னொரு விஷயத்தையும் மந்திரி அவர்கள் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதாவது, முனிசிபல் கமிஷனர்களை மாத்திரம், “ரெகுலரைஸ்” பண்ணிவிட்டால் அந்த முனிசிபாலிட்டிகளில் ஏற்படக்கூடிய ஊழல்களைத் தீர்த்துவிட முடியாத என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அதோடு கூட அங்கிருக்கக்கூடிய மாணேஜர்கள், குமாஸ்தாக்கள், இதர சிப்பந்திகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், எந்தக் கமிஷனர் வந்தாலும், எந்தச் சேர்மன் வந்தாலும் நிலைமையை மாற்ற முடியாத முறை இப்பொழுது இருந்து வருகிறது. ஆகவே, கமிஷனருக்குக் கீழ் இருக்கும் எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், “ரெகுலரைஸ்” பண்ணினால் பொதுமக்களுக்கு வேண்டிய காரியங்கள் செளஜன்யமான முறையில் நடக்கமுடியும். எப்படியென்றால், “Men may come and men may go, but I go on for ever” என்ற வாக்கியப்படி எந்தக் கமிஷனர் அல்லது எந்தச் சேர்மன் வந்தாலுங்கூட அங்கிருக்கக் கூடிய நிலைமை கொஞ்சமேனும் மாறாமல் இருந்துகொண்டு வருகிறது.

[Sri K. R. Sambandam] [22nd September 1955]

ஆகையால், முனிசிபல் கமிஷனர்களை எப்படி நாம் “ரெகுலரைஸ்” பண்ணுகிறோமோ அதைப்போலவே சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகவே முனிசிபாலிடிக்கு எல்லா அதிகாரிகளையும் போடுவது அவசியம்.

சதாரணமாக சர்க்கார் அதிகாரிகளை மூன்று வருஷங்களுக்கொரு முறை ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு மாற்றுவதைப் போல மானேஜர், கிளார்க் முதலிய சிப்பந்திகளையும் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டும். ஸர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக உத்தியோகஸ்தரை போடாமல் “அப்பாய்ன்ட்மென்ட் கமிட்டி” மூலமாக உத்தியோகஸ்தரை நியமிப்பதால் அதில் சேர்மனும் அப்பாய்ன்ட்மென்ட் கமிட்டி அங்கத்தினரும் ஒத்து இருந்தால் கமிஷனர்கள் எந்தவிதமான காரியங்களும்—பிசகாக இருந்தாலுங்கூட—கவாலிடிகேஷன் இல்லாத ஒருவரை “அப்பாய்ன்ட்” பண்ண வேண்டுமென்று இருவரும் பேசினால், கமிஷனர் ஒத்துக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இம்மாதிரியான சில இக்கட்டான விஷயங்கள் முனிசிபல் நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றன. இப்பொழுது ஜனநாயக முறையில் ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் நாம் மாற்றி அமைத்துக்கொண்டு வருகிறோம். இதை ஏன் இவ்வளவு அலட்சியமாக விட்டு விட்டோம் என்பது சந்தேகிக்க வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. முனிசிபல் கமிஷனர்களை மட்டும் “ரெகுலரைஸ்” பண்ணும்போது மற்ற நிர்வாகஸ்தர்களையும் ஏன் “ரெகுலரைஸ்” பண்ணக் கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். கமிஷனருக்கு முக்கியத்துவம் அதிகமாக இருக்கிறதே யெழிய, அதற்குத் தகுந்தாற்போல் சம்பளமும் மற்ற வசதிகளும் அவர்களுக்கு இல்லை. அவர்களுடைய சர்வீசை “ரெகுலரைஸ்” பண்ணுவது சரியான காரியம். அதேபோல முனிசிபாலிடியிலுள்ள மற்ற நிர்வாகஸ்தர்களையும் “ரெகுலரைஸ்” பண்ண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

SRI N. GOPALA MENON : Mr. Deputy Speaker, Sir, I confess I am unable to appreciate any opposition to this Bill. This only seeks to provide a separate cadre for Commissioners. The question of policy and things like that ought not to be the concern of the Commissioners at all. The sooner we realize that in our self-governing bodies, the policies ought to be laid down by the council and commissioner should just carry out the policies laid down for him, the better it would be for all our self-governing bodies. Unfortunately some people think that the commissioner ought to be under the thumb of the presiding officer or the elected officer. Taking for instance the case of the Madras Corporation, there has been an agitation some years back that the Mayor ought to be the all powerful man who also ought to be the executive authority so far as the City Municipality is concerned. A similar agitation there is in the other towns also saying that the chairman of the municipality ought to be the all powerful person, ought also to be the executive head of the municipality more or less. I think there is a fundamental difference between the two. The policy must be laid down by the council. It is a deliberative assembly which lays down what ought to be done and what ought not to be done. The commissioner is just like a horse. He must carry out what is directed to be done by the council, whoever be the jockey that is riding the horse. It is not for the executive authority to question whether the policy laid down by the council is right or wrong. It ought merely to carry out what is directed to be done by the council. Unfortunately if you have a person who is directly under the control of

22nd September 1955] [Sri N. Gopala Menon]

the chairman or the Mayor, what will happen is that he will always feel his position precarious and absolutely unable to discharge his duties efficiently. He will be pulled in different directions by the several councillors and he will not be able to satisfy all of them.

But then, Sir, the question may be asked " why do you want a special cadre of commissioners." I think it is very desirable because the commissioner is in a slightly different position than any other Government officer. He is directly dealing with the people in carrying out the orders or the policies of the council. He has sometimes to dismantle a public convenience. He has some times to remove somebody from encroachment. In all these things there is difficulty experienced. He comes directly into conflict with the people and often he has to do things which by themselves may be undesirable. Therefore you really want a cadre of men who in their hearts of hearts do want to do some good for the people in carrying out the policies of the council. For instance in carrying out the policy laid down by the council, it is possible to do it in a bad way and a good way. If for instance encroachment has to be removed it is easy for the commissioner to have that encroachment pulled down on some inauspicious time and to the inconvenience of the people. If you have a commissioner who takes into his heart the feelings of the people he will do it in a manner which will cause the least inconvenience to the public. Therefore you want a cadre of commissioners, not this rigid wooden Government officials who have little or no sympathy for the people, but a class of persons who have been moving with the people and who know what the feelings of the people are and how best they can translate the policies which have been laid down by the council into action. Therefore in respect of these commissioners, great care should be taken to see that the proper type of men are selected.

Regarding the transfer of commissioners, an hon. Member said that the transfer of commissioners ought to be done at the request of the chairman of the council. I think, Sir, if the commissioner merely carries out the policies laid down by the council there ought to be no reason for transferring the commissioner. There is a salutary rule laid down in the Act that if a commissioner so misbehaves that he is not agreeable to the majority of the members of the council, he can be removed. That provision is there in the City Municipal Act and District Municipalities Act. Therefore if a Commissioner misbehaves or renders himself undesirable to the municipal council there is provision to remove him. But that provision is rarely resorted to. Therefore, I think this is a good Bill which ought to be passed and implemented. There is really no need to send it to the Select Committee because all that is sought to be done is to amend a particular section in a way in which at least many of us have been thinking it is desirable to do.

* DR. K. B. MENON : Mr. Deputy Speaker, Sir, I am unable to accept the Bill at its face value and take it as simple, innocent and innocuous. No democrat can accept the basic principle underlying this Bill. Ever since the foundation of the Indian National

10-50
a.m.

[Dr. K. B. Menon] [22nd September 1955]

Congress a century ago as a national institution to fight for the freedom of our country, we have been crying hoarse for Democracy. During the period of the freedom struggle, the Father of our Nation, Mahatma Gandhi, gave more pointedness and definiteness to the demand for Democracy and it was his consistent effort to give the people a share in the administration of the country. For that purpose, he held the sessions of the Congress in villages. He stood for the Panchayat Raj. He stood for the devolution of power and for the decentralization of administration. After he has passed away, what we have seen, is the reversal of the gear. We now see an effort on the part of the Central Government to denude the State of all their powers and centralize them. Take the case of taxation. Take the case of marketing. Take the case of the detailed study of the various Acts that have been passed in the Centre. They will convince anybody that there has been a determined effort to concentrate powers in the hands of the Centre and, as I said, to denude the States of all their powers. If this process of centralization goes on, the State Assemblies will reduce themselves to the status of a debating society—which we have been accusing the Legislative Assemblies functioning during the British regime.

Now, coming to the policy followed by the State administration in municipal affairs, we had recently passed a Bill providing for the conversion of the Courtallam panchayat into a township and at that time some of us pointed out that it was a step backward as we were taking the administration from the people and giving it in the hands of the bureaucracy. We want majority support for the people and in the panchayat people do have majority support. The only step that is taken is to deprive the people of their share in the administration of the country. I feel, the present Government are talking in two voices. When they talk of linguistic States, they are talking in terms of the people or at least a profession is made in that way. But when it comes to the question of actually carrying it out and handing over the powers in the hands of the people, they are going the opposite way. The one place where the administration can show its *bona fides* is the panchayat or the municipality or the taluk board, whatever it may be. They should be strengthened. On the other hand, at every stage we are taking over their powers.

We are not against commissioners. They are necessary for the time being and let them be retained. But the objective of the Government must be to transfer the powers of the Commissioner into the hands of the elected representatives of the people. A clear distinction should be drawn between the division of functions and the transfer of powers. If we go on building up the cadres of administration as we are intending to do, we will be going into a Government of bureaucracy and not a Government of the people.

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ ബില്ലിൽ ഒരു ഡെപ്യൂട്ടി കമ്മിഷണറുടെ അധികാരങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ കല്യാണസുന്ദരൻ അവതരിപ്പിച്ച ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഈ ബില്ലിൽ ഈ നാട്ടുകാർ, ഈ രാജ്യത്തിലെ പൗരസമൂഹം ആവശ്യപ്പെട്ട തീരുമാനം

22nd September 1955] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

യിലുള്ള ഒരു ബില്ലല്ല. മുനിസിപ്പാൽ കൗൺസിലുകളുടെ അധികാരപരിധി വിപുലമാക്കുവാൻവേണ്ടി ഈ രാജ്യത്തെ തദ്ദേശസ്വയംഭരണസ്ഥാപനങ്ങൾ മുൻവിളിക്കുന്നതാണ്. അതിനായിട്ട് കാലം വളരെയായി. പാട്ടിപ്പത്രം, ക്രാൻത, കോൺഗ്രസ്സെന്നും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് എന്നും സോഷ്യലിസ്റ്റ് എന്നും മസ്ലീം ലീഗെന്നും സ്വതന്ത്രനെന്നും മറ്റു യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലാതെ എല്ലാ ആളുകളും തീക്കുന്നു. അഭിപ്രായവൈകല്യങ്ങൾ കൂടിക്കൂടിക്കൂടിത്തന്നെ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മുനിസിപ്പാൽ കൗൺസിലുകളുടെ അധികാരങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്ന്. മുനിസിപ്പാൽ കൗൺസിൽ ചെയർമാൻമാരുടെ സമ്മേളനങ്ങളിലും ഈ ആവശ്യം മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് വളരെക്കാലമായി. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റ് തദ്ദേശസ്വയംഭരണസ്ഥാപനങ്ങളെക്കുറിച്ചു അന്വേഷിക്കുന്നതിനും ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കുകയുണ്ടായി. അതാണ് നന്ദാലാല പരി മുതലായവർ കമ്മിറ്റി. ആ കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ട് ഗവണ്മെന്റിന് സമർപ്പിച്ചിട്ട് കൊല്ലം ആറു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ റിപ്പോർട്ട് ഇന്നുവരെ വെളിച്ചംകണ്ടിട്ടില്ലെന്ന പരിതാപകരമായ വസ്തുത ഇന്നുടനീളം എല്ലാ ജനങ്ങളും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കുകയും ആ കമ്മിറ്റി ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെയും മുനിസിപ്പാൽ കൗൺസിലുകളുടെയും മുനിസിപ്പാൽ ഭരണത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട ആളുകളുടെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ ആരാഞ്ഞു ഒരു റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കി ഗവണ്മെന്റിന് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ ആറുകൊല്ലമായിട്ട് അതിനെ വെളിച്ചം കാണിക്കാതെ കളിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം വളരെ സ്പഷ്ടമാണ്. മുനിസിപ്പാൽ കൗൺസിലുകളുടെ അധികാരങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്ന ആ കമ്മിറ്റി ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നാണ് അറിയുന്നത്. അതു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ ഈ സഭയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ആ റിപ്പോർട്ടിലെ ശുപാർശകളെന്തെല്ലാമെന്ന വിശദമായ ഈ സഭയെയോ ഇന്നുകാലത്തെയോ അറിയിക്കാൻ നമ്മുടെ മന്ത്രിമാർ ഇതുവരെ ശ്രമിക്കിയിട്ടില്ല. പലപ്പോഴായി ചോദ്യംവന്നിട്ടുള്ള വിവരങ്ങളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നത് മുനിസിപ്പാൽ കൗൺസിലുകളുടെ അധികാരം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ആ കമ്മിറ്റി ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നാണ്.

SRI K. UPPI: On a point of order, Sir. May I know whether this Malayalam speech is being recorded by the official reporter? It seems that nobody is taking down the speech.

DEPUTY SPEAKER: The Malayalam Reporter is here and he is taking down the speech. Hon. member Sri Gopalakrishnan may continue his speech.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: സർ, തദ്ദേശസ്വയംഭരണസ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിലനിന്നുവരുന്ന ദ്വിഭരണം (diarchy) അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന ആ കമ്മിറ്റി ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. പക്ഷെ അതു നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറില്ലാത്ത മട്ടാണ് കാണുന്നത്. എല്ലാ അധികാരങ്ങളും പിടിച്ചെടുത്തു സ്വതന്ത്രങ്ങളിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രവണതയാണ് ഗവണ്മെന്റ് പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. തദ്ദേശസ്വയംഭരണസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ പകർന്നുചൊടുക്കുകയോ ജനങ്ങൾക്കു ജനാധിപത്യഭരണത്തിൽ താല്പര്യം ജനിപ്പിക്കുകയോ ഭരണത്തിൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ പങ്കെടുപ്പിച്ചു ഭരണപരിധിയും പരിധിയിനവും സിദ്ധിക്കാൻ സാധനവിലും ചെയ്യേണ്ടതിനുള്ള പരമാവധി പത്മഭരണതത്വങ്ങളും സമ്പ്രദായങ്ങളും കടകവിരുദ്ധമായ ഒരു നയമാണ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ആ റിപ്പോർട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനോ ഈ സഭയുടെ മുമ്പാകെ വെക്കാനോ അതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ശുപാർശകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സമഗ്രമായ ഒരു ബില്ലു കൊണ്ടുവരുന്നതിനോ ശ്രമിക്കാതെ മുനിസിപ്പാൽ കമ്മീഷനർമാരെ സംബന്ധിച്ചുടത്തേണ്ടതും കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റുതന്നെ ചെയ്യിലെടുക്കുകയോ ഇങ്ങനെ ഒരു ബില്ലു ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത്. മുനിസിപ്പാൽ കമ്മീഷനർമാരുടെ ശമ്പളം, അവധി, സേവന വ്യവസ്ഥകൾ ഇവയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു നിയമമായി ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയോ മറ്റൊരാളെങ്കിലുമോ എതിരല്ല. മറ്റു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പോലെ മുനിസിപ്പാൽ

11
a.m. அவர்களே, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய திருத்தத்தின் நோக்கம். காரணம் என்னவென்றால் அவசரமாக திருத்தப்படுவேண்டிய விஷயங்கள் இன்னும் பல இருக்கின்றன. அவற்றை ரிட்டுவிட்டு இதை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசரம் என்ன என்பதை சுலபமாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. கமிஷனர்களுடைய சம்பள விகிதம், அவர்களின் ஓய்வு எடுக்கும் காலத்தில் அளிக்கப்படவேண்டிய சலுகைகள்—இவற்றிற் கெல்லாம் சர்க்கார் உத்தரவாதம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது நியாயமான கோரிக்கை. இதில் யாருக்கும் மாறுபட்ட கருத்து இருக்க முடியாது. அதுதான் இந்த மசோதாவின் உண்மையான நோக்கம் என்றால், இதை இரண்டு கைகளாலும் வரவேற்று, நிறைவேற்றுவதற்கு ஆசைப்போகிறீர்கள். அதில் இவ்வளவு தாராளமாக இருக்கும் சர்க்கார் இன்னொரு விஷயத்தையும் ஆலோசனை செய்யலாம். இதற்கு முன்னே ரிடையர் ஆனவர்களுக்குக் கூட இந்த சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்று சிலர் கோரிக்கை அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை கொடுக்கப்படுவது யிருந்தால் எங்களுக்கு ஆசைப்போனியில்லை. அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை அளிக்க வேண்டியது நியாயம்தான்.

22nd September 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

அடுத்தபடியாக, இந்த ஒரு விஷயத்தை மட்டும் அவசரமாகக் கொண்டு வந்திருப்பதன் காரணம் என்ன? ரத்னசபாபதி முதலியார் கமிட்டி சிபாரிசு செய்துள்ள விஷயங்களை நான் குறிப்பிடவில்லை. பட்ஜெட் விவாதத்தில் கணம் மந்திரியவர்கள் குறிப்பிட்ட விஷயங்களை கூட விட்டுவிட்டு, கமிஷனர்களுடைய ஸர்வீஸ் விதிகளை மட்டும் ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு அவர்கள் அவசரமாக மசோதா கொண்டுவந்துள்ளதன் காரணம் என்ன? கணம் மந்திரி அவர்கள் பிரசங்கத்தில் சொல்லியிருப்பது: “Simultaneously with the conferring of additional powers on the chairman, Government have decided to provincialize the post of commissioners” என்பதாகும். அதாவது, ஒன்று சேர்ந்தார்போல் முடிவு எடுத்திருப்பதாக கணம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். மார்ச் 19-ம் தேதியன்று கணம் மந்திரியவர்கள் நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தில், முனிசிபல் தலைவர்களுடைய அதிகாரத்தை எந்த எந்த வகையில் அதிகப்படுத்தப் போகிறோம் என்பதைப்பற்றி, பத்து விஷயங்கள் அடங்கிய ஒரு அட்டவணையை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவற்றை யெல்லாம் விட்டுவிட்டு ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் இவ்வளவு அவசரமாக என்ற முடிவுக்குத்தான் நாங்கள் வர வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால் ரத்னசபாபதி முதலியார் கமிட்டியின் சிபாரிசுகளில் முக்கியமானது நகரசபைத் தலைவருடைய அதிகாரத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல. கமிஷனர் பதவியை ரத்து செய்யவேண்டும் என்பது ஒரு முக்கியமான சிபாரிசு. அதையும் நாங்கள் ரிப்போர்டிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளவில்லை. கணம் மந்திரி அவர்களுடைய பிரசங்கத்திலேதான் இது தெரிந்தது. அந்த ரிப்போர்ட் சபை முன்பு கொண்டுவரப்படவில்லை. ஒளிவு, மறைவு இல்லாமல் வேலை செய்வதாயிருந்தால், அந்த ரிப்போர்ட்டை சபை முன்பு வைத்து என்ன என்ன அம்சங்களை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள், எதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லி, இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவதாக இருந்தால், இந்த சபை எல்லா விஷயங்களையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, தன்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். அந்த ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு கிட்டத்தட்ட ஆறு வருஷங்கள் ஆகியும் அதில் அடங்கியிருக்கும் விஷயங்கள் என்ன என்பதை ரகசியமாக வைத்துக் கொண்டு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விஷயங்களை வெளியே கொண்டுவருகிறார்கள். அந்த ரிப்போர்ட்டைப்பற்றி கணம் மந்திரியவர்கள் இந்த சபையில் எப்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களோ அப்போது அந்த ரிப்போர்ட்டில் அடங்கியிருக்கும் விஷயங்கள் யூறலையும் அறிந்துகொள்ளுவதற்கு நமக்கு உரிமை உண்டு. வெளியிலும் நகரசபை சம்மேளனத்திலும்கூட, கமிஷனர் பதவியை ரத்து செய்யவேண்டும், ரத்னசபாபதி முதலியார் கமிட்டி சிபார்சை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கட்சி வித்தியாசம் இன்றி நகரசபைத் தலைவர்களும் அங்கத்தினர்களும் கோரிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இந்த மசோதாவை சட்டசபை முன்பு கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிக்கொண்டுபோய் விட்டால், “சர்க்கார் கமிஷனர் பதவியை ரத்துசெய்யப்போவதில்லை, கமிஷனர் பதவியை தொடர்ந்து நீடிப்பது என்றுதான் ரகசிய முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முடிவுக்கு மறைமுகமாக சபையின் அங்கீகாரத்தைப் பெற விரும்புகிறார்கள்” என்ற முடிவுக்குத்தான் நாங்கள் வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையினால் தான் நான் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கிறேன். கமிஷனரிடத்தில் எனக்கு அனுதாபம் இல்லாத காரணத்தால் நான் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கவில்லை. ரத்னசபாபதி முதலியார் கமிட்டியின் சிபாரிசுக்கு விரோதமாக கமிஷனர் பதவியை நிரந்தரமாக்கக்கூடிய, அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தைக்கூட நிரந்தரமாக்கக்கூடிய முயற்சி இதில் அடங்கியிருக்கிறது. ஆகையால்தான் நாங்கள் இதை எதிர்க்கிறோம் என்று முதன் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [22nd September 1955]

அடுத்தபடியாக நகராட்சித் தலைவருடைய அதிகாரத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கான மசோதா கொண்டுவருவதற்கு ஏன் காலதாமதம் ஆக்கவேண்டும் என்பதற்கு மந்திரி அவர்கள் சரியான விளக்கம் தரவில்லை. கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு வேலை அதிகமாக இருக்கலாம். அவர்கள் இந்த சபையில் அதைப்பற்றிச் சொல்லி ஆறு மாதம் ஆகியும் இந்த மசோதா கொண்டுவரும்போது, மற்ற, அது சம்மந்தப்பட்ட மசோதாவை ஏன் கொண்டுவரவில்லை? நிர்வாக வேலைக்கு நேரம் போதவில்லை என்று நினைக்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நிறைய சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கிறார். பஞ்சாயத்துத் தேர்தல், பார்லிமெண்ட் தேர்தல், இடைக்காலத் தேர்தல்—இவை எங்கு இருந்தாலும் அங்கு நமது ஸ்தல-ஸ்தாபன மந்திரிகளும் ஸ்ரீ ராமசாமி பட்டயாச்சியைப் பார்க்கலாம். அவர் இல்லாமல் தேர்தலே கனம் ராஜ்யத்தில் நடக்கிறதில்லை என்று நினைக்கிறேன். மாதம் ஒன்றுக்கு 600 ரூபாய்க்கு மேல் சுற்றுப் பிரயாணத்தில் செலவு செய்யும் மந்திரிகளில் இவரும் ஒருவர். இப்படி மந்திரிகள் எல்லாம் ஊர் சுற்றிக்கொண்டு இருந்தால் அவர்களுக்கு வேறு போர்ட்போலியோ எதற்கு? அதனால், ஒட்டுத் தேடுவதென்கென்று ஒரு தனிப்பட்ட மந்திரிப் பதவியை உண்டாக்கி, அதற்கு ஸ்ரீ ராமசாமி பட்டயாச்சியை மந்திரி என்று போட்டுவிட்டால் நாங்கள் இம்மாதிரி கேட்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது. இவர் இவ்வாறு சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதால் உருப்படியாக நிர்வாக வேலை செய்வதற்கு இவருக்கு அவகாசம் கிளையாது. நேற்று கொடுத்திருக்கக் கூடிய புள்ளி விவரங்களிலிருந்துதான் நான் இவ்வாறு சொல்லுகிறேனே தவிர நானாக கற்பனை செய்துகொண்டு சொல்லவில்லை. கனம் மந்திரியவர்கள் சிறிதளவாவது நிர்வாக வேலையில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அரசாங்க இலாகாக்களுக்கு வரக்கூடிய கடிதங்களுக்கு பதில் அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு முனிசிபாலிட்யிலிருந்தும் தாங்கள் அனுப்பும் கடிதங்களுக்கு பதில் வருவதில்லை என்று புகார்கள் வந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. பதில் அனுப்புவதற்கு காரியதரிசிதான் பொருப்பாளி என்று சொல்லி கனம் மந்திரியவர்கள் தப்பிப்பார்களேயானால் நான் அதை ஒத்துக்கொள்வதற்குத் தயாராயில்லை. அதற்கு இரண்டு பேரும் தான் பொறுப்பாளி. காரியதரிசியும் மந்திரியும் சேர்ந்துதான் ஒவ்வொரு ஸ்தல ஸ்தாபனத்திலிருந்து வரும் ஸ்கீம்களையும் ஆதரிப்பதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனை. இவ்வளவு முக்கியமான ரிப்போர்ட்டின்மீது முடிவு எடுக்க ஆறு மாத காலம் போதவில்லை. சேர்மன் அதிகாரத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு இந்த சபையில் மசோதா வரவில்லை. இங்கு எப்போது வரும் என்றும் சுட்டிக் காட்டப்படவில்லை. ஏற்கனவே மந்திரியவர்கள் பிரசங்கத்தில் என்ன தெரிவித்திருக்கிறார்கள்? கமிஷனர் பதவியை அங்கீகரித்து, சர்க்கார் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய அதே சமயத்தில், நகராட்சித் தலைவர் அதிகாரத்தை விஸ்தரிப்பதைப்பற்றி ஏன் முடிவு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பது எடுத்துக் காட்டப்படவில்லை. ஆகையால் இதில் ஏதோ உட்கருத்து இருக்கிறது என்று நாங்கள் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ரத்னசபாபதி முதலியார் கமிட்டியின் சிபாரிசுகளில் இருக்கக்கூடிய நல்ல அம்சங்களைக்கூட சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயில்லை. அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளாமல், கமிஷனர் பதவியை நீடிப்பதற்கு சபையினுடைய அங்கீகாரத்தை மறைமுகமாகப் பெறுவதற்கான சூழ்ச்சியை இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருப்பது என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. கனம் மந்திரி அவர்கள் 'தலையை ஆட்டலாம். அவர்கள் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ அப்படிச் செய்துக்கொண்டிருக்கலாம். காபினெட் பூராவும் பொருப்பாளியோ, அல்லது கனம் மந்திரியவர்கள் மட்டுமே பொறுப்பாளியோ, நான் சொல்வதில் தவறு இருந்தால் எடுத்துக் காட்டும். நான் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவை கட்டாயம் செலக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

22nd September 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, 11-10
a.m
the opposition to this Bill has arisen not because of the provisions in the Bill but because hon. Members want to read something more than what is contained in the Bill. That is, unfortunately, the position. I may straightway assure the hon. Members that there is absolutely no need to go behind the provisions of the Bill. If only hon. Members look into merely what we intend to enact, I am sure, the Bill would get the unanimous acceptance of the House.

Sir, in the District Municipalities Act, we have recognized three authorities. One is the municipal council as such. The second is the chairman, and the third is the executive authority. The functions of these three authorities have been laid down in the Act itself. Whether there should be a change in the very basis of the Act with reference to the allocation of functions between these three authorities is quite a different matter. But, what we are concerned with now is whether an executive authority is necessary for the municipal council or not and that is the first thing we will have to consider.

In view of the fact that there is a council which is established by election once in every three years and in view of the fact that this council will have to be elected under adult franchise and that every citizen living within the municipal limits is entitled to seek election and get elected, in the very nature of it, in the very context of it, it is necessary to have a permanent executive body which will be able to carry out what is ordered by the municipal council. After all the function of the executive authority is laid down in the Act itself. Under Section 22, the executive authority shall be bound to give effect to every resolution of the Council unless such resolution is modified, suspended or cancelled by a controlling authority. As far as the executive authority is concerned, he has absolutely no independent powers apart from the council. His duty is to carry into effect the resolutions of the council. Therefore to think that there is a breach of the democratic principles is, to put it shortly, ignorance of the real principles of democracy. Sir, we are concerned with laying down the policies of the Government when we are enacting the various statutes. It is not as if the Speaker or the Deputy Speaker who has to guide the procedure in this House must himself become the executive authority and that then alone there can be real democracy. As a matter of fact, we have realized and we have recognized that it is necessary to separate the legislative function and the executive function. So also, it is necessary for the efficient functioning of democracy in the local bodies to separate these two functions. But in whom the executive function should be vested is quite a different matter. In a democratic system especially in a system based upon Parliamentary democracy, it is necessary to separate these two functions, namely, the executive function and the policy-laying function, that is, the function of deciding policies and laying down what should be done and all these things, and it is absolutely necessary to do so. Therefore, this separation is not in any way contradictory or opposed to the democratic principles. On the other

[Sri C. Subramaniam]

[22nd September 1955]

hand, when we depend upon Parliamentary democracy for the purpose of our working the local bodies it is inherent in it that there should be separation of executive function and the policy-laying function. To say that because we are laying down a cadre for the purpose of appointment of these commissioners there is a breach of democratic principles and that we are acting in opposition to democratic principles I respectfully submit only means that hon. Members have not bestowed their thought on this aspect of democratic functioning in respect of the various local bodies and other legislative bodies within the State. Therefore the argument that what we are now doing is opposed to democracy is not based upon any fact or any principle which we want to lay down in the present Bill.

Then, Sir, we will have to consider who the executive authority should be. Shall we make the Chairman the real executive authority? That is a point put forward by certain persons. I do agree that there is a certain school of thought which thinks that the Chairman should be made the absolute executive authority. My own view is that for the proper functioning of the local bodies and particularly when we have to seek election and get the popular support, it will not be for the efficient working of the municipal administration if we make the Chairman the real executive authority. In the very nature of things he will have to depend upon popular support. It is not as if once a person gets elected as a Chairman he need not stand for election afterwards. Such a thing is opposed to democratic principles. In the very nature of things, a Chairman will have to depend upon popular support. In the execution of the various policies laid down by the council it is likely that the chairman may be influenced by what is likely to happen later on. For example, the executive authority has to collect taxes without any fear or favour, whoever might be the person concerned. If the executive authority is the chairman, he is likely to be influenced by certain factors especially in matters relating to collection of taxes from a very large number of people or from a particular area. He might be forced to consider what would be the effect on the elections if he were to be severe in collecting the various dues from the tax payers. A municipal council may resolve that certain taxes may be reduced or that certain taxes need not be collected. But once the municipal council resolves in a particular matter, that resolution should be carried out without fear or favour and for that purpose it is very necessary that a person who may not depend upon the popular vote for carrying it out should be the executive authority. Again, take also the case of encroachments into the streets. It is the function of the executive authority to remove the encroachments. Suppose we give power to the chairman to carry this out. Certainly the chairman will not be able to remove any encroachment however objectionable it might be. He will be influenced by various other factors. So also is the case in the matter of issue of licences and breaches of conditions stipulated in licences. There are many other things which will have to be carried out without reference to the personalities

22nd September 1955]

[Sri C. Subramaniam]

involved in them. It is only a permanent executive authority who will be able to carry out these functions properly. With regard to laying down policies, I do agree that it should be the absolute function of the elected municipal council. But with regard to carrying out all these policies laid down by the council it is necessary that there should be a permanent executive who may not depend for his continuing in office on popular vote. That is the main thing we have to consider. The Government have come to the conclusion that for the proper and successful working of democracy in local bodies it is necessary to have an executive authority who will not depend for his continuance either upon the municipal council or upon the popular vote, and that he should be a permanent service man. That is the scheme of the Bill. Under it, the executive function is vested in an officer who may not be responsible to either the councillors or to the council except in certain circumstances. Supposing a no-confidence motion is passed against him with a two-thirds majority and in that case he will have to be transferred. Apart from that, in every other thing he is absolutely independent. Of course, if he misbehaves, certain courses have been prescribed for taking disciplinary action against him. But such rules are prescribed not only with reference to municipal commissioners but with reference to all Government servants. If any officer misbehaves, he should be taken to task. In sub-section (8) of section 12 (C) it has been laid down that Commissioners shall be appointed from among persons who are in active Government, Municipal or Local Fund service. At present, an *ad hoc* committee is appointed to make selections for the appointment of commissioners and that committee makes the selections. If we once concede that there is necessity for the appointment of an executive authority, then it is necessary that he should be a person independent of the council, and the chairman and that he should be independent of the popular vote also. At present, selection of Commissioners is not made by the Public Service Commission and is made only by an *ad hoc* committee. Under the Bill, it is proposed to vest the selection in the Public Service Commission. So much so there is now regular recruitment and regular service. What the Hon. Minister for Local Administration now wants to do is to create a separate cadre for municipal commissioners. Regular recruitment will be made through the Public Service Commission for the posts of municipal commissioners, just as regular recruitment is made for Deputy Collectors, Deputy Superintendents of Police, for the Jail Service and Educational Service. Recruitment of municipal commissioners would be made by the Madras Public Service Commission and not by Government bestowing its favour on any person and making him a municipal commissioner. The right royal method of recruitment by Public Service Commission would be followed in the selection of municipal commissioners. This is what is now contemplated.

11-20
a.m.

"An indication has been given by the Deputy Leader of the Opposition that the Hon. Minister for Local Administration spoke

[Sri C. Subramaniam]

[22nd September 1955]

about several points during the Budget debate and as to why he had now brought only this Bill leaving aside all other matters. The Hon. Minister for Local Administration made reference to ten points out of which items 1, 2, 3, 8, 9 and 10 have already been given effect to by executive orders. The first three items and the last three items out of the 10 points had thus been given effect to. A few enactments are necessary for giving effect to the other points. In fact we are giving our attention to those points, viz., (i) vesting of concurrent powers in the chairman for the enforcement and execution of resolutions of the municipal council, (ii) raising of the 3/5th majority that is required for passing a no-confidence motion against the chairman or vice-chairman to 2/3rd to afford greater protection to chairman, (iii) appointments to posts carrying a pay not exceeding Rs. 30 per mensem to be made by the chairman, and to all other posts by the appointment of a committee, temporary appointments in emergencies being made by the chairman, and (iv) appointment of more committees of the council of which the chairman will be a member, so that the members may take more interest in the administration. If we have not brought forward any bill giving effect to the above four decisions but only this bill giving a separate cadre for municipal commissioners, then it cannot be said there is any ulterior purpose behind it. I am unable to see anything that we could gain by bringing this bill. In fact we propose to leave the selection of municipal commissioners to the Public Service Commission. To that extent we can say that the Hon. Minister in charge of Local Administration is being deprived of some of his powers. After all the first and most important thing is an independent service which will function with integrity and ability. That is the first condition for the success of any administration. That is what we are taking up first. That is why this bill has been brought in which aims at creating a separate cadre of municipal commissioners and which would constitute an independent service which would function with integrity and ability. After all, a municipal council may pass resolutions. But ultimately the success of municipal administration depends upon the integrity and ability of the executive authority, who would give effect to the resolutions of the municipal council. Therefore the first essential thing is to have a proper executive authority. That is why we have given top priority to that and have brought forward this bill. As I said before, Government are giving their consideration to the four points that have been left out of 10 points which the Hon. Minister for Local Administration mentioned during the budget debate and I do hope necessary action would be taken to implement the same. What is required is that there should not be any distrust against the Government. On questions of policy there may be differences between the Opposition and Government. But the opposition parties and especially the Communist Party should leave the habit of distrusting the Government. After all, we are interested in good Government and we are trying to see that the administration is put on a proper

22nd September 1955] [Sri C. Subramaniam]

footing and allowed to carry on its work with integrity and ability, so that something good may be done to the people. Let the Communist party members imagine that only under a Communist form of Government it would be possible to do anything good. Let them work for it. But let them at the same time realize that others also have got the capacity and the intention to do good to the people. In fact that is what we are striving to do, viz., to do good to the people. We are not going to gain anything by this Bill. As I said before even the little power that the Hon. Minister for Local Administration is now having is being taken away by this bill and the selection of municipal commissioners is being left to the Public Service Commission. Let the Opposition leave their attitude of distrust against Government. Let them not suspect our bona fides. After all we have worked for three years. We are now in the fourth year. Even though on questions of policy there may be difference between the Government and Opposition parties, the Opposition parties should trust the bona fides of Government, who are also trying to do their bit for ensuring a healthy and better municipal administration which would do good to the people. In fact we are trying to better the lot of the people. That is the ultimate aim of every Government. We may be inefficient or incapable but let not the Opposition suspect our bona fides. We are trying to function as a parliamentary democracy. As long as we continue to function within a parliamentary democracy, unless we are prepared to trust the bona fides of each other, we will not be able to function properly in this House. There is nothing wrong in this Bill and there is absolutely nothing here for being referred to a Select Committee. There is another thing also in the amendment given notice of by the Deputy Leader of the Opposition. I submit that asking for this bill being referred to a Select Committee which would not only scrutinize the Bill but consider all other points as well which fall outside the scope of the Bill, is out of order. Unless we say that the Select Committee could go on and scrutinize all the provisions of the District Municipalities Act and suggest various amendments of the same, I am afraid that the Select Committee on the present Bill can scrutinize *only* the clauses contained in this Bill and some other *incidental* matters. It cannot go into a roving examination of the District Municipalities Act and find out what are all the things which require amendment and which could be incorporated in this Bill. I am afraid such a course is not only impossible but will also be out of place. The very motion for reference of this Bill to a Select Committee is not with reference to this Bill alone but it is with reference to something else, which as I said already, is out of place. As I have already said, steps would be taken soon to give effect to the three or four points that have been left out of the ten points, which the Hon. Minister for Local Administration had indicated during the budget debate. For instance there is the raising of the majority of 3/5ths that is required for passing a no-confidence motion against the chairman to 2/3rds. I respectfully submit that even a small majority would do for a self-respecting

[Sri C. Subramaniam] [22nd September 1955]

chairman to get out. All these things are not of as great importance as the one relating to a separate cadre for municipal commissioners, which would ensure an independent and able administration. But even then they are under the consideration of Government. I think we have taken the right step in giving top priority for creating a separate cadre for municipal commissioners. That will make their position more satisfactory and more permanent. That would give them some security and they could function with integrity and ability and take firm decisions. This would go a long way in ensuring a healthy administration in the local bodies. Therefore I recommend to the House not to accept any of the amendments that have been moved, which are only dilatory.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தம் காலம் கடத்துவதற்காக இல்லை. நாங்கள் சர்க்காரை சந்தேகிக்கக்கூடாது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதேபோல, எதிர்கட்சியினர் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளிலும் கொஞ்சம் நியாயம் இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொண்டு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை நான் கொண்டுவந்திருப்பதின் நோக்கம் இந்த சட்டத்தின் எல்லா அம்சங்களையும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்பதுதான். கமிஷனருக்கு இருக்க வேண்டிய அதிகாரம், அவருடைய வேலை சம்பந்தமான மற்ற பிரச்சனைகள் இவைகளைப்பற்றியும் கூட செலெக்ட் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து இந்த விஷயங்களையும் இந்த சட்டத்திலேயே சேர்த்துவிட்டால் உதவியாக இருக்கும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்த மசோதாவை செலெக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டுமென்ற யோசனையை நான் தெரிவித்தேன்.

அதோடு கூட பதில் சொல்லக்கூடிய சமயத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மற்ற சில விஷயங்களையும் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். ஜனநாயக கோட்பாடுகளைப்பற்றி எதிர்க்கட்சிக்கு இருக்கக்கூடிய அறியாமையைப் போக்க அவர்கள் முயற்சி செய்தது பாராட்டத்தக்கதுதான். ஆனால் அதை அறியாமை என்று சொல்லி அலட்சியப்படுத்திவிட்டார்கள். ஜனநாயக கோட்பாடு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இரண்டு விதக் கருத்துகள் இருப்பது தெளிவானது. ஜனநாயகம் பற்றி அவருக்கு ஒரு கருத்து இருக்கிறது. எனக்கு ஒரு கருத்து இருக்கிறது. பல்லுக்கு தூக்குகிறவனுக்கும் பல்லுக்கில் சவாரி செய்கிறவனுக்கும் வெவ்வேறு விதமான கருத்துக்கள்தான் இருக்கும். அவர்களுடைய கொள்கைகளின் அடிப்படையிலிருந்துதான் அவர்களுடைய கருத்தைப் பார்க்க வேண்டும். அறியாமையின் மூலம் பார்க்க முடியாது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜனநாயகத்தைப்பற்றிய என்னுடைய கொள்கையும் கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கருத்தும் மாறுபட்டவையாக இருக்கிறது.

11-30
a.m. **THE HON SRI C. SUBRAMANIAM :** I was referring to those who have accepted my conception of Parliamentary democracy and not the democracy as conceived by the Communist party.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கருத்துப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவரிடத்தில் அதிகாரம் இருக்கக்கூடாது. அது ஜனநாயகமா? அது ஜனநாயகத்திற்கு பொருத்தமாக இருக்கிறதா? நகராட்சித் தலைவர்களை பொது மக்கள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற திருத்தத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். கமிஷனருக்கும் சேர்மனுக்கும் அதிகாரம் இருக்கவேண்டும் என்று கொண்டு வரப்படவேண்டும், அதுதான் ஜனநாயகத்திற்குச்

22nd September 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

சிறந்தது என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இதையேதான் மற்ற வர்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ரத்னசபாபதி முதலியார் என்ன கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவரா அல்லது ஸ்ரீ கே. பி. மேனன் அவர் தான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவரா? அவர்கள் தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எல்லா அதிகாரங்களும் கமிஷனர்களுக்கும் சேர்மன்களுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதுதான் எங்களுடைய நோக்கமெல்லாம். அந்தக் கட்சியிலுள்ளவர்களும் அந்த நோக்கத்தில் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசாமல் இருந்தாலும்கூட அவர்களுக்கும் இந்த நோக்கம்தான் இருக்கிறது.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member will be brief.

SRI M. KALYANASUNDARAM: நான் முடித்துவிடுகிறேன். இப்பொழுது சில விஷயங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அதில் இரண்டு பொரு விஷயங்களைத் தவிர மற்ற விஷயங்களை ஒப்புக்கொண்டு விட்டதாகச் சொன்னார்கள். இந்த இரண்டு விஷயங்களில் ஒன்று “கன்கரண்ட்” அதிகாரம், அதாவது கமிஷனர், சேர்மன் இந்த இரண்டு பேர்களுக்கும் அதிகாரம் இருக்க வேண்டும் என்பது. மற்ற ஒன்பது அம்சங்களை ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும் பாதகம் இல்லை, இந்த ஒரு விஷயத்தையும்தான் ஒப்புக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அதுதான் ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயம். அதை ஒப்புக் கொள்ள வில்லை யென்றால் மற்றவைகளை ஒப்புக் கொண்டாலும் பிரயோஜனமில்லை. அப்படியில்லாமல் எதிர்க் கட்சியை வழக்கம்போல் வேகத்தில் அடித்துப் பேசிட்டால் மட்டும் பிரயோசனம் இல்லை. தட்டிக் கழிக்கக் கூடாது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஏதோ நிறைவேற்றிவிட்டோம் என்று பதில் சொல்லுவதில் சரியல்ல. பொறுப்புடன் நாங்கள் சொல்லுகிறோம் என்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும். முனிசிபல் கவுன்சில்களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். இந்தப் பக்கத்திலுள்ளவர்கள் மட்டும் அல்ல. அந்தப் பக்கத்திலுள்ளவர்களும்—அவர்கள் பேசாமல் இருந்தாலும் கூட—இதை ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். அவர்களுடைய மனது பிரதிபலிக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய திருத்தத்தை நான் வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: One thing I would like to point out and that is with reference to the vesting of concurrent powers. I do agree that it is an important thing, but it is a complicated affair. Concurrent jurisdiction always leads to conflicts. Therefore it requires a good deal of consideration before we take decisions. That is why in haste we do not bring in any legislation, so that we may not regret later on and tell the people that it does not work properly. That is not the intention of the Government. In view of the fact that concurrent powers will vest in two authorities, it will have to be properly thought over and all the implications worked out before any proposal is brought before the legislature. That is why it is taking a little more time than the other things. If hasty action is considered proper action, I plead guilty for not doing that hasty action. It will lead to greater difficulties. That is why we have to examine that very carefully not only as between two officers, but among very many authorities. so that ultimately there may be no conflict in vesting concurrent powers in two independent authorities. After all, this is a thing which we have accepted and if we are unable immediately to put

[Sri C. Subramaniam] [22nd. September 1955]

forward proposals, it is because it requires greater scrutiny and very careful consideration. It is under the consideration of the Government.

DEPUTY SPEAKER: I shall now put the amendment of Sri Kalayanasundaram to the vote of the House. The question is—

“That the Madras District Municipalities (Second Amendment) Bill, 1955, be referred to a Select Committee for consideration and report whether the Principal Act requires amendment in any other respect.”

The amendment was declared lost.

A poll was demanded and House divided thus :

Ayes—32.

Sri S. Swayamprakasam.
„ E. L. Rahgava Mudaliar.
„ T. Shanmugam.
„ P. Ratnaswami Pillai.
„ P. Rangaswami Reddier.
„ A. Veloo.
„ P. R. Rajagopala Gounder.
Dr. K. B. Menon.
Sri K. T. Sreedharan.
„ C. Kumbirama Kurup.
„ M. Palaniyandi.
„ M. Narayanan Nambiar.
„ P. Kunhirama Kidav.
„ O. Koran.
„ K. Moidu.
„ M. Kalayanasundaram.

Sri C. Kandasamy.
„ K. T. Raju.
„ S. Ramalingam.
„ S. Vadivelu.
„ K. C. Gopalan Unni.
„ P. K. Gopalakrishnan.
„ N. Sivaraj.
„ A. K. Subbiah.
„ K. V. Ramaswami.
„ T. S. Ardhaniari.
„ P. Venkatesha Sholagar.
„ N. K. Palaniswami.
„ K. Madhavan Nambiar.
„ E. T. Kuthan.
„ R. Krishnan.
„ P. Chockalingam.

Noes—79.

The Hon. Sri K. Kamaraj Nadar.
„ C. Subramaniam.
„ M. A. Manickavelu.

Sri K. Rajaram Naidu.
„ B. K. Nallaswami.
„ S. C. Virupakshiah.
„ V. K. Palaniswami Gounder.
„ N. Mounaguruswamy Naidu.
„ S. R. Arumugam.
„ P. G. Manickam.
„ M. S. Selvarajan.
„ R. Krishnaswami Gopalar.

Dr. U. Krishna Rao.
Sri K. Venkataswamy Naidu.
„ N. Ramakrishna Iyer.
„ O. Venkatasubba Reddy.
„ M. R. Ramachandran.
„ A. M. Sambandam.
„ V. K. Ramaswamy Mudaliar.
„ T. P. Elumalai.
„ H. M. Jagannathan.
„ S. Panchaksharam.
„ A. Ramachandra Reddier.
„ R. Thangavelu.
„ K. G. Muniswami Gounder.

Sri A. Sambasivam.
„ O. A. Nanjappa.
„ P. M. Muniswami Gounder.
„ M. Dharmalingam.
„ V. Govindaswami Naidu.
The Hon. Sri S. S. Ramasami
Padayachi.

Sri B. Parameswaran.
Sri M. S. Muniswami Pillai.
„ V. S. Sivaprakasam.
„ V. Muthu.
„ S. Thinakarasami Thever.
„ Anthony Peter.
„ R. M. Palaniappan.
„ N. Rajagopal.
„ O. Chengam Pillai.
„ S. Venkatrama Iyer.
„ S. Arumugam Pillai.
„ M. C. Muthukumaraswami.
„ M. Marimuthu.
„ L. Anandan.
„ G. Vagheesam Pillai.
„ K. Parthasarathy.
„ P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
„ G. Govindan.

22nd September 1955]

Noes—79—cont.

Sri K. Shanmugham.
„ P. Chellathurai
„ R. Krishnasami Naidu.
„ M. Kandaswamy Padayachi.
„ S. Ramaswamy Naidu.
„ P. Urkavalan.
„ T. Ganapathi.
„ R. S. Arumugam.
„ A. Vaikuntam.
„ P. Selvaraj.
„ M. S. Mogral.
„ K. Ishwara.
„ K. H. Bomman
„ V. Dharmalinga Naicker.
„ G. Samia Koorayar.

Sri N. Gopala Menon.
„ E. K. Sankara Var. a Raja.
„ K. Aranganathan.
„ M. Venugopal Gounder.
„ A. Appu.
„ A. Muthuswami.
„ M. Kattimuthu.
„ T. Manavalan.
„ S. Radhakrishnan.
„ K. Uppi.
„ M. Chadayan.
„ K. Kunbi Mohamed Shafee.
„ K. R. Viswanathan.
„ V. Balakrishnan.
„ P. T. Rajan.

Neutral—Nil.

Ayes—32; Noes—79; Neutral—Nil.

The amendment was lost.

DEPUTY SPEAKER: Now I put the original motion to the vote of the House. The question is—

“ That the Madras District Municipalities (Second Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once ”.

11-40
a.m

The motion was put and carried.

Consideration of the Bill clause by clause was then taken up.

Clause 2.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I move the following amendment:—

“ Add the following proviso to the proposed section 12-C (1):—

‘ Provided that the selection of the personnel for the posts of Commissioners is made through the Public Services Commission. ’ ”

SRI S. RAMALINGAM: I second the amendment.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I move—

“ For the existing sub-section (2) of the proposed section 12-C, substitute the following:—

(2) The Commissioner shall be a wholetime officer of the Municipality and shall be answerable to the Municipal Council for his conduct and discipline.”

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I second the amendment.

[22nd September 1955]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, there are two subdivisions in my amendment. I move both of them—

“ In the proposed sub-section (2),

‘ (a) after the words “ The Commissioner shall be a wholetime officer of the municipality ” occurring in lines 20-21, *add* the words “ he is for the time being serving ”;

‘ (b) for the words “ without the sanction of the municipal council and the State Government ” occurring in lines 22-23, *substitute* the words “ without the sanction of the State Government given on the recommendation of the municipal council concerned. ’ ”

SRI K. PARTHASARATHY: Sir, I second it.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I move—

“ *Omit* the proposed sub-section (4) to section 12-C, and *add* the following as sub-section (4):—

‘ (4) (a) The State Government shall have power to regulate the conditions of service, pay and allowances.

(b) The recruitment shall be made by the Service Commission.

(c) The Commissioners shall be subject to the discipline of the Municipal Council under which they are working. ’ ”

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I second the amendment.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I move—

“ In sub-section (4) of the proposed section 12-C, *delete* the words ‘ methods of recruitment ’ occurring in line 31.”

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I second it.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR: Sir, I move—

“ After the proposed sub-section (4) of section 12-C, *add* the following proviso:—

‘ Provided that the minimum salary payable to a Commissioner is Rs. 250 a month. ’ ”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: Sir, I second it.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I move—

“ *Add* the following proviso to sub-section (4) of the proposed section 12-C:—

‘ Provided that the rules made under this sub-section be placed on the table of the House. ’ ”

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I second it.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, at present a Commissioner is appointed to a particular Municipality. It is stated that he is the wholetime officer of the Municipality . . .

22nd September 1955]

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has not moved the other amendment of which he has given notice.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the other amendment—

“After the proposed sub-section (4), add the following as sub-section (5)—

‘(5) The State Government shall have power to transfer the Commissioner of any municipality to the service of any other municipality constituted under this Act.’”

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER: Clause 2 and the amendments are now before the House for discussion.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதலிலேயே நான் குறிப்பிட்ட மாதிரியாக கமிஷனர்களுக்குச் செய்யப்படவேண்டிய வசதிகளைப்பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்பதைத்தான் இப்பொழுதும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கமிஷனர்கள் என்ற பெயருக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால் அவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலைதான் ஆட்சேபகரமானதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தாலேயே பஸ்விடங்க ளில் முனிசிபல் சார்மென், முனிசிபல் கவுன்சில் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒருமுகமாக ஒரு முடிவை எடுத்தாலும் கூட அதனை முனிசிபல் கமிஷனர் நிறைவேற்றுவது கிடையாது. அவ்வாறு அவர்கள் நிறைவேற்றாமல் இருப்பதற்கு அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்றாலும் கூட முனிசிபல் சார்மெனாக்கோ, கவுன்சிலாக்கோ அதிகாரம் கிடையாது. அவர்கள் பேரில் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அதனை இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் லோகல் போர்டுக்கு அனுப்பலாம். சர்க்காருக்கும், மந்திரிகளுக்கும் அனுப்பலாம். அது வேறு விஷயம். முனிசிபல் கமிஷனர்கள் சர்க்கார் போடும் உத்திரவுகளையும், இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் லோகல் போர்டு போடுகின்ற உத்திரவுகளையும் நிறைவேற்றிவிட்டால் போதுமானது, அவர்களைத் திருப்தி செய்விட்டாலே போதும். முனிசிபல் கவுன்சில் போடுகின்ற உத்திரவுகளை நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்கிற மனப்பான்மை மிகவும் அதிகமாக வளர்ந்துவிட்டது. இது சரியல்ல. முனிசிபல் கமிஷனர் செய்கின்ற வேலைகளைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய விஷயத்தில்தான் எங்களுக்கு அபிப்பிராயபேதம் இருக்கின்றதே தவிர அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளம், அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ஓய்வு முதலியவற்றைப்பற்றியெல்லாம் அபிப்பிராயபேதம் எதுவுமில்லை. அவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கே அதிகாரம் கொடுப்பார்கள், அம்மாதிரியாகச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்குக் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்றே நினைக்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் இயற்றக்கூடிய விதிகளையெல்லாம் சபை முன்பு வைக்க வேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். கமிஷனர்களாக இருப்பவர்களை நியமிக்கும்போது முன்பே சர்வீஸிலிருந்து ஓய்வு பெற்றிருக்கக்கூடியவர்களையும் கூடுமான வரையில் நியமிப்பது நல்லது என்பதை ஆலோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விதிகள் வரும்போது அவற்றை விளக்கலாம் என்பதற்காகவே விதிகளையும் சபை முன்பு வைக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதனையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முனிசிபல் கவுன்சிலுக்கு கமிஷனரைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய அதிகாரம் இருக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கமிஷனர் மீது

[Sri M. Kalyanasundaram] [22nd September 1955]

ஏதாவது ரிப்போர்ட்டை அனுப்பவேண்டுமென்றால் அதனை ரகசியமாக அனுப்பலாம் என்கின்ற அதிகாரம் முனிசிபல் சார்மென்துக்கு அளிக்கப்படுகிறது. குறைந்த பட்சம் முனிஸிபல் கமிஷனர்களின் வேலை முறைகளைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அதிகாரத்தை முனிஸிபல் கவுன்ஸிலுக்கு அளிக்கவேண்டுமென்பதற்காக நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11-50
a.m.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, at present the Commissioner is appointed to a particular municipality. He does not belong to a cadre of commissioners. He is considered as a Commissioner in his individual capacity and as being a commissioner of a single municipality. In such a case, it is not proper to say that he is the whole-time officer of the municipality. There, the term 'Municipality', will refer only to the municipality under which he is serving. But, now a cadre of Commissioners is created and he is one of a set of Commissioners of Municipalities. That being so, if he is to be considered as the whole-time officer of a municipality, it should be stated that he is the whole-time officer of the municipality in which he is for the time being serving. It is to bring out that idea, I suggest the amendment, i.e., after the words "The Commissioner shall be a whole-time officer of the municipality", add the words "he is for the time being serving".

Then, the second amendment under clause (b) relates to the Commissioner taking up any work unconnected with his office. The proposed clause in the Bill states that if he should take up any such work, the sanction of the Municipal Council and the State Government should be obtained. Here, it is stated that the sanction of the two authorities should be obtained, viz., the sanction of the Municipal Council and that of the State Government. The State Government is a superior authority. Suppose the State Government gives the required sanction to the Commissioner and the Municipal council, which is a body subordinate to the Government, refuses the sanction. It is derogatory to the supreme authority, the State Government, if their sanction is nullified by the voting power of the Municipal Council. Again, it is stated that the sanction of both the authorities should be obtained. That is what is stated in the clause. Then, both the authorities will have to consider the desirability of granting the sanction or not. Both of them will have to waste their time. But, if the amendment that I suggest is accepted, then the Municipal Council should have to consider whether it will have to recommend the matter to the State Government or not. If it does not think it is desirable to recommend, the matter would stop there. If it recommends the matter to the State Government, they will consider the matter and then will accord sanction or refuse sanction. That should be the case. No doubt it may be argued that in a similar Act, i.e., in Section 12 of the City Municipal Act, it is stated that if the Commissioner of the Corporation is to be engaged on any work unconnected with his office, sanction of the Corporation as well as the State Government should be obtained. If it

22nd September 1955] [Sri P. S. Krishnasamy Ayyangar]

is there, it is a mistake. They ought to have bestowed thought over the matter and framed the legislation in such a way that two separate bodies should not be put to the necessity of considering the same thing simultaneously. We need not allow the same anomaly to continue here. I would therefore suggest that on the recommendation of the Municipal Council, the State Government may accord sanction with regard to any work that should be undertaken by the Commissioner unconnected with his office.

My other amendment empowers the Government to transfer a Commissioner from one municipality to the other. Section 68 of the Madras District Boards Act refers to the appointment of District Board Engineers and District Health Officers, and section 70-A of that Act provides for the transfer of these officers from one district board to another. Section 70-A probably was inserted after the Government came to know that in the absence of such a provision, they might not have the power to transfer these officers from one district board to another. If that is the implication underlying the insertion of section 70-A in the District Boards Act, it is desirable to introduce a similar provision in the District Municipalities Act giving power to the Government to transfer the Commissioner from one municipality to another. 12 noon.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I shall first of all take up the amendments moved by Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar. The first subdivision of the first amendment is for adding the words " he is for the time being serving " after the words " The Commissioner shall be a whole-time officer of the municipality ". When we say that he is the whole-time officer of the municipality, it means he is the whole-time officer of that municipality of which he is the Commissioner, and not the municipalities in general.

The second subdivision of the first amendment is for substituting the words " without the sanction of the State Government given on the recommendation of the municipal council concerned " for the words " without the sanction of the municipal council and the State Government ". Our intention is that sanction should be obtained from the municipal council and also from the State Government. If the council is not willing to sanction, the Government may be willing to sanction; if the council is willing to sanction, the Government may not be willing to sanction. Therefore it is that the clause has been worded in that way.

As regards his amendment for giving power to the Government to transfer the Commissioner from one municipality to the other power has been taken by the Government in sub-clause (4) to regulate the methods of recruitment and conditions of service of the Commissioners. In the conditions of service, we can provide whether the Commissioner should be attached to a particular municipality or should be liable to transfer from one municipality to the other.

[Sri C. Subramaniam] [22nd September 1955]

For the reasons mentioned above I submit that none of the amendments moved by Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar is necessary for clarifying the clause.

A very important point contained in the amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram is that the recruitment of Commissioners should be made by the Public Service Commission. Under article 320 (3) of the Constitution, recruitment to the services of the State will have to be done in consultation with the State Public Service Commission, unless by a regulation we exclude certain posts from the purview of the Service Commission as we did recently in respect of the Block Development Officers. If such a regulation is made, it is open to the Legislature to discuss the matter. It is not the intention of the Government to exclude the posts of Commissioners from the purview of the Service Commission and have the recruitment done by the Government.

Another point contained in the amendment of Sri M. Kalyanasundaram is that the disciplinary control over the Commissioner should vest in the municipal council under which he is working. The appointing authority has to be the Government and not the municipal council. I suppose this point is conceded. Under article 311 (1) of the Constitution, no person who is a member of a civil service of the Union or an all-India service or a civil service of a State or holds a civil post under the Union or a State shall be dismissed or removed by an authority subordinate to that by which he was appointed. If Government are the appointing authority, the disciplinary control with reference to that officer will have to vest in them or an authority superior to them and not in an authority subordinate to them. When it is conceded that the appointment will have to be made by the Government, disciplinary control cannot be handed over to a subordinate authority. Therefore disciplinary control cannot be vested in the municipal council. Apart from that, he is an officer of the council and under section 23 of the Madras District Municipalities Act, he is bound to carry out the resolutions of the Council. If he does not do it, he commits a breach of the conditions of service. Therefore any disciplinary action will have to be taken by the Government who is the appointing authority in this case. I am unable to accept the amendment, as it contravenes a provision in the Constitution.

The regulations regarding the methods of recruitment, conditions of service, pay and allowances and discipline and conduct of the Commissioners for framing which power has been taken under sub-clause (4), will be laid on the table of the House for the information of the hon. Members.

I request those hon. Members who have moved amendments to withdraw them.

22nd September 1955]

The following amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram was by leave withdrawn :—

“ Add the following proviso to the proposed section 12-C (1) :—

‘ Provided that the selection of the personnel for the posts of Commissioners is made through the Public Services Commission.’ ”

The following amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram was put and lost :—

“ For the existing sub-section (2) of the proposed section 12-C, substitute the following :

‘ (2) The Commissioner shall be a whole-time officer of the Municipality and shall be answerable to the municipal council for his conduct and discipline.’ ”

The two amendments moved by Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar were by leave withdrawn.

The three other amendments moved by Sri M. Kalyanasundaram were, by leave, withdrawn.

The amendment moved by Sri E. L. Raghava Mudaliar was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : I move—

“ That the Madras District Municipalities (Second Amendment) Bill, 1955, be passed.”

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras District Municipalities (Second Amendment) Bill, 1955, be passed.”

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை முதலிலே செலெக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்று சொன்னதன் நோக்கத்தை மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னென்றால், அங்க நோக்கம் இன்னும் நிறைவேறாமலிருக்கிறது. முனிசிபல் நிர்வாகத்திற்கு என்ன அதிகாரங்கள் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற பிரச்சனை பூராவும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. முனிசிபல் சலைவருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னபத்து அம்சங்களை சர்க்கார் வற்புறுத்திவிட்டாலுங்கூட முனிசிபல் கவுன்சிலுக்கு இந்த அதிகாரங்கள் போதுமானவையாக இருக்கமுடியாது. முனிசிபல் நிர்வாகங்களைப் பொறுப்புள்ள வகையில் நிறைவேற்றுவதற்கு அவைகள் உதவியாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கவில்லை. அற்புத அதிகாரங்களே இப்பொழுது முனிசிபல் சபைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்க

[Sri M. Kalyanasundaram] [22nd September 1955]

கின்றன. இன்ஜினீரிங், சுகாதார அதிகாரிகள் போன்றவர்களிடமிருந்து தனக்குத் தேவையான விவரங்களை நேரடியாகக் கேட்பதற்கு உரிமை போன்ற அதிகாரங்கள் ரத்னசபாபதி முதலியார் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டின் அடிப்படையில் முனிசிபல் சேர்மனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, முனிசிபல் சபைக்குத் தேவையான அதிகாரங்களைக் கொடுக்கவில்லை.

1920-ம் வருஷ முனிசிபாலிடிகள் சட்டம் அப்பொழுதிருந்த சர்க்காருடைய நோக்கத்திற்கு ஏற்றற்போல் தயாரிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு அமுலில் இருந்துவந்திருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை எந்த வகையில் திருத்தியமைக்கவேண்டும் என்பதையெல்லாம் ரத்னசபாபதி முதலியார் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து சர்க்காருக்குப் பல சிபாரிசுகளை செய்திருக்கிறார்கள். ரத்னசபாபதி முதலியார் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் என்ன சிபாரிசுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, அதில் என்ன விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன என்பதை நமது சபை முன் வைப்பதற்கு சர்க்கார் மறுக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சர்க்காருடைய நோக்கத்தை நான் சந்தேகிக்க விரும்பாவிடாலும், ரத்னசபாபதி முதலியார் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை சபைமுன் வைத்து அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் சிபாரிசுகளை ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் பேசி சபையில் விவாதம் நடந்த பிறகு, அதற்கேற்ப தேவையான மசோதாக்களைச் சர்க்கார் கொண்டுவருவதாக இருந்தால் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இந்தத் திருத்த மசோதா சட்டமாகும் இந்த சமயத்தில் நான் சர்க்காருக்கும் குறிப்பாக ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரிக்கும் சொல்ல வேண்டியதென்னவென்றால் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பது தான். சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி தமது சுற்றுப் பிரயாணத்தைக் குறைத்துக் கொண்டாவது இது விஷயத்தில் சுருசுருப்பாக நடவடிக்கை எடுப்பதோடு, ரத்னசபாபதி முதலியார் கமிட்டி ரிப்போர்ட் பூராவையும் சபை முன் அடுத்த கூட்டத்தில் கொண்டுவந்து விவாதிக்கச் செய்து நல்ல முடிவுகளுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

12 10
P.M. * SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Deputy Speaker, Sir, though this is a short Bill, it involves a very great principle. Probably, it is the custom in this House that all Bills should be taken into consideration at once. I am sure that if the persons affected, namely, the municipal councils and their Chairmen are consulted and their opinion is obtained, nobody would subscribe to the provisions of this Bill. I would suggest that it is better that these municipal councils are dissolved and directly put in the charge of Commissions which is indirectly sought to be done by this Bill because we can very well understand the unpleasantness and the inconvenience of such an administration where the Council is responsible to the people but the person entrusted with the authority to implement the decision of the Council is not responsible to the Chairman or the members of the council. Therefore, it is, that I suggest that instead of tinkering with this problem, the Government may make up their mind in regard to this matter. It is a matter for opinion whether we want to retain the local boards, the municipalities and other such institutions as real administrative units or whether we are unfit to govern ourselves. It has been suggested, 'We want only a Central Government. We do not want even Governors. We want only Commissioners'. Of course, in a miniature way it is imitated by the State Government with respect to local bodies. Therefore, it would be quite honest where there is room for difference of opinion to decide one

22nd September 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

way or the other instead of treating matters like this. That is what I have to say in this connexion because no municipal chairman would be willing to accept the principle embodied in this Bill.

* THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : கனம்

உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முனிசிபல் கமிஷனர்களை கவர்ன்மெண்ட் சர்வீசுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று ஜில்லா முனிசிபாலிடிகள் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான மசோதாவை சபை முன் நான் கொண்டு வந்ததற்காக அங்கத்தினர்கள் என்னைப் பாராட்டுவார்கள் என்று நான் எண்ணியிருந்தேன். ஆனால், அதற்கு விரோதமாக இங்கு நடந்திருக்கிறது.

1920-ம் வருஷத்தில் இயற்றப்பட்ட சட்டத்தைக்கொண்டு இப்பொழுது நகரசபை நிர்வாகம் நடந்து வருகின்றது. 1920-க்குப் பிறகு நாட்டில் அநேக மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அநேக பிரச்சனைகள் வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன. புதிய மாறுதல்களுக்கேற்ப 1920-ம் வருஷத்திய சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கம் அப்போதைக்கப்போது நிலைமையைக் கவனித்து, அதற்கான முறையில் திருத்தங்களைச் செய்து நடவடிக்கை எடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். முக்கியமான பிரச்சனைகளைப் பரிசீலித்து சர்க்காருக்குச் சிபார்சு செய்வதற்காக விசேஷ கமிட்டிகளை அமைத்து அந்தக் கமிட்டிகளின் ரிப்போர்ட்டின்படியும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகின்றோம். ரத்னசபாபதி முதலியாரைத் தலைவராகக்கொண்டு ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, அந்தக் கமிட்டியும் பல சிபாரிசுகளை சர்க்காருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை நான்கள் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

ரத்னசபாபதி முதலியார் கமிட்டியினுடைய சிபாரிசுகளின் அடிப்படையில் உடனடியாகச் செய்யவேண்டிய விஷயங்களில் காலதாமதம் செய்யக்கூடாது, கால தாமதம் செய்தவதினால் ஸ்தலத்திலுள்ள மக்களின் பிரச்சனை பாதிக்கப்படும். ஆகவே காலதாமதத்தைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக நகரசபைத் தலைவர்களுக்கு அதிகமான அதிகாரம் வழங்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்திருக்கிறோம். அந்த முறையில் பத்து அம்சங்களில் நகரசபைத் தலைவரின் அதிகாரங்களை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆகவே, கமிட்டியினுடைய சிபாரிசுகளின் சில அம்சங்களை சர்க்கார் உடனடியாக அனுமதித்திருக்கிறது. மற்றதைச் சரியாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவே பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அரசாங்கம் கமிட்டியின் சிபார்சை சில விஷயங்களில் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டையும் சர்க்கார் வெளிப்படுத்தி விட்டது. அதிலிருந்து திரும்பிப் போகக்கூடிய நிலைமை இல்லை.

ரத்னசபாபதி முதலியார் கமிட்டியின் சிபார்சுகளை சர்க்கார் வெளிப்படுத்தவில்லை என்று எதிர்க் கட்சி உப தலைவர் கூறினார். அதை மறைத்துவைப்பதென்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கமல்ல, அந்த சிபார்சுகளில் முக்கியமானதும் அவசரமானதுமான விஷயங்களைப் பரிசீலனை செய்து அதற்கேற்ற முறையில் எந்த வகையில் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமோ அதைச் செய்வதுதான் எங்களுடைய நோக்கமே தவிர, சிபாரிசுகளை மறைத்துவைப்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கம் அல்ல என்று உறுதியாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நகரசபைக் கமிஷனருடைய சர்வீசை சர்க்கார் சர்வீசாக மாற்றவேண்டிய விஷயம் சென்ற இருபது ஆண்டுகளாக காலதாமதப்பட்டுக்கொண்டு வந்தது. பல தடவைகளில் இது விஷயம் சர்க்காரால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு பல்வேறு காரணங்களுக்காக ஒத்திப்போடப்பட்டு வரவேண்டியதாயிற்று. ஜில்லா போர்டின் கீழுள்ள ஜில்லா சுகாதார அதிகாரி, முனிசிபல் கவுன்சிலின் கீழ் வேலை செய்யும் முனிசிபல் சுகாதார அதிகாரி

[Sri S. S. Ramasamy Padayachi] [22nd September 1955]

ஆகியவர்கள் சர்க்கார் சர்வீசுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு பல வருஷங்கள் ஆகின்றன. அதேபோல், முனிசிபல் இன்ஜினீர்கள், ஜில்லா பஞ்சாயத்து அதிகாரிகள், டெபுடி பஞ்சாயத்து அதிகாரிகள் ஆகியவர்களும் சர்க்கார் சர்வீசுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்பவர்கள் எல்லோரும் சர்வீஸ் விஷயத்தில் அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பில் கொண்டுவரப்பட்டு அவர்களுடைய சர்வீஸ் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டிருக்கும்போது, முனிசிபல் கமிஷனர்கள் மட்டும் ஏன் இத்தனை ஆண்டுகளாக புறக்கணிக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய சர்வீஸ் மட்டும் ஒழுங்கு படுத்தப்படாமல் இருக்கிறதென்பதைச் சிந்தித்து, அவர்களுக்கு உடனடியாக நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இப்பொழுது தனியாக ஒரு திருத்த மசோதாவை சபை முன் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற முன்வந்திருக்கிறோம். அப்படிச் செய்வதினால் அரசாங்கத்திற்கு ஏதோ தனி மதிப்போ தனிச் செல்வாக்கோ வந்துவிடும் என்பது அல்ல. அதனால் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கும் அதிகாரம் குறைந்திருக்கிறது என்பதையும் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். முனிசிபல் கமிஷனர்கள் எல்லோரும் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இந்தச் சட்டம் வந்தபிறகு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் அவர்கள் நியமிக்கப்படலாம். ஆனால், இது விஷயத்தில் சர்க்கார் நல்ல நோக்கத்துடனும் பொறுப்போடும், நியாயமான முறையிலும் நடந்து கொள்ளும். அதற்காகத் தான் சட்டங்கள் கொண்டுவருகிறோமே தவிர, சந்தேகிக்கக்கூடிய நிலைமையில் கொண்டுவரவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அங்கத்தினர்களில் சிலர் பேசும்போது, முனிசிபல் நிர்வாகம் சரியாக நடக்கவில்லை, முனிசிபாலிடிகளுக்கு அதிகாரம் சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி அதிகமாக சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கிறார், விஷயங்களைச் சரியாகக் கவனிக்கவில்லை என்று குறிப்பாக எதிர்க் கட்சி உப தலைவர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கூறினார். இருபது ஆண்டுகளாக இருந்து வருகின்ற பிரச்சனையை நாம் எவ்வளவோ முயற்சி செய்து முன்னுடி செய்ய வேண்டிய காரியங்களை உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும் என்ற அவசியத்தை உணர்ந்து இம் மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததற்காக என்னைப் பாராட்டுவார்கள் என்று எண்ணியிருந்தேன். ஆனால், அதை விட்டுவிட்டு, ஏதோ இதை நான் கவனிக்காமல் இருக்கிறேன் என்று குறைகூறினார்கள். இதிலிருந்து நான் தெரிந்து கொள்வது என்னவென்றால், எதிர்க் கட்சியினர் சர்க்காரின் நல்ல காரியத்தைக்கூட பாராட்டக்கூடாது என்ற காரணத்தால் தான் அவர்கள் அம்மாதிரி சொல்லுகிறார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

மற்றப்படி, அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட பொதுவான விஷயங்களும், நகரசபைத் தலைவர்களுக்கு ஜனநாயக ரீதியில் என்ன அதிகாரம் வழங்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி கூறிய கருத்துக்களும் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவைகளைப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். 1956-ம் வருஷத்திற்குள் ஜில்லா போர்டையும், மற்ற நகரசபைகளையும் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து நமது மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே எப்படிக்க காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அந்த வகையில் காரியங்களைச் செய்வோம். புதிதாக நியமிக்கப்படும் கமிட்டியின் யோசனையின் பேரில் செய்யப்படும் திருத்தங்கள் இப்பொழுதுள்ள குறைபாடுகளை நீக்கிவிடும் என்று உறுதியளித்து இந்தத் திருத்த மசோதாவின்மீது அங்கத்தினர்கள் கூறிய யோசனைகளுக்கும் இதை நிறைவேற்றி வைத்ததற்கும் நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras District Municipalities (Second Amendment) Bill, 1955, be passed.”

The motion was carried and the Bill was passed.

22nd September 1955]

(2) THE MADRAS LAND REVENUE (ADDITIONAL SURCHARGE)
BILL, 1955.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Bill^a, 1955 and move— 12-20 p.m.

“ That the Bill be taken into consideration at once.”

Sir, it is well-known that the condition of rural communications is bad and so there is an urgent necessity for improving them. The local boards, especially the panchayats, are finding it very difficult to improve them for want of finance. As it may take time to find ways and means of augmenting their revenues on a long-term basis, it was considered that a special surcharge of 2 annas in the rupee may be levied on land revenue. Perhaps it may be said that the agriculturists are already burdened with taxes. But, I may mention here that resettlement was stopped in 1937 and the land revenue assessment now paid was fixed prior to that year. The prices now prevailing are many times more than those prevailing at that period. If resettlements had been undertaken, the agriculturists would have had to pay perhaps an enhancement of nearly 3 annas in the rupee on the land revenue which is allowed under the principles followed in the settlements. The proposed additional surcharge of 2 annas cannot therefore be said to be unreasonable. Moreover, the purpose for which the additional surcharge is levied is to augment the revenues of the local boards, especially the poor panchayats, so that they can improve their communications and also provide other amenities. This will in turn help the agriculturists mostly. The levy will have to be paid by all persons who are liable to pay land revenue. In calculating the additional surcharge, water-cess up to a maximum of Rs. 10 per acre will alone be included. Other cesses and surcharge payable under the Madras Land Revenue Surcharge Act, 1954 will not be taken into account.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Bill, 1955, be taken into consideration at once.”

Hon. Member Sri N. K. Palanisamy may now move his amendment.

SRI N. K. PALANISAMY : Mr. Deputy Speaker, I move—

“ That the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Bill, 1955, be referred to a Select Committee.”

SRI S. RAMALINGAM : I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER : Hon. Member Sri Kalyanasundaram need not move his amendment.

^a Published in the Fort St. George Gazette, dated 25th July 1955.

[22nd September 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM : Yes, Sir. As the amendment given notice of by me is the same as the one just now moved by my hon. Friend, Sri Palaniswamy, I am not moving my amendment.

DEPUTY SPEAKER : The main motion and the amendment moved by hon. Member Sri Palaniswamy are before the House for discussion.

SRI C. KANDASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன்பாக இப்பொழுது நிலவரி மீது உபரி வரி விதிப்பதற்காக கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மசோதாவை, அது இன்று இருக்கக்கூடிய ரூபத்தில், பரிபூர்ணமாக எதிர்ப்பதற்காக நான் எழுந்திருக்கிறேன். இந்த மசோதாவின் மூலம் இரண்டு காரியங்களை அரசாங்கம் சாதித்துக்கொள்ள விரும்புகிறது என்பதை நாம் நன்றாகக் காண முடியும். ஏற்கெனவே வரிப் பளுவினால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு உபரி வரி விதிப்பதன் மூலம் பஞ்சாயத்துகளுக்கும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் உதவி செய்ய முன் வந்திருப்பதாக ஒரு பக்கம் சொல்லிக்கொண்டு, மற்றொரு பக்கம் அரசாங்கத்தார் இது வரையில் தாங்கள் செய்ய வேண்டிய கடமையை நிறைவேற்றாமல் இருந்து விட்டு, இந்த மசோதாவின் மூலமாக அதற்கு முழுக்குப் போடப் பார்க்கிறார்கள். இந்த மாதிரி இரண்டு நோக்கங்களைக் கொண்டது இந்த மசோதா என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். முதலாவது பிரிவின் 2-வது உட்பிரிவில் "Section 7 shall be deemed to have come into force on the 1st of April 1951" என்று இருக்கிறது. இது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. நிலத்தை விட்டு குடியானவர்களை வெளியேற்றுவதைத் தடுப்பதற்காக கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் சில வருஷங்களுக்கு முன்பாக அமுலுக்கு வந்ததாக பாவிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்பொழுது அந்த கோரிக்கை மறுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது அரசாங்கத்தார் தங்கள் கடமையிலிருந்து தவறியதற்காக தங்களுக்கு 5 வருஷ காலம் விட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கோருவது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. 1950-ம் வருஷ பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் 71-வது செக்ஷனில் மொத்தம் வசூலாகும் கில்தித் தொகையில் நூற்றுக்கு 12½ வீதம் Class II பஞ்சாயத்துக்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "Shall" என்ற வார்த்தை அந்த செக்ஷனில் உபயோகப்படுத்தப் பட்டிருப்பதால், அவ்வாறு செய்ய வேண்டுமென்று திட்ட வட்டமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட தொகை ஐன விகிதாச்சார அடிப்படையில் Class II பஞ்சாயத்துகளுக்கு விநியோகிக்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரியான கடமையை 5 வருஷ காலமாக நிறைவேற்றத் தவறிய சர்க்கார் தங்களுக்கு விதி விலக்களிக்க வேண்டுமென்றும், இது வரையில் செய்ய வேண்டிய காரியத்தைச் செய்யாமல் இருந்ததை ஒரேயடியாக அறித்து விடவேண்டுமென்றும் கோருவது வேடிக்கையாகியிருக்கிறது. இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? உண்மையாக சர்க்காருக்கு பஞ்சாயத்துகளிடத்தில் அனுதாபம் கிடையாது, ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகம் விரிவடையவேண்டும் என்பதிலும் அந்த ஸ்தாபனத்தின் நிதி நிலைமை சீர்படவேண்டும் என்பதிலும் சர்க்காருக்கு அக்கறை இல்லையென்பது தான் இதிலிருந்து தெரிகிறது. இது முற்றிலும் தவறான போக்கு. சென்ற கால நடவடிக்கைகளையும் இந்த மசோதா இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதையும் பார்க்கும்போது, பஞ்சாயத்துகளின் நன்மையை உத்தேசித்து இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படவில்லையென்று கூட கருதவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக ரூபாய்க்கு 2 அணு சர்சார்ஜ் விதிப்பதன் விளைவு எத்தகையதாக இருக்கப்போகிறது? இன்றைக்கு விவசாயிகள் இருக்கும் நிலைமையில் இதைக் கொடுப்பது சாத்தியமாவென்று பார்க்கவேண்டும். ஏற்கெனவே பல சந்தர்ப்பங்களில் விவசாயிகளுடைய துர்பாக்கிய நிலைமை

22nd September 1955] [Sri C. Kandasamy]

எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஒரு வருஷ காலமாக விலை வாசி வீழ்ச்சி பயங்கரத் தோற்றம் அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நூற்றுக்கு 12½ ரூபாய் அதிகப்படியாகச் செலுத்த வேண்டுமென்று சொன் னால், அது சாதாரண விவசாயிகளைப் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கும் என் பதை கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் உணரவேண்டும். நல்லெண் ணத்தைப் பற்றியும், இது விவசாயிகளைப் பெரிய அளவில் பாதிக்காது என்பதைப்பற்றியும் இன்றைக்கு பேச்சளவில் சொல்லிக் கொண்டிருக்க லாமே தவிர, வாழ்க்கையோடு போராடிக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளை இந்த வரி எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கும் என்பதை நிச்சயமாக எல்லோரும் புரிந்து கொள்ள முடியுமென்று தான் நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தப் பணத்தையும் கூட அந்தந்தப் பிரதேசங் களில் வசூலிக்கக்கூடிய கிஸ்திக்குத் தகுந்தாற் போல் ஜன் விகிதாசாரப் படி வினியோகிப்பதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு மசோதாவில் செய்யப்பட்டிருக் கிறதா? அதுவும் கிடையாது, அதுவும் சட்டத்தின் கீழ் இயற்றப்படும் விதிகளின் மூலமாகத் தான் நிர்ணயிக்கப்படும். அவ்விதிகள் சட்டசபை முன்பு வைக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்படுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது : இது சற்றி வளைத்துக்கொண்டு செல்லும் போக்காக இருக்கிறது. நாங்கள் ஏதாவது சொன்னால், அரசாங்கத்தின் நோக்கத்தை சந்தேகிக்கிறார்கள் என்று கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுகிறார். ஆனால் அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் சந்தேகத்தை உண்டு பண்ணக்கூடியதாக இருக்கிறது, இல்லையா என்று பார்க்கவேண்டும். தாங்கள் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கை நேரடியாக இருக்கிறது, சந்தேகத்திற்கு இடம் இல்லாதவாறு இருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். அவ்வாறு செய்யாமல் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சந்தேகத்துடன் பார்க்கிறார்கள் என்று சொல்வது சரியான நோக்கு அல்ல. அரசாங்கம் 5 வருஷமாக செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்யாமல் இந்த மசோதாவின் மூலம் அந்தக் கடமையை ரத்து செய்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பது மாத்திரமல்ல. பஞ்சாயத்துக்களுடைய பளுவையும், விலைவாசி வீழ்ச்சியால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள் மீதுள்ள பளுவைக் குறைப்பதற்கும், யதார்த்தத்தில் ஸ்தல ஸ்தாபன நடவடிக்கைகள் சரிவர நடப்பதற்கும் எந்த விதமான உதவியும் அரசாங்கத்தார் செய்கிறார்கள் என்று என்னைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

குறைந்த பட்சம் ஓரண, இரண்டண வீதம் விவசாயிகளிடம் வசூல் செய்து, அரசாங்கம் அதே அளவு மானியம் கொடுத்து, இரண்டையும் சேர்த்து மொத்தத்தை ஜன்விகிதாசாரப்படி ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுக்க மசோதா கொண்டு வருவதாகயிருந்தால் கூட, அரசாங்கத்துக்கு ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகத்தில் அனுதாபமிருக்கிறது. அந்நிர்வாகம் விரி வடைய வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியும். ஆனால் இந்த மசோதா கடைத்தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைப்பது போலிருக்கிறது. இந்த நிலையில் இந்த மசோதாவை எதிர்ப் பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அரசாங்கத்தின் நோக்கத்தைப் பற்றி சந்தேகப்படவேண்டியதில்லை. இப்போது இருக்கும் நிலை இது.

இந்த மசோதாவின் நோக்கம் முழுப் பூசணிக்காயை சோற்றில் மறைக்கப் பார்ப்பது போலிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்கள் கோர்ட்டுகளில் “சூட்” போட்டிருந்தால்கூட, அரசாங்கம் அவர்களுக்குப் பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய் இதுவரை கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக் கும். ஆதலால், அவசரப்படாமல் பெற்றுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு, நன் ருகப் பரிசீலனை செய்து, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய முறையில் இந்த மசோதாவை உருவாக்க கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : Mr. Deputy Speaker, 12-30
Sir, I rise to register my strong protest against this move of the P.M.
Government to levy an additional surcharge on land revenue. This
is not the first time that this Government is attempting to raise

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [22nd September 1955]

the tax burden on the poor agriculturists. In the year 1952 when Sri C. Rajagopalachari was the Chief Minister an attempt was made to levy this additional surcharge on land revenue on people paying more than Rs. 50 as land revenue. (Interruption.) I say an attempt was made. The Bill that was brought then was to exempt pattadars paying a land revenue of Rs. 50 and below and to levy a surcharge on those paying more than Rs. 50. It was given up because it was stated that the agriculturist was already overburdened with taxes, and, therefore, he should not be taxed any further. Even Sri C. Rajagopalachari was reasonable enough to accept our opposition to the tax and gave up the move to levy the surcharge on small agriculturists.

Again another move was made and they taxed people paying Rs. 150 and above as land revenue. We thought there would be an end of all this at that stage. But now when other State Governments are trying to exempt small landholders paying Rs. 10 and below from paying land revenue, our State Government are trying to tax even those who are paying a land revenue of Re. 1. The decision to levy this tax, it was stated by the Hon. Minister for Revenue, was taken with a view to finance the poor panchayats. Poor panchayats are to be financed by robbing poorer agriculturists. I do not know what sort of argument it is. Another argument advanced by the Hon. Revenue Minister is that there was no resettlement subsequent to 1937, if there had been a resettlement the tax would be annas three per rupee, while the proposal now was to tax at the rate of only two annas per rupee, one anna less than the justified rate. He said this was a concession shown to the poor people. Sir, I submit that this same argument was advanced whenever there was a proposal to tax the agriculturists whether directly or indirectly. On this very same argument, I think after I became a Member of this House, during these four years a dozen taxes would have been levied. I submit that kind of stale argument will not hold good any longer.

Now let me refer to a cartoon, which I very vividly remember I saw, exhibited during the last general elections. That was an election propaganda cartoon put up by the party in power in the year 1937. The picture was of a famished individual overburdened with so many bags of taxes, indicating that if any more taxes were to be levied on him he would break down. If the ryot was so much overburdened with taxes then, I think, I should say he is overburdened with taxes twice or three times of what he was paying in 1937. The tax burden had increased by 300 per cent even by the end of the year 1952. I say the agriculturist is being squeezed. There is absolutely nothing that you could squeeze from him or out of him. I would, therefore, appeal to the Hon. Minister for Revenue to see that the poor agriculturist is not burdened any more.

It has been stated that the Government is disinterested. In the year 1950 or 1951 the Government passed the Village Panchayat Act and stated that 12½ per cent of the land revenue collections

22nd September 1955] [Sri E. L. Raghava Mudaliyar]

would be given to the panchayats. For the past four or five years they have failed to do so. In other words they have misappropriated the amount. When I say misappropriated, I do not say that the Hon. Minister has misappropriated the amount. I only mean the Government had diverted it to other things. Therefore, I am not sure if the additional surcharge now proposed to be levied for financing the panchayats would really go to them. (Interruption.) I am glad Hon. Minister assures me that it is to be used for that specific purpose. However, I find in most of the Class II panchayats, where they are levying house tax, cart tax and similar other miscellaneous taxes, amounting to Rs. 100 to Rs. 200 per year, the cost of collection and forms is more than the amount realized by the panchayat as taxes. Therefore, I would request the Hon. Minister for Revenue to see that in panchayats which are not even able to realise the collection charges, collection of such taxes is given up and this tax is levied instead of collecting the taxes and also imposing this additional surcharge.

With these remarks, I support the amendment to refer the Bill to a Select Committee. Thank you, Sir.

* SRI S. PANCHAKSHARAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I do not oppose this measure on principle. But viewed in the light of the proposals made by the Taxation Enquiry Committee, the Government have to come out with a comprehensive scheme for rationalization of the system of levying taxes on land. The Taxation Enquiry Committee has stated that the land revenue that is now being collected has become an anachronism. The system was introduced about 70 years ago. The settlement and survey have become so old that they have got to be revised once again. In the year 1910 a resettlement and survey operation was conducted and the "Tharam" classification was fixed for the lands and land tax varied according to the nature and quality of the land and the yield obtained from the lands. Several other considerations also prevailed in my own poor district. Some places are really fertile. They are classified as compounded double-crop lands. The taxation per acre was about Rs. 16. The lowest "Tharam" lands were assessed Rs. 6. For wet lands the taxation ranged from Rs. 6 to Rs. 16. This settlement was done some 40 years ago. Conditions have considerably changed since then. There have been periodical droughts in the district and rainfall has become fitful. Several other considerations also contributed to the wet lands becoming useless nowadays. Dry lands which have been producing dry crops paying an assessment of Re. 1 to Rs. 2 per acre have become very very useful now for cultivation. Well cultivation has been introduced all over the district and this is useful not only for the production of commercial crops but also food crops on a large and profitable scale. Therefore, the situation has now completely changed. When the basis of agriculture and agricultural operations have changed and "tharam" classification has to be revised, even according to the Taxation Enquiry Committee, it is just and proper

[Sri S. Panchaksharam] [22nd September 1955]

that this Government should think over the matter and try to rationalize the system of land revenue. This is long over due. I, therefore, submit that because the Government wants to augment their resources to finance the local bodies, they can have this for one or two years as a temporary measure. Within that period they should try to rationalize the entire taxation system on land.

12 40
P m.

Sir, I would like to make one more plea on behalf of my district. It is fortunate that to-day just at this time the Treasury Bench is occupied by a Minister who comes from my district. If the Hon. Minister for Finance was there, I would not have been bold enough to make this plea on behalf of the North Arcot district. Because the Hon. Minister for Revenue comes from my district, he may appreciate the difficulties of the district which I am going to mention just now. He may consider the exclusion of the district of North Arcot from the scope of this taxation measure.

Sir, the North Arcot district is badly in arrears of payment of land revenue. If fasli 1361 is taken into account, some lakhs of rupees are yet to be collected. In respect of fasli 1362 more lakhs of rupees are in arrears and we can imagine the condition with respect to fasli 1363. The figures furnished sometime ago in this House show that for the entire State for fasli 1361 the arrears of land revenue are about Rs. 45 crores, for fasli 1362 Rs. 80 crores and for fasli 1363 Rs. 60 crores. I am sure, if the Hon. Minister for Revenue verifies the figures, he will find that the district of North Arcot will be at the top and 50 per cent of the arrears will be from that district only. Particularly two or three taluks of that district are responsible for these arrears of land revenue. What is all this due to? The Hon. Minister for Revenue knows very well that it is due to the poverty-stricken conditions prevailing in the district as a result of the continuous drought for a period of seven years and the people there have been almost in a quandary as to how they should get on in their life. There are no big water resources or schemes for irrigation projects or any such thing. Our district does not figure at all in the deliberations of the Planning Body or in the plan that is sought to be made for the entire State for the next five years. That is the position of my district.

Take the financial and economic condition of the agriculturists there. Every agriculturist who has been given facilities for taking all sorts of loans from the Revenue Department has taken the loans that have been made available and every one of these loans without exception has fallen into arrears. Subsidies that have been granted have not been properly utilized and they come in for recovery by the Revenue Department. Capital loans, agriculture loans, manure loans, land improvement loans have all fallen into arrears and coercive processes, hundreds and thousands, are being adopted for the collection of these arrears, irrespective of the capacity of the agriculturists to pay them or not. Take for instance, the loans advanced by co-operative societies and it is a sorrowful tale as far as North Arcot district is concerned. Not one co-operative

22nd September 1955] [Sri S. Panchaksharam]

society is able to make both ends meet because it is not able to collect the arrears from the agriculturists who are not able to pay it. Extension after extension has been granted for the recovery of the arrears. So also the loans advanced under the Land Mortgage Banks Act have fallen into arrears. All these things present a very woeful picture and, therefore, my district deserves considerate treatment at the hands of the Government.

SRI N. K. PALANISAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே பஞ்சாயத்து போர்டு, லோகல் போர்டு இவைகளுக்கு ரோடுகள் போட வசதி அளிப்பதற்காக இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். உண்மையாகவே இது வரையில் இதைப் போல எவ்வளவோ சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பொழுது இதைப் போல எந்த விதமான காரணங்களும் சொல்லப்படவில்லை. இந்த சட்டத்தை எந்த அளவுக்கு விவசாயிகள் எதிர்ப்பார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியும். அந்த எதிர்ப்பை ஒருவாறு சமாளிப்பதற்காகத்தான் பஞ்சாயத்து போர்டு லோகல் போர்டுகளுக்கு செலவுநிப்பதற்காக இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று காரணம் கூறப்படுகிறது. 1950-ம் வருஷத்துப் பஞ்சாயத்து சட்டப் பிரகாரம் second-class அம்சாயத்துகளுக்கு நில வரியில் 8-ல் ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் சர்க்கார் இது வரையில் எத்தனை பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு அந்தப் பங்கைக்கொடுத்திருக்கிறார்கள்? கொடுக்காது மட்டுமில்லை. இருக்கக்கூடிய உரிமையும் ரத்து செய்யும் முறையில் இந்த மசோதாவின் clause 7 அமைந்திருக்கிறது. பஞ்சாயத்து போர்டுகள் லோகல் போர்டுகள் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு நில வரியை அதிகப்படுத்தக்கூடாது. பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை சரிக்கட்டுவதற்கு ஏதோ ஒரு வழியில் வரி போட்டு பணத்தை வசூல் செய்யவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது. மேலும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை அதிகப்படுத்துவதற்கெல்லாம் பணம் வேண்டும் என்ற முறையிலேதான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலே விலை வாசிகள் ஒரு பக்கம் இறங்கியிருக்கின்றன, விலை வாசிகளின் வீழ்ச்சியால் 1954-55-ல் மட்டும் விவசாயிகளுக்கு 1,000 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஏராளமாக கடன் பட்டிருப்பதிலிருந்தும் எந்த விதமான மீட்பும் கிடையாது. ஆகவே அவர்களுக்கு இப்படி மேலும் மேலும் வரி போடக்கூடாது. லோயர் பவானி, மேட்டர் பிரதேசங்களிலுள்ள விவசாயிகள் ஏற்கனவே தண்ணீர் வரி, நிலவரி, betterment levy, cess fund போன்ற பல வரிகளைக் கொடுக்கிறார்கள் அப்படியிருக்கும்பொழுது இந்த மாதிரி நில வரியின்பேரில் ஸர்சார்ஜ் போடுவது அந்த விவசாயிகளுக்குக் கண்டிப்பாக ஆத்திரமூட்டும்.

அது மட்டுமல்ல, 1924-ல் settlement-ன் போது என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் நிலங்களை அடிக்கடி சர்வே செய்து அந்த சமயத்தில் விவசாயக் கருவிகள் என்ன விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன என்பதை அனுசரித்து அந்த அளவுக்கு வரி போட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்த போதிலும் இப்பொழுது என்ன செய்யப்படுகிறது? விலை வாசிகள் குறைந்து கொண்டு வருகின்றன. அதே சமயத்தில் வரிகள் அதிகப்படுத்தப்படுகின்றன. கண்ணிவாடியில் ஏராளமாக வாழை பயிரிடப்படுகிறது. அங்கு ஒரு ஏக்கர் ரூ. 2,500 விற்கிறது. ஆனால் ஒரு ஏக்கருக்கு நில வரி ரூபாய்க்கு 4 அணுதான் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி போடியில் எலக்காய் அதிகம். அங்கு ஒரு ஏக்கர் ரூ. 4,000 விற்கிறது. அந்த இடத்தில் நில வரி ரூபாய்க்கு 6 அணு முதல் 12 அணுவாக இருக்கிறது. மேலும் காப்பித் தோட்டம், மீத் தோட்டம் அதிகமாக இருக்கும் இடங்களிலும் வரி குறைவாகத்தானிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் மேட்டங்காடுகளுக்கு நில வரி அதிகமாக வசூலிக்கப்படுகிறது. இதனால் விவசாயிகள் வரியைக் கட்ட முடியாமல் நிலங்களை விற்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1951-ல் அரசாங்கம் ஈரோடு தாலுகாவில்

[Sri N. K. Palanisamy] [22nd September 1955]

ஒரு வருஷ காலத்திற்கும் தாராபுரம் தாலுகாவில் மூன்று வருஷ காலத் திற்கும் வரி வஜா செய்தார்கள். வரி வஜா கொடுத்து விட்டு, மூன்று வருஷங்களாகப் போடாத வரியைப் போடவேண்டுமென்ற முறையிலே உத்திரவு போட்டார்கள். அதன் காரணமாக ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் எடுத்துக் கொண்டால் பலவிவசாயிகள் வரி கட்ட முடியாமல் பூமியை விற்று வரி கட்ட வேண்டிய நிற்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இம்மாதிரியான கொடுமையான வரி வசூலை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இம்மாதிரி முறையில் மேலும் மேலும் வரி போட்டுக் கொண்டே போகக்கூடாது.

1948-ல் காங்கிரஸ் Agrarian Reforms கமிட்டியின் சிபார்ச்சுகளைப்பற்றி ஒரு கேள்வித்தான் வெளியிடப்பட்டது. அது சமயம் முன்னாள் முதலமைச்சர் ஸ்ரீ ஓமந்தூர் ராமசுவாமி ரெட்டியார் அவர்கள் நில வரியைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, குறிப்பாக எல்லா வரிகளும் ரத்து செய்யப்படவேண்டுமென்றும், அடிப்படையில் இருக்கக்கூடிய Agricultural Income-tax முறையிலே வரி போடவேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜெயப் பூர் காங்கிரஸிலும், கராச்சி காங்கிரஸிலும் இன்றிருக்கக்கூடிய வரி முறை போகவேண்டுமென்றும், மாற்று முறைகளில் நில வரி அமையவேண்டுமென்றும் கூறப்பட்டது. அப்படியிருக்கையில் இன்றைய தினம் காங்கிரஸ் விவசாயிகளுக்கு மேலும் மேலும் வரி போடுகிறது. குறைப்பதற்குப் பதிலாக வரிகள் அதிகப்படுத்தப்படுகின்றன. Agricultural Income-tax முறையைக் கொண்டுவரப்போவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அது நல்ல முறைதான். அந்த மாதிரி Agricultural Income-tax போடக்கூடிய வரியைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த மசோதாவை செலெக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

*SRI K. T. RAJU: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே நில வரியின் மீது ரூபாய்க்கு 2 அணு உபரி வரி போடவேண்டுமென்ற இந்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கிறேன். இந்த நேரத்திலே ஒரு விஷயத்தை சபையின் கவனத்திற்குக்கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். 3½ வருஷத்திய சட்ட சபை நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால், நாம் விவசாயிகளுக்கு மேலும் மேலும் வரிகளைப் போடுவதில் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறோமே தவிர விவசாயிகள் அவர்களின் வாழ்க்கைத்துறையிலே பொருளாதாரத்துறை யிலே முன்னேறுவதற்கான காரியங்களைச் செய்வதிலே நாம் பெரும் அளவுக்கு பின் தங்கியிருக்கிறோம் என்பது புலப்படும்.

12-50
p.m. ரூபாய்க்கு இரண்டணு தானே என்று சொல்லலாம். அது நூற்றுக்கு 12½ சத விகிதம் ஆகிறது. இது பெரியதா என்று சொல்லலாம். ஆனால் கிராமங்களிலிருக்கிறவர்களுக்கு இது ரொம்பவும் பாதிக்கும். கிராமத் தார்களுக்கு ரோடுகள் போடுவதற்கும் மற்ற வசதிகள் செய்து கொடுப்ப தற்கும்தானே இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படுகிறது என்று அரசாங்க ம் சொல்லலாம். மற்றும் பல சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுப்பதற்கும் ஸ்தலஸ்தாபனங்கள் மூலமாக பல வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கும் இந்த வரி வசூலிக்கப்படும் என்று மசோதாவின் கடைசியில் நோக்கத் தெப்பற்றி குறிப்பிடும்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் நன் ருக் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

இந்நாட்டில் விவசாயிகள் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இந்நாட் டின் முதலெலும்பாக இருக்கிறவர்கள் இந்த விவசாயிகள்தான். அவர் களுடைய நிலைமை இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தினம் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் எல்லா வகையிலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொ ருள்கள் அதாவது விவசாயப் பொருள்களின் விலை மிகவும் குறைந்து போயிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் விவசாயத்திற்கு என்று வாங்கும் பொருள்களின் விலை அதிகப்படியாக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அவர்களுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்றும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர வேண்டுமென்றும் அதற்கு

22nd September 1955] [Sri K. T. Raju]

வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும் ஒரு பக்கம் பெரிய கிளர்ச்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிலைமையில் அவர்களுக்கு மேலும் மேலும் வரி விதித்துக் கொண்டு போனால் அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் பாதிக்கும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவேயு அவர்களுக்கு அதிகப்படியாக வரிப் பளு இருக்கிறது. பத்தணு வரி கொடுக்கும் ஏழை விவசாயிகளும் இந்த மசோதாவின்படி வரி கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது இரண்டணு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி பத்தணு என்று நில வரியில் கொடுக்கிறவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றினால், இது சட்டமாக்கப்பட்டால், அவர்கள் எல்லோரும் வரி கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே அரசாங்கம் இதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக வரி போடுவதென்றால் உண்மையிலேயே யாருக்கு வரி போட்டால் கொடுக்க முடியுமோ அவர்களுக்குத்தான் வரி விதிக்க வேண்டும். அந்த வரிப் பளுவை யார் தாங்க முடியுமோ அவர்களுக்குத்தான் விதிக்க வேண்டும்.

1950-ம் வருஷத்தில் இயற்றிய பஞ்சாயத்து சட்டத்தின் 71-வது பிரிவை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அந்த ஷரத்துப்படி சர்க்கார் பஞ்சாயத்துகளுக்கு பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நிபந்தனை இருக்கிறது. அந்த நிபந்தனையை இந்த சட்டத்தின் மூலமாக எடுத்து விடுவதாக இருக்கிறது. இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றி விட்டால் அப்படிப்பட்ட நிபந்தனை இல்லாமல் போய் விடுகிறது. இந்த நிலைமையில் இந்த திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது, இதன் அடிப்படை என்ன? ரூபாய்க்கு இரண்டணு என்று வசூலித்தாலும் கூட சர்க்கார் திட்டப்படி 75 லட்சம் ரூபாய் வசூலாகும் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்னைக் கேட்டால் அதன் மூலம் ஒரு கோடி ரூபாய் வரை வசூலாகும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏற்கெனவே இருக்கும் ஷரத்துப்படி பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு கட்டியமாக பணம் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதை ரத்து செய்து விட்டால் அந்தப் பணத்தைக் கொடுக்கவேண்டிய நிபந்தனை இல்லாமல் போய்விடுகிறது.

அத்துடன் சர்க்கார் அபிப்பிராயப்பட்டால், அவசியம் என்று சர்க்கார் கருதினால் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு பணம் கொடுக்கப்படும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதிலும் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்காருக்குப் பிடிக்காத பஞ்சாயத்து போர்டு வந்தாலும் அல்லது தலைவர் வந்தாலும் அந்த பஞ்சாயத்துக்கு பணம் கொடுக்க வேண்டிய தேவை இல்லை என்று சர்க்கார் கருதி அவர்களுக்கு அந்தப் பணத்தைக் கொடுக்க மறுப்பதற்கு இடம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு வேண்டிய உத்தரவாதம் இந்த மசோதாவினால் ஏற்படுகிறது. பணம் கொடுக்கும்படியான உரிமையை சட்டத்தில் வைத்திருந்தால் எந்த பஞ்சாயத்து வந்தாலும் சரி எந்தத் தலைவர் வந்தாலும் சரி அந்த பஞ்சாயத்துக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை ஏற்படுகிறது. சர்க்காருக்கு இஷ்டமில்லாத பஞ்சாயத்துக்குக் கொடுக்க இஷ்டப்படாவிட்டால் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு இந்த மசோதாவின் மூலம் அதிகாரம் கேட்கப்படுகிறது. அது இருக்கக் கூடாது என்பது தான் எங்களுடைய அபிப்பிராயம். சர்க்கார் எந்த பஞ்சாயத்துக்கு கொடுக்கவேண்டியது அவசியம் என்று கருதுகிறதோ அந்த பஞ்சாயத்துக்கு கொடுப்பதற்கு வசதி அளிக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது சரியல்ல. இப்படியே நிறைவேற்றினால் இப்பொழுதுள்ள உரிமை போய்விடும். பஞ்சாயத்துக்குப் பணம் கொடுக்க முடியுமாது என்று சொல்லிவிட்டு விவசாயிகளிடமிருந்து பணம் வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரும் போது இன்றைக்கு விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏழை விவசாயிகள் ரூபாய்க்கு இரண்டணு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. அப்படிக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமையில் அவர்கள் இருக்கிறார்களா என்பதை அறிய வேண்டும். அதனால் ரூபாய்க்கு இரண்டணு என்று வசூலிக்க வேண்டிய அவசிய

[Sri K. T. Raju] [22nd September 1955]

மில்லை. அதனால் இந்த மசோதாவை செலெக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும் என்ற திருத்தத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*** SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :** கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இதில் எழுந்துள்ள ஒரு சந்தேகத்தை தீர்த்துக் கொள்வதற்காகவே நான் எழுந்துள்ளேன். நில வரியின் பேரில் சர்சார்ஜ் விதிக்கப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒருவருக்கு ஒரு கிராமத்தில் ஒரே நிலம் இருக்கலாம் அல்லது ஒரே கிராமத்தில் பல நிலங்கள் இருக்கலாம். இன்னும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பல கிராமங்களில் பல நிலங்கள் இருக்கலாம். ஒரு நிலத்தினுடைய தீர்வையை எடுத்துக் கொண்டு சர்சார்ஜ் கணக்கிடும்பொழுது அந்த தீர்வையில் விட்டு விடக் கூடிய ஒரு மிகச் சிறு அம்சம் இருக்கலாம். அந்த அம்சம் சாதாரணமாக ஒரு அணு என்று இருக்கலாம். ஒரு அணுவிற்கு வரக் கூடிய சர்ச் சார்ஜ் 1½ தம்படி என்று இருக்கலாம். அதை விட்டுவிடலாம். ஆகவே கிராமத்தில் பல நிலங்கள் இருந்து அந்த மாதிரி பல நிலங்களின் தீர்வையின் சிறு அம்சங்களை விட்டு விட்டால் சர் சார்ஜ் குறையும். அந்தப் பல நிலங்களின் சிறு அம்சங்கள் சேர்ந்து இரண்டு மூன்று ரூபாய்கள் வரலாம். அப் பொழுது மொத்தத்தொகையின்பேரில் அதிக சர்சார்ஜ் கொடுக்கக் கூடியதாக ஏற்படுகிறது. அதனால் சர்சார்ஜ் அதிகமாக சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும். இந்த மாதிரி ராஜ்யத்தில் பல இடங்களில் இருக்கலாம். அப்படி இருந்தால் ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் விட்டு விடப்படும் தீர்வை அம்சம் சொற்ப அணுவாக இருக்கலாம். ஆனால் அந்த நிலங்களுடைய சொற்ப அம்ச வரிக்கையெல்லாம் சேர்த்துப் பார்க்கும்போது அவைகளெல்லாம் சேர்ந்து பல ரூபாய்களாக ஆகும். அப்பொழுது சர்க்காருக்கு வரும் சர் சார்ஜ் வரும்படி அதிகமாக ஆகும். இப்பொழுது கொண்டுவரக் கூடிய மசோதாவில் அவ்வாறு நிலங்களை சேர்க்கையாக எடுத்துக் கொண்டு அந்த எல்லா நிலங்களின் தீர்வையின் பேரில் சர் சார்ஜ் நிர்ணயிக்கப்படுமா அல்லது தனித்தனியாக எடுத்துக் கொண்டு நிர்ணயிக்கப்படுமா என்பது தெரியவில்லை. அதனால் எந்த விதத்தில் சர்சார்ஜ் நிர்ணயிக்கப் போகிறார்கள் என்று சந்தேகம் இருக்கிறது. அதைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நான் எழுந்து சில வார்த்தைகளைச் சொன்னேன்.

*** SRI M. NARAYANA KURUP :** Mr. Deputy Speaker, Sir, I want to point out the difficulty which will be experienced if the definition of "land revenue" is allowed to remain as it is in the present Bill. Land revenue has been defined to mean as public revenue due on land and it includes water-cess payable to the Government for water supplied or used for the irrigation of land but does not include any other cess or the surcharge payable under the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954. Now, Sir, where water-cess is included in land revenue, there will be no difficulty. Similarly, if the person liable to pay land revenue and liable to pay water-cess is one and the same person, then also there is no difficulty. But, there are many cases where the person liable to pay land revenue is the owner and the person liable to pay water-cess is the cultivator or the waramdar or a tenant. Under Section 10 of the Malabar Irrigation Works (Construction and Levy of Cess) Act, 1947, the Collector is authorized to issue permits in respect of all lands the irrigation of which is allowed by or under the orders of the Government from any irrigation work and that every permit shall be served on, or tendered to the cultivator of the land in respect of which it is issued. Section 12 of this Act says that

22nd September 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

it shall be lawful for the Government to levy every fasli water-cess on all lands in respect of which a permit has been issued under this Act. Section 13 says that the water-cess payable by any person under this Act shall be a first charge upon his interest in the land and the crops raised thereon. A person who pays land revenue, say the Zamorin, on a land may be living in Kozhikode. But the land on which land revenue is collected may be in Palghat and the tenant who is cultivating the land is liable to pay water-cess according to sections 12 and 13 of this Act. Under clause 4 of the present Bill, surcharge payable by a person shall be deemed to be public revenue due on all the lands in respect of which such person is liable to pay surcharge and all the said lands, the buildings upon the said lands and their products shall be regarded as the security for the surcharge. Now as per the provisions of this clause, in the case of a tenant who is not liable to pay land revenue but is liable to pay water-cess, that water-cess is made a charge by this Bill not only on the interest of the tenant but also on the interest of the landowner. I consider this as unjust. What I want to emphasise is that the person who pays land revenue and the person who pays water-cess are different persons.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do agree that in all these cases there may be certain difficulty and particularly if the person who is liable to pay the tax does not pay the surcharge. But here is relationship which has been entered into by the parties as the landowner and the tenant in respect of that land. When a liability is payable by a certain person, certainly the other person also is interested in paying it and he could claim it as contribution from the tenant. There could thus be adjustment between the two. 1 p.m

SRI M. NARAYANA KURUP: These are things where there is no contract. When the Land Revenue Surcharge Bill was being discussed, I wanted the introduction of a clause wherein I said that the landlord if he is made to pay (or if any other person interested in the land is made to pay) the surcharge, then he must get reimbursement. Government said at that time that it was not necessary. Unlike other cases of contribution, viz., a person paying obligations due to Government, here there is no definite contract between the lessee and jenmi. Even though the difficulty has been pointed out to Government, they have said that no such amendment was necessary. Some provision on the line I have suggested seems to be necessary to get over the difficulty. I have pointed out.

*SRI T. SHANMUGAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சர்க்காருக்கு திருப்பித் திருப்பி நிஸ் வரி போடத்தான் தெரிகிறதே தவிர வேறுதுறைகளில் வரியைப்போட்டு வருமானத்தை அதிகப்படுத்தவோ இண்டஸ்ட்ரிகளுக்கு வரி போடவோ தெரியவில்லை. நிலங்களுக்கு எல்லாம் போன வருஷம்தான் வரி போட்டார்கள். மறுபடியும் இப்போது ரூபாய்க்கு இரண்டரை சர்சார்ஜ் போட முன் வந்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி வரி போட்டு இந்தப் பணத்தையெல்லாம் பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு கொடுக்கப் போகிறார்களாம். இது ரொம்பவும் அநியாயமான வரி. அதுவும் இந்த

[Sri T. Shanmugam] [22nd September 1955]

சமயத்தில் இதைக்கொண்டு வருவது கொஞ்சங்கூட நியாயமில்லை. ஏற்கெனவே நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நெல் விலையும் இறங்கிவிட்டது. விவசாயக் கூலியும் குறையவில்லை. கூலி அதிகமாகக் கேட்கிறார்கள். அம்மாதிரி கேட்கும்படி அவர்களைக் கிளப்பி விடவும் சில தலைவர்கள் கிளம்பிவருகிறார்கள். நாளுக்கு நாள் நெல் விலையும் கீழே போகிறது. நெல் விலை இறங்காமல் இருக்கவோ, நியாயமான விலைக்கு விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லையெல்லாம் வாங்கி வினியோகிக்கவோ சர்க்கார் எவ்வித ஏற்பாடும் செய்யாமல் மேலும் மேலும் வரியையே போடுகிறார்கள். நிலச்சுவாந்தார்கள் எப்படிப்போனால் என்ன என்பதுதான் சர்க்காரின் கொள்கையோ என நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது மிகவும் மக்களை பாதிக்கக்கூடிய விஷயம். ரெவின்யூ மந்திரி ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்களோ தெரியாது. அடுத்த தேர்தலில் நிற்க வேண்டாம் என்று முடிவு செய்து கொண்டே இது மாதிரியாக வரிக்கு மேல் வரி போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்களோ என்று நினைக்கிறேன். தயவு செய்து இந்தச் சமயத்தில் இந்த வரியைப் போட வேண்டாமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் சமீபத்தில் ஈரோடு, தாராபுரம் பக்கம் போயிருந்தேன். ஆறு வருஷ காலமாக மழையே இல்லாமல் அந்தப் பிரதேச மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிணறுகளில் நூறு அடிக்குக் கீழே தண்ணீர் இருக்கிறது. இவர்கள் எல்லாம் அந்த ஊர்களைப் போய் பார்க்கவேண்டும். பார்த்தால் இந்தமாதிரியாக வரியே போடமாட்டார்கள். நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்றிருந்தபோதுகூட எங்கள் ராஜ்யத்தில் மிக அதிகமாக வரி போட்டாய்விட்டது. இனிமேல் வரி போடவே முடியாது என்று சொல்லியிருப்பதாய் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதோடு பிண்ணைக்கு, ஏரு முதலியவற்றின் விலை குறையவில்லை. நானும் ஒரு விவசாயிதான். சென்ற முறை எப்படி விளைந்தது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த சமயத்தில் இந்த வரியும் போடவேண்டாம். பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு உதவி செய்யவும் வேண்டாம். முன்பெல்லாம் பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் வீட்டு வரி கிடையாது. இப்பொழுது வீட்டு வரியும் போடுகிறார்கள். சர்க்கார் வேறு அவர்களுக்கு சிறிது பணம் கொடுக்கிறார்கள். இவற்றை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் போகட்டும். நீங்கள் நில வரி போடவேண்டியதும் இல்லை. பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டியதும் இல்லை. ஆகவே இந்த சமயத்தில் விவசாயிகளை எல்லாம் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் இந்த வரியைக் கொண்டுவரவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI G. SAMIA KOORAYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் தற்போது கொண்டுவந்திருக்கும் வரியானது விவசாயிகளை மிகவும் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே போன வருஷத்தில் தான் சர்சார்ஜ் வரி போட்டார்கள். 50 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டக் கூடியவர்கள் வரிகொடுக்கவேண்டுமென்று மசோதா கொண்டுவந்து விவாதித்து ரூ. 500-க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்துபவர்கள் ரூ. 250 லிருந்து சார்ஜ் செலுத்தவேண்டும் என்று வரி போட்டார்கள். அது இந்த வருஷம் தான் அமுலுக்கு வரும். இப்பொழுது புது வரி போடப்படுகிறது. ஏற்கெனவே கல்வி வரி ரோடு செஸ்ஸுக்கு 6 அணு போடப்படுகிறது. இதுவுடன் சேர்த்தால் 1 ரூ.—1½ ரூ. வரி செலுத்த வேண்டியவரும், நெல் விலையுடன் ஒரேயடியாக ஈழ்ந்து போகிறது. இதர சாமான்களில் விலை 1 மடங்கு, 1½ மடங்கு அதிகமாகப் போகிறது. விவசாயச் செலவு முன்பை விட மூன்று நான்கு மடங்கு அதிகமாகக் கொண்டுவருக்கிறது. பண்ணைச் செலவு இன்னும் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த வரி போடுவது விவசாயிகளுக்குத் தாங்கமுடியாத சமையாகும். ஆகவே இந்த வரியைப் பற்றி ஜனங்கள் ரொம்பவும் தப்பாக எண்ணக்கூடும். ஏற்கெனவே நிலச் சீர்திருத்தம் வருகிறது வருகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டே இது வரையிலும் ஒன்றும் கொண்டுவராமல் இருப்பதைப்பற்றி பலவாறு பேசுகிறார்கள். அதனால் அரசாங்கத்தின்மீது நம்பிக்கையையும் இழந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு அனுசரணையாக இந்த வரி வந்தால்

22nd September 1955] [Sri G. Samia Koorayar]

இது மக்களுக்கு மிகவும் பாதகமாகவும் இருக்கும். அவர்கள் ரொம்ப நஷ்டத்திற்கு உள்ளாவார்கள். ஆகவே இந்த வரியை அரசாங்கம் கைநழுவ விட்டுவிடவேண்டுமென்று நான் மிகவும் தாழ்மையாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நிலத் தீர்வையின் மீது சர்சார்ஜ் வரி விதிப்பது மட்டும் இல்லாமல் தண்ணீர் தீர்வையின் மீதும் சர்சார்ஜ் வரி விதிப்பதாக இருக்கிறது. எந்த வரியும் தண்ணீர் தீர்வையின் அடிப்படையில் விதிப்பது கிடையாது. ஆகவே தண்ணீர் தீர்வையின் அடிப்படையில் சர்சார்ஜ் வரி விதிப்பது கூடாது.

இம்மாதிரிக் கிடைக்கும் தொகையைக்கொண்டு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு உதவி செய்யப்போகிறோமென்று சொல்வது நீனைக்கக்கூட முடியாத விஷயம். வேண்டுமானால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களே இம்மாதிரி வரியைப்போட்டு வசூலித்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய அதிகாரங்களை சர்க்கார் வழங்கலாமே தவிர, சர்க்காரை இம்மாதிரி வரியை மக்கள் மீது பலவந்தமாக சுமத்தக் கூடாதென்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1-10 p.m.
நமது ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய மந்திரி பதவி காலத்தில் ஏதோ விவசாயிகளுக்கெல்லாம் நல்லது செய்யவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு செய்யக்கூடியவராக இருந்தாலும் இந்த உபரி வரி விதிப்பது விஷயத்தில் அவர் விவசாயிகளுக்கு நல்லது செய்தவர் ஆகமாட்டார் என்று நான் கருதுகிறேன். நல்லதுக்குப்பதில் தீயதாகவேதான் முடியும் என்றும் நான் கருதுகிறேன்.

விவசாயிகளின் மீது அதிக வரி போடக்கூடாதென்று நாம் நீனைத் தோம். பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போதும் இது சபையில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டு இப்படிப்பட்ட வரி போடப்படுவது நிறுத்தப்பட்டு. இப்பொழுது ஏன் மறுபடியும் அது தலை காட்டுகிறது என்பதன் காரணம் புரியவில்லை.

பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போது மேல்சபையில் நிதி மந்திரியோ அல்லது ரெவினியூ மந்திரியோ பேசும் காலத்தில், “விலைவாசி நிலைமையை அனுசரித்து வரி போடுகின்றோம், விலைவாசி இந்த நிலைமையில் இருந்தால் வரி போடுவது இல்லை,” என்று வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தார். ஐந்தாறு ஆண்டுகளின் விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது என்று சொல்லமுடியாது. விலைவாசி முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது இன்னும் மோசமாகி இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இப்படிப்பட்ட வரி கொண்டு வரக்கூடாதென்று நாங்கள் மட்டும் சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ள அங்கத்தினர் கூட, ப்ரீமான் கூரையார் போன்றவர் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த வரி போட வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயி என்ற அடிப்படையில் அவர் இந்த அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

செட்டில்மெண்டுக்குப் பிறகு வரி போடவில்லை, ரூபாய்க்கு மூன்றணுவீதம் கூட வரி போடலாம், ஆனால் நாங்கள் ரூபாய்க்கு இரண்டணுவதான் போடுகிறோம், விலைவாசி ஏறிவிட்டது. ஆகையால் வரி போடுவதற்கு வசதி இருக்கிறது” என்று நில வருவாய் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். நிச்சயமாக அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், விவசாயம் செய்யக்கூடிய வீளைப் பொருள்கள் என்ன விலைக்கு இப்பொழுது விற்கிறதென்று. விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத்தரம் எவ்வளவு தூரம் குறைந்திருக்கிறது என்பது மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியாததல்ல. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய இரும் புச் சாமான்களின் விலை குறையவில்லை, உரத்தின் விலை குறையவில்லை, விவசாயத்திற்கு வேண்டிய மின்சாரப் பொருள்களின் விலை குறைக்கப்படவில்லை. அதற்குமேலாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பெரும் ஆலை முதலாளிகளுக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கிறது, ஆனால் சாதாரண விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத்தரம் மிக மோசமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் திரு. பழனிசாமி அவர்கள் சொன்னதுபோல் மலைத் தோட்ட முதலாளிகள் விவசாய வருமான வரி கொடுக்கிறார்கள். மலைத் தோட்ட முதலாளிகளுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு

[Sri M. Palaniyandi] [22nd September 1955]

இரண்டு ரூபாய் வீதம்தான் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் அடிக்கக்கூடிய லாபத்தைப்பாருங்கள். லாபத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் அவர்களுக்கு அதிக வரி போடாமலிருக்கும் சமயத்தில் ஏழை நடுத்தர விவசாயிகள் ஏன் மேலும் மேலும் வரி கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்கிறேன். அவர்கள் எங்கிருந்து கொடுக்கமுடியும் என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இம்மாதிரி வசூலிக்கப்பட்ட வரிப் பணத்தை பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்து கிராமங்களை அபிவிருத்தி செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது மிகவும் வருந்தக்கக்க விஷயம். 1950-ம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தின்படி ஐந்து ஆண்டுகளாக அரசாங்கம் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றாது அந்தச்சட்டத்தை ரத்து செய்கிறார்கள் என்றால் இதைவிட வெட்கம் வேறு என்ன வேண்டியிருக்கிறது. ஆண்டுதோறும் 75 லட்சம் முதல் 80 லட்சம் வரை பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. தட்டிக்கழித்துக் கொண்டே வருகிறார்கள். பஞ்சாயத்துக்கள் உண்மையிலே நல்ல முறையில் மக்களுக்கு நல்ல வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்றால், பஞ்சாயத்து பேரில் உண்மையிலேயே சர்க்காருக்கு அபிமானம் இருந்திருந்தால் சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளாக வருஷாவருஷம் 75 முதல் 80 லட்சம் வரையில் பணத்தை வசூல் செய்து பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்து, வசதிகளைச் செய்துகொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கலாம். அதை விட்டு இப்பொழுது அதிகமாக இரண்டணு வரி போட்டு நாங்கள் அந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்துவிடுகிறோம் என்று கூறுவது மிகவும் கவலையாக இருக்கிறது. இதிலிருந்து சர்க்காருக்கு கிராம மக்கள் விஷயத்தில் என்ன மனோபாவம் இருக்கிறது என்று நன்கு விளங்குகிறது. வேண்டுமென்றே சர்க்கார் இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், நடைமுறையில் அதைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம்.

ஆகவே, நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்; சாதாரண விவசாயிகளின் மீது வரி போடும் எண்ணத்தை மாற்றிக்கொள்ளுங்கள். நல்ல வசதி உள்ளவர்கள் மீது வரி போடுங்கள், கீழ்த் தட்டில் இருப்பவர்களின்மீது மேலும் மேலும் வரி போடாதீர்கள் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு ரூபாய்க்கு இரண்டணு தானே வரி போடுகிறோம் என்று சொல்லலாம் 10 ரூபாய்க்கு 1½ ரூபாய் தானே என்றும் சொல்லலாம், வாதங்கள் செய்யலாம்.

கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயராமல் இருக்கும் சமயத்தில் ஏன் அவர்களின்மீது மேலும் வரி போடவேண்டும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. ஏற்கெனவே பஞ்சாயத்து போர்டார் வரி, கல்வி செஸ்போன்ற வரிகளை வசூல் செய்கிறார்கள். பல விஷயங்களில் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்படியிருக்க விவசாயிகளுக்கு வரி போட்டால் மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படும். ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், சமூக நலத் திட்டங்கள் இவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்குப் பணம் தேவைப்படுகிறது, ஆகவே வரி போடுகிறோம் என்றெல்லாம் சொல்வதால் பயனில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிராம மக்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு அதேசமயத்தில் கிராம மக்களை மேலும் வரியினால் துன்புறுத்துவதாகத் தான் இருக்கிறது. சர்க்காருக்கு உள்ள மெஜாரிட்டி பலத்தை வைத்துக் கொண்டு இந்த இரண்டணு வரியை நிறைவேற்றுவார்களானால் அதனால் பிரஜாஜனம் இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சியினர் கூட மனம் புழங்குவார்கள். ஏதோ செய்யவேண்டிய கடமையை அனுசரித்து சர்க்காருக்குச் சாதகமாக வோட்டுப் போடுவார்களேயொழிய, உண்மையான கருத்துடன் வோட்டு போட மாட்டார்கள், உண்மையிலேயே அவர்கள் மனம் புழங்குவார்கள் என்று நான் சர்க்காருக்கு மன்றாடித் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கட்சிக் காட்டுப் பார்ட்டுக்கு உட்பட்டு சர்க்காருக்குச் சாதகமாக வோட்டுப் போடுவார்களே தவிர, உண்மையாகவே இந்த வரியை அவர்களும் விரும்பவில்லை. இந்த இரண்டணு உபரி வரி ஏழை நடுத்தர விவசாய மக்களைப் பாதிக்கும், ஆகவே, இந்த வரி கொண்டுவரக்கூடாது என்று பட்ஜெட் கூட்டத்திலேயே

22nd September 1955] [Sri M. Palaniyandi]

காங்கிரஸ் கட்சி, எதிர்க்கட்சி, மற்ற எல்லாக் கட்சிகளும் ஒரு முகமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், இதையும் சர்க்கார் மனதில் இறுத்திக்கொண்டு காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

இந்த மசோதாவுக்கு முன்னால் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் பேசும் காலத்தில் எல்லாருடைய ஒத்துழைப்பையும் கொடுக்கும்படியும், ஒத்துழைப்பு கொடுத்தால் சர்க்கார் நன்றிக் வேலை செய்வதாகவும் தெரிவித்தார். ஆனால், ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் தான் செய்ய வேண்டிய கடமையைச் செய்வதிலிருந்து தவறிவிட்டார். அதாவது, ரெவினியூ மந்திரியிடமிருந்து வருஷா வருஷம் 75 முதல் 80 லட்சம் ரூபாய் வரையில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின்பொருட்டு வாங்கவேண்டியதை வாங்காமல் சும்மா இருந்துவிட்டார். ரெவினியூ மந்திரி அந்தச் சட்டத்தைப் பிடுங்குகிறார். ஸ்தலஸ்தாபன மந்திரிக்கும், ரெவினியூ மந்திரிக்கும் இது விஷயத்தில் மாறுபட்ட கருத்து இருக்கும்போது, அங்கத்தினர்களையும், மக்களையும் அவருடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதில் என்ன பயன் என்று நான் கேட்கிறேன். நல்லது செய்யவேண்டுமென்று அவருக்கு எண்ணம் இருந்தாலுங்கூட பழைய சட்டத்தை அவர் பிடுங்குகிறார். இவர்களுக்குள்ளேயே கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறது. சட்டத்திலே உள்ள பல மாறுதல்களைச் செய்யாமல், அதிலுள்ள குறைகளை நீக்காமல் இருக்கும் போது, ஏன் எங்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கேட்கிறார் என்று தெரியவில்லை. தாங்கள் பதவியிலிருக்கும் காலத்திலேயே நல்லதெல்லாம் செய்துவிட வேண்டுமென்று எண்ணியிருப்பதாக ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லிவருகிறார்கள். ஆனால், அவருடைய எண்ணம் நல்லதாக இருந்தாலும் எண்ணங்களை நடைமுறையில் அமுல் நடத்த முடியாமல் இருக்கிறாரோ என்று நான் நினைக்கிறேன். அவரால் செய்யமுடியாத ஒரு கட்டுக் கோப்பு இருக்கிறதோ என்றுகூட நான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. நல்ல எண்ணம் கொண்டிருப்பவர், விவசாய மக்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டுமென்றும் முற்போக்கான நல்லதொரு காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்பவர், முற்போக்கான சட்டங்களைச் செய்யாவிட்டாலுங்கூட, ஏழை விவசாயிகளின்மீது மேலும் மேலும் வரிபோடாமலாவது இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த வகையிலாவது அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு நல்லது செய்தாலுங்கூட போதுமென்று நான் அவரிடம் மன்றிடிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்களமீது வரி போடுவது நல்ல பவனை அளிக்க முடியாது. கிராமங்களில் ரோடு போடவேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. அப்படிச் செய்வதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். வேறு துறைகளில் சக்தியுள்ளவர்களிடமிருந்து வரி வசூல் செய்து, சக்தி இல்லாத ஏழை எளிய விவசாயிகளை வரிச்சுமையிலிருந்து விட்டு விடுங்கள் என்று நான் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களை கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வரியைக் கைவிட்டுவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளவதோடுகூட, இந்த மசோதாவைச் செல்கட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி வேண்டுவன செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

SRI S. RAMASWAMI NAIDU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்த வரி மிகவும் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும் என்று பலர் சொல்ல நாம் கேட்கிறோம். ஐந்தாறு வருஷங்களாக இந்த வரியைப்பற்றி மக்களெல்லோருக்கும் தெரியும். அதிகமான எதிர்ப்பு ஏழை மக்களிடமிருந்து இதவரை வந்ததாகத் தெரியவில்லை, ஏழை மக்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையிலும் ஏழை விவசாயி என்ற முறையிலும் நான் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்.

ரூபாய்க்கு இரண்டணு தான் சர்ச்சார்ஜ் வரி என்று தெரிந்தபிறகு யாரும் அதைக் கொடுக்கத் தயாராக இருப்பார்கள். ஒரு ஏக்கரா நிலம் உள்ள ஒரு விவசாயி ஒரு நாளைக்கு சாப்பிடும் பீடியப் பணத்தை மீதம் வைத்துக் கொண்டால் அந்தப் பணமானது பொது நலத்திற்கு எவ்வளவோ பிரயோஜனமாக இருக்கும் என்பதையும், கிராம மக்களுடைய வசதியை அதிகரிப்பதற்கு இந்த உபரி வரி போடப்படுகிறது என்பதையும் நாம் மக்க

[Sri S. Ramaswami Naidu] [22nd September 1955]

ளுக்கு விளக்கிச் சொன்னால் அதை அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள். இம் மாதிரி வசூலிக்கும் ஒவ்வொரு பைசாவும் கிராம அபிவிருத்திக்குக் செலவாகச் செய்யவேண்டும். கிராம மக்களில் 100-க்கு 50 பேர் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் விவசாயிகள் அல்லாத விவசாயக் கூலிகளும் மற்றத் தொழிலாளர்களுமாக இருக்கிறார்கள். கிராமத்திற்கு மட்டும் உபயோகப்படும்படியான வரியை எதிர்ப்பது என்பது தேவை இல்லாத ஒரு விஷயம்.

ஜில்லா போர்டு தலைவன் என்ற முறையில் நான் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கின்றேன் என்று சிலர் நினைக்கலாம். அது தவறு. ஜில்லா போர்டு தலைவன் ஆவதற்கு முன்னாலேயே நான் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதாவது, நிர்ணயமான ஒரு வரியைப் போட்டு அதன் மூலமாக கிராம அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களிடமும் மற்றவர்களிடமும் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, இந்த வரியினால் மக்களுக்கு அதிகக் கஷ்டம் ஏற்பட்டு விடும், என்றோ, அல்லது மிகவும் குறைந்த விவசாயிகளுக்கு ஒரு விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்றோ எந்தவிதமான சர்ச்சையும் இப்பொழுது தேவை இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஏழை விவசாயிகளாக இருந்தாலும், குறைந்த பட்சம் இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவராக இருந்தாலும்கூட நாலாண்டு அதிக வரி கொடுக்க முடியும். அவன் செய்யும் எத்தனையோ அளவையியமான செலவுகளைக் குறைத்துக்கொண்டு இந்த வரியைக் கொடுக்கமுடியும். ஒரு நான் அது வசியச் செலவை இப்பொழுது விதிக்கப்படும் வரிக்கு ஒரு விவசாயி செலுத்தினால், நான் ஏற்கெனவே சொன்னமாதிரி, அந்தக்கிராமத்திற்கு மிகவும் பிரயோஜனமான பல காரியங்களைச் செய்யலாம். மத்திய சர்க்கார், ராஜ்ய சர்க்கார் கிராம அபிவிருத்திக்காய் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கொடுக்கின்றன. அதோடு கிராம ஜனங்கள் கொஞ்சம் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டால் அவன் பணத்தைக்கொண்டு எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்ய முடியும்.

இப்பொழுது ஒவ்வொரு ஸ்தல் ஸ்தாபனத்திடமும் பஞ்சாயத்து போர்டினிடமும் புதிதாக போடப்பட்ட ரஸ்தாக்களின் பராமரிப்பு ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. சமார் ஒரு மைல் முதல் ஐந்து மைல் வரை நீளமுள்ள ரஸ்தாக்களை ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும் பராமரிக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் பணம் இல்லாமல் என்ன செய்யமுடியும் என்பது ஒரு புறம்.

1-20
p.m. சர்க்காரால் முன் சொல்லப்பட்ட நிலத்தீர்வையில் ஒரு பகுதியை பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் இன்னும் முன்வரவில்லை. அது கொடுக்கப்படவேண்டியது மிகவும் அவசியம். அதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதைக் கொடுக்காமல் இந்த வரியைப் போடுவது தப்பு என்று சொல்வதற்கு நான் தயாராயில்லை—ஸ்ரீ பழனியாண்டி எவ்வளவு விரும்பினாலும்கூட. ஆகவே இந்த வரியும் மிகவும் அவசியமானது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதனால் வரும் ஒவ்வொரு பைசாவும் வீணைக்கப்படப் போவதில்லை. அதில் பெரிய ஸ்தலஸ்தாபனங்களுக்கும், சிறிய ஸ்தலஸ்தாபனங்களுக்கும் ஒரு சிறு பங்கு கொடுக்கப்படுபதாகிறது. அது கிராம விவசாயிகளுக்கும், கிராமத்தின் நன்மைக்காகவும் உபயோகிக்கப்படப் போகிறது. இந்த மாதிரியாக வரும் பணம் பஞ்சாயத்து போர்டுக்கோ, அல்லது ஜில்லா போர்டுக்கோ, அல்லது இரண்டும் மாறி அங்கே ஒரு தாலுகா போர்டு ஏற்பட்டால் அதற்குக் கொடுப்பதற்கோ மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். ஆகவே இந்த வரி போடுவதானால் ஒரு கஷ்டமும் இல்லை. ரூபாய்க்கு இரண்டணுத்தான் என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்துவிட்டால் யாரும் அந்த வரியைக் கொடுத்து விடுவார்கள். நான் கிராமங்களில் நிலவிவரும் மனப்பான்மையை அறிவேன். கிராம அபிவிருத்திக்கு எவ்வளவோ வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் காலத்தில் இந்த இரண்டணு ஒரு பெரிய விஷயம் அல்ல என்று எல்லோரும் சொல்லி வரவேற்பார்கள். ஆகவே இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். செலக்ட் கமிட்டியில் நம்மைப்போன்றவர்கள் தான்

22nd September 1955] [Sri S. Ramaswami Naidu]

பரிசீலிக்கப்போகிறவர்கள். இந்த ஆறு மாதத்தில் சொல்லாத ஒரு புது பிப்பிராயத்தை அங்கு சொல்லப் போவதில்லை. ஆகவே நீண்ட விவாதம் செய்யாமல் சிறிய பஞ்சாயத்துக்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் பொருட்டு இந்த மசோதாவை சட்டமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*SRI R. KRISHNAN : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், ஸர், ஹு எம்ப்ளீ பாவ ஷெத் துக்கிராஸ்கெ ரவயிலேகே ஒரு டாரம்சுசி ரஜிவய்யுள டன்னாள்ளை காரண ஸாக் ஷாந் ஹரிநெ அறிக்ஸு. ஜவஸூபநபஃநிகல் நடப்பில் பருத்தியி டுஜ்ஜ ப்ரேசஸைஜிந் ஜவநிகுதியும் ஸெஸ்டு மேஸ்து டேகாரிந் 10 க. யிலயிக் ஹெப்டார்துள துக்கிராஸ் கொடுஹுகொண்டிலிகுயாஸ். ஸுரிநம் புரமெ ஹுநியும் உரூபிகுக் 2 ன். கஷ் ஸப்தாஜ்ஜுக் கொடுகூளமெளவந்நாந் ஸுரு ஸாடாரண ஃபரிய துக்கிராஸ்க் ஹுஸூரம் துக்கிராஸ்க் ராஸாநாடாஸ்த டாரமாயிஸீரம். ஸெரெந்மெந்ரீ ஃபெயி புரதணிகொஷ் நாம் ஒரு நியமம் பாஸ்டாகியு ஹு ஸுதஸு காலஸாஸ். ஹுநெநெ நிலநிகுதியும், வாடர்ஸெஸ்டு, ஸெரெந்மெந்ரீஃபெயி ஹெஜ்ஜம் நிலயிலுஜ்ஜுரிந் புரமெ ஒரு ஸப்தாஜ்ஜுக் டேஷெப்டுஹுகவெள பரஸ்தாந் நிகுரிகொஷ் ஸுபிடிதூள ஃபரிய துக்கிராஸ்கெ ஹெப்டுஸ்திந் பாஸ்டாகிஸீரிக்ஸுய ன்ளாஸம். ஸுருகொஷ் ஃபெயி துக்கிராஸ்கெ பாஸ்டரீகரளஸ்திரஜ்ஜ் ஒரு நியமம் மாஸிஸெள பரஸ்தாந் டுஜ்ஜு ரெரெயி. ஹு ஸப்தாஜ்ஜு ஸகல துக்கிராஸ்கெ ஸாபி க்ஸு மஜிலாஸு ஹெப்டுஸ்தாந் நியுயிபுரிசுளஹு. ஃபெயி துக்கிராஸ்கெ ஹுரிந் நினம் கழிவாக்கியிடி. ஹு நிகுரிஸபூராய்ரளெ கெவெயிளமெளம் ஸுராயஸிஸெந்ரீ ஸகிஸூமஸ்திந் கொடுகூள் கழிவுஜ்ஜுயிரிக்ஸு நிகுரிஸீரிக்ஸு கயாஸ் ஸுஸீரிக்ஸு புரேஸாடமபரவுமாயிடிஜ்ஜு நிகுரிஸபூராய்ரளெ ஸுஸூர் பவ ரவள ரவஜ்ஜுஸிஸெந்ரீ ருபுபுயிந் கொஷுபநிடிஜ்ஜு. பகக் ஸுரு ரவஜ்ஜுஸ் ஹுநியும் ஸபிகரிஸூள் ஸுரூபாயிடி. பஷுயுஸுருகல் பளம் ஸுரவஸுடிஜ்ஜு. ஸுரவஸுடிஜ்ஜு ஸுரு பரவுநிடி. பகக் பளடிஜ்ஜுஸூள் ஹுமாரூமாரேள மாரூ? நடிஸெ நுதிந்புரஸஜிஃபெ ஸாடாரண துக்கிராஸ்கெ ஸுமிநிகுயஹு, ஸவக் ஹுநியும் குடஸ்த் நிகுரி கொடுகூளஜ்ஜு கழிவுஜ்ஜு நிலயிலுஜ்ஜு நிகுரி ஸளெ ஸவக் கொடுகூள் கழிவுளஜ்ஜு, ஹாஸாஸம் ரேகாஸெ ஹுநியும் நிகுரி வடிபிபிகளமெள பரவுளஸிஸெ ஒரு தரஸிபு ஸுருபுபிகூள் நியுஸிடி. துக்கிராஸ்கெ பாஸ்டரீகரிஸூளஜ்ஜு ஹு நியமஸெ ஷாந் ஸகஸியாயி அறிக்ஸு. ஹு நியமம் ஸுபாஸெ டேபக்ஸிகூள் ஸாபூமஷெகிந் ஒரு ஸெவக் கஜிரிகுயுபு ஸுக்ஷுமாயி பரிஸூயிக்ஸுயெகிபு ஃபஷுஸுள ஸுரூபஸுமரேள. துக்கிராஸ்கெ ஸுபிடிதூகிராஸ்கெ ஒரு நியமம் ஸுரு ரிடிக்கிடி பாஸ்டாகேஸு காய்மொளமிடி. ஹு நியமம் பாஸ்டாகூள் கரெ வெகிடிபூயெளவபு யாஸொரு தரகேடிடி. நிலயிலுஜ்ஜு நிகுரிஸுஜ்ஜு ஹுருகூஸெ களகூஸிஸுத் துக்கிஃபெயு கழிவுஜ்ஜு வரமொளஸிஸெ 20 ஸுரமொளஸிஸுயிக் வரளஜ்ஜு. ஹு ரிடிக்கிடி ஹு பாஸ்டாகேஸு ஸுரவஸுடிஸுளஹுகொஷு ஹுரிஸஸிஸுயிரிகுள டோகஸூர் ஹுருகூஸு நிக்ஸு ஃபஷுயாந் ஸாபிக்ஸுமெ ஸுருயும் ரீகூஃபெயு கழிவுளிகிடிஸுஜ்ஜு ன்ளாஸி பாஸ்டாகுள ரிரஜ்ஜு ஸெகயு பகிகுளமெளஜ்ஜுஹுகொஷு ஹு ஸிபிளெ ஒரு ஸெவக் கஜிரிகு யுயுளமெளஜ்ஜு உபகேபஸெ ஸுருபுபிபுஃபெ ஹெந் ஹு ஃபெ ருஸம்ஸு ஸவஸுநிபிபுஃபெ.

[22nd September 1955]

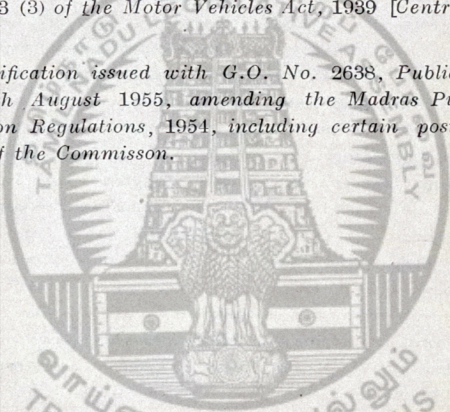
DEPUTY SPEAKER: The general discussion will be continued to-morrow. The House will now rise and meet again to-morrow morning at 8-30.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1 Notification issued with G.O. Ms. No. 4722, Home, dated 8th December 1951, regarding delegation of powers to the Secretary by the Transport Authority. [Laid on the table under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 [Central Act IV of 1939).]

2. Notification issued with G.O. No. 2638, Public (Services), dated 24th August 1955, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, including certain post under the purview of the Commission.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

22nd September 1955]

APPENDIX.

[Vide answer to clause (e) of the Legislative Assembly (Short Notice Question) No. 2362 (starred) put by Sri M. Kalyanasundaram at the meeting of the Legislative Assembly held on 22nd September 1955, page 66 supra.]

Extract from the report of the Research Health Officer, office of the Director of Public Health, Madras, regarding the prevalence of infective hepatitis in the Central Jail, Cannanore.

The Central Jail, Cannanore, was inspected by me on 8th March 1955. The Medical Officer of the Jail and the Jailor took me round the various sections of the jail.

The first case of infective hepatitis was detected on 1st January 1955, when a convict admitted into the jail on 30th November 1954 from the Central Jail, Salem, developed jaundice 31 days after his transfer. The second case occurred on 15th January 1955 and the third case on 21st January 1955 both of whom were transferred from the Central Jail, Salem, on 14th December 1954, after an interval of 32 and 38 days respectively of their transfer. On 30th November, 7th, 14th and 17th December 1954 four batches of convicts of 100 each were transferred from the Central Jail, Salem, to Central Jail, Cannanore. The first case of infective hepatitis in the Central Jail, Salem, occurred on 17th December 1954 and most probably the first three cases of the disease which occurred in the Central Jail, Cannanore, were in the incubation stage when they were transferred. The subsequent cases appear to have contracted the infection locally probably from the previous cases judging from the date of their admission in the jail and the development of the disease. The cases occurred in different blocks of the prison. All the patients are isolated into a separate block and given rest and medical treatment. The average duration of the disease is about 17 days and the patients are discharged to a convalescent block where they are given further rest and treatment for about a month.

